לגליון זה מצורף דיסק חינם

Metal God חוזר!

METAL HAMMER

ISRAELI TRUE METAL FORCE

גליון מס' 9. המחיר 29.90₪ כולל מע"מ. באילת 25.50

EDGUY

ROB HALFORD

Motörhead

Alice Cooper

In Flames

Mastermind

King's X

Nocturnus

Nightwish

פוסטרים חינם

Cryhavoc

Angel Dust

9 771565 132000 07

METAL HAMMER ISRAEL: THE HEAVIEST & LOUDEST MAGAZINE IN THE MIDDLE EAST!!!

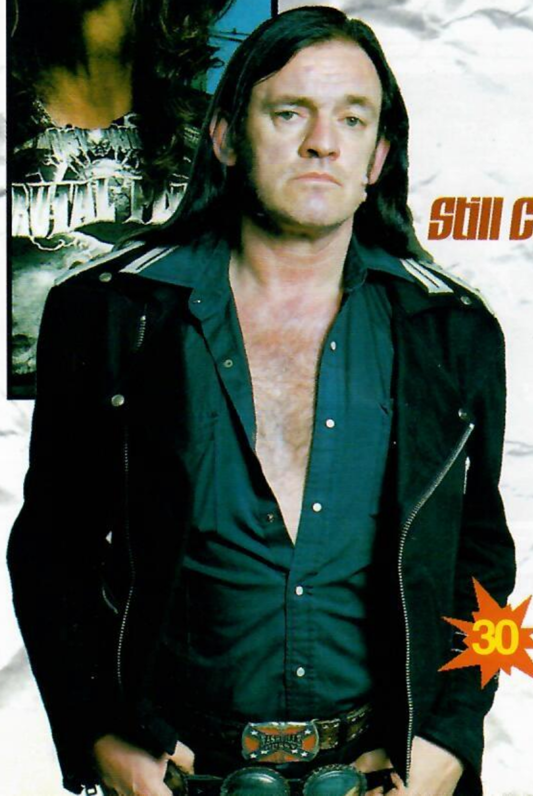
מבצע מיוחד לקוראי METAL HAMMER
Power Beat
W9-037
גיטרה אקוסטית
440 ש״ח
W-11 Cupid
גיטרה אקוסטית
630 ש״ח
POD
מולטי אפקט+PreAmp
להקלטות direct והופעות.
היחיד מסוגו בעולם,
מאפשר אותן פונקציות
כמו במגבר Line 6
בחבילה קטנה וקומפקטית.
Alberto Manchini
גיטרה קלאסית
260 ש״ח
מיוזיק סנטר
Music Center
יבואני כלי נגינה
Cupid ST-20M
גיטרה חשמלית
650 ש״ח
CARMEN (mat finish)
גיטרה קלאסית תוצרת ספרד
490 ש״ח
POWER BEAT PS-5000
מערכת תופים כולל מצילות
1560 ש״ח
BESTLER
גיטרה קלאסית
180 ש״ח
Cupid PL-20
מגבר לגיטרה
670 ש״ח
מבחר ענק של כל סוגי כלי הנגינה. משלוחים לכל הארץ. פרטים בטלפון 03-9561740
מיוזיק סנטר: רח' פריימן 20 א.ת. ישן ראשון לציון טל: 03-9561740

גליון מס' 9
METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE
מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, יריב פרלמוטר,
בועז בר לוי, מאור אפלבוים,
שי ברקוביץ', גידי פרסקי
ניר שילוני, איתי קרש

EU Correspondents
Amit Lwow
Amit@metalhammer.org
Yvette Salthouse
Yvette@metalhammer.org

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Asaf@metalhammer.org
Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
Metal Heart בולוס
Bullos@metalhammer.org

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר
Igor@metalhammer.org

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי
Dani@metalhammer.org

עיצוב גרפי
NoamRaw
Noam@metalhammer.org

עריכה לשונית
רינה חבר
Rina@metalhammer.org

כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail:info@metalhammer.org

המערכת אינה אחראית
לתוכן המודעות

מנכ"ל
גארי שניידר
Garry@metalhammer.org

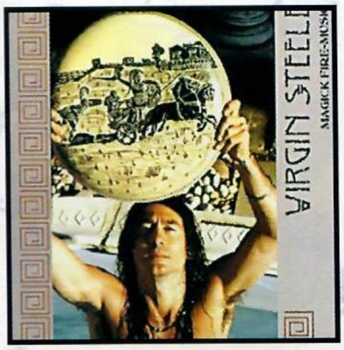
Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel
Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail:info@metalhammer.org
www.metalhammer.org

HEAVY METAL IS THE LAW!

Magic Fire Music!

Virgin Steele

הוציאו בימים אלה EP שהוא
החלק המחבר בין שני החלקים
של "House Of Atreus".

ב-EP ניתן למצוא שירים כמו:
'Great Sword Of Flame'
'Agamemnon's Last Hour'
'Gate Of Kings'.
'Prometheus The Fallen One'
'Flames Of Thy Power'
'Wings Of Vengeance'

את הדיסק ניתן יהיה לרכוש עד חודש
ספטמבר בלבד! להזכירכם,
"House Of Atreus Act 2"
ייצא לחנויות באותו חודש.

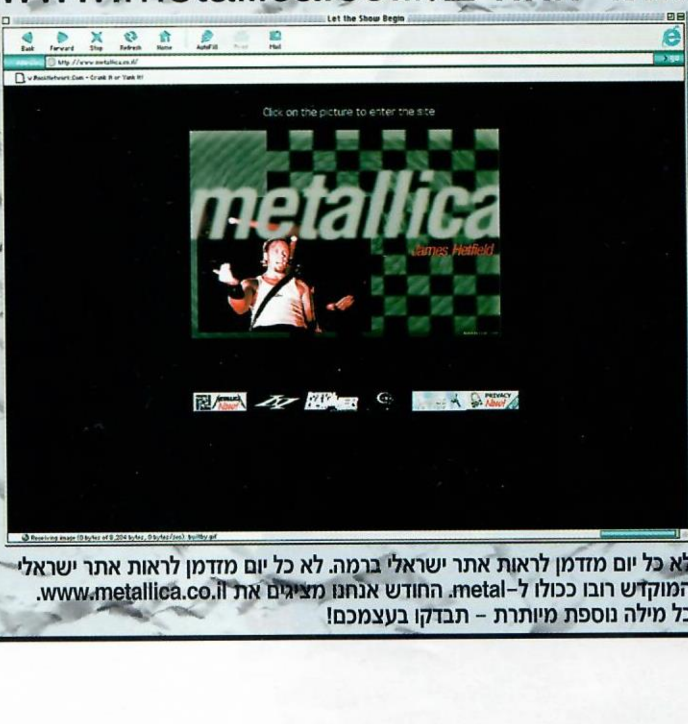
Blast From The Past!

תאמינו או לא,
אבל Gamma Ray
מוציאים אלבום
אוסף כפול המסכם
את עשר שנות קיומם
כלהקה. תגידו "עוד
אוסף"? לא ממש.
הדיסק הראשון
מורכב מהשירים
ששוחררו בשנים
הראשונות של
הלהקה ועכשיו הם
הוקלטו מחדש עם
Kai Hansen על
ה-vocals, כמובן.
כך גם שלושת
השירים הראשונים
בדיסק השני. רוצים
לדעת יותר?
לכו לאתר של
Noise Records.

www.Noiserecords.com

www.metallica.co.il:אתר החודש

לא כל יום מזדמן לראות אתר ישראלי ברמה. לא כל יום מזדמן לראות אתר ישראלי המוקדש רובו ככולו ל-metal. החודש אנחנו מציגים את www.metallica.co.il
כל מילה נוספת מיותרת - תבדקו בעצמכם!

Conan Hayes
surfing for the
Swatch Pro Team
swatch
IRONY
SCUBA 200
הקולקציה החדשה
להשיג בחנויות:
swatch קניון עזריאלי,
swatch קניון מול הים אילת,
swatch גרנד קניון חיפה,
רשת אורוליין, רשת קורל במשביר
לצרכן, ובחנויות המובחרות.
swatch®
יבוא ושיווק בלעדי: רולטייס בע"מ טל. 03-9297000 03-6191666

Morbid Angel

MORE BRUTAL THAN EVER

Morbid Angel אמורים להוציא אלבום חדש ב-25 לספטמבר. עדיין אין שם לאלבום, אך הציפיות גדולות! נמסר לנו כי האלבום יהיה הרבה יותר ברוטלי מקודמיו! מי שנוסע ל-Wacken השנה יזכה לראות את הלהקה בהופעה.

SPAWN Of Evil

להקת Spawn מחדרה שהחליטה לעלות מדרגה, מאלמוניות להכרה בעולם, שינתה את שמה ל-Spawn Of Evil. (זכויות יוצרים ועניינים...). החבר'ה מתכננים להיכנס בחודשים הקרובים להקליט אלבום בכורה באולפן הפרטי שלהם, ובמסגרת קידום האלבום, הלהקה מתכננת כמה הפתעות. בהצלחה!!

HAMMERFALL מכים שוב!

הרבה דיבורים היו על אלבומם השלישי של HammerFall וכנראה שאחוז מסויים מהדיבורים האלה - אמת. ההפקה תהיה יותר מסחרית וכולנו תקווה שזה לא יפגע באיכויות המוסיקלית של הלהקה. חברי HammerFall נמצאים היום בחווה של Wolf Hoffmann (כן, כן! הגיטריסט האגדי של Accept) הממוקמת ב-Nashville שבארה"ב, שם נמצאים אולפני ה-Wired World שבבעלותו של Michael Wagner (איזה עולם קטן!).

רק כדי להקדים את כולם, להלן רשימת השירים שיופיעו באלבום: 'Templars Of Steel', 'Living In Victory', 'A Legend Reborn', 'Keep The Flame Burning', 'The Way Of The Warrior', 'Destined For Glory', 'Renegade', 'Always Will Be Blast From The Past'

ARALLU יוצאים לקרב!

בעקבות הצלחת אלבום הבכורה "The War On The Wailing Wall" (שיצא בימים אלה בהדפסה אמריקאית בחברת Full Moon), יוצא Butchered, מנהיג להקת Arallu אל שדה הקרב האמיתי: הבמה. הופעת הבכורה מתוכננת לקראת הקיץ, דם - אש - ותימרות עשן -מובטחים. ההופעה, שתתקיים בירושלים העתיקה אמורה להיות האקט הבימתי הקיצוני ביותר שנראה על במות ארצנו, בינתיים נאלץ להסתפק בתמונה שאומרת הכל.

Metal india rulz! (dot com)

MH ישראל, מקבל יותר ויותר חשיפה במקומות שונים ומשונים. הפעם הגענו להודו והעיתון היה הנושא בתחרות שנפתחה באתר.
www.metalindiarulz.com

True Metal
All The Way!!!

הגיע הקיץ - הגיע הזמן של הפסטיבלים. לצד הפסטיבלים הענקיים בגרמניה מתקיימים גם הפסטיבלים במקומות אחרים ברחבי אירופה. מי שנוסע לכיוון איטליה החודש, מוזמן ל-Powermad Festival: החגיגה האמיתית של ה-true metal. אלה הלהקות שבודאות יופיעו בפסטיבל:
RUNNING WILD
GRAVE DIGGER
MOON OF STEEL
DOMINE
לפרטים נוספים:
www.metal-force.com

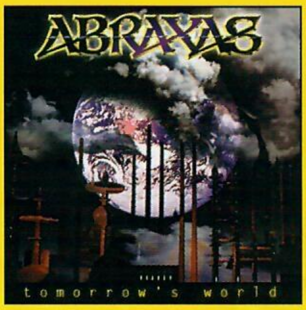
3 דיסקים ב-99 ש"ח

99 ש"ח

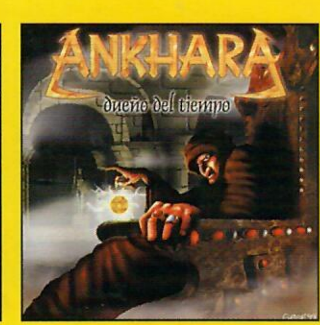
מלאי מוגבל

המבצע בתוקף עד 31.7.00

טלפון להזמנות:
03-6881410

ABRAXAS
"Tomorrow's World"

ANKHARA
"Dueno Del Tempo"

AT VANCE
"No Escape"

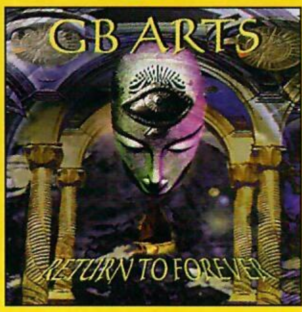
CJSS
"2-4-1"

CRYSTAL EYES
"World Of Black And Silver"

EXCELSIS
"Kurt Of Koppigen"

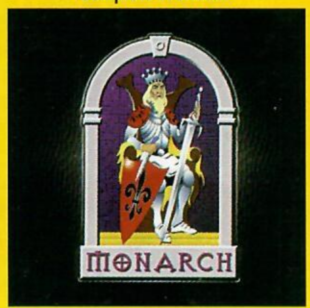
GB ARTS
"Return To Forever"

BEHERIT
"Complete Workxxx"

HEIR APPARENT
"Graceful Inheritance"

LORDIAN GUARD
"Sinners In The Hands Of An Angry God"

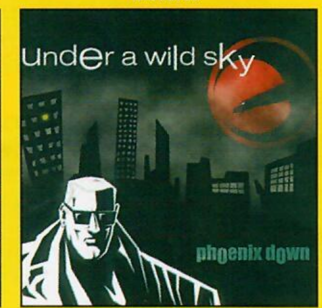
MONARCH
"Monarch"

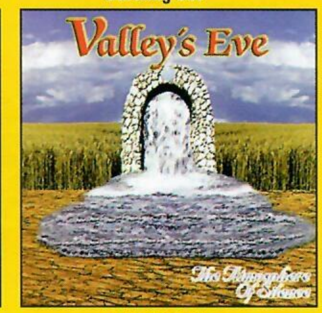
MP
"Bursting Out"

TIERRA SANTA
"Legendario"

PHOENIX DOWN
"Under A Wild Sky"

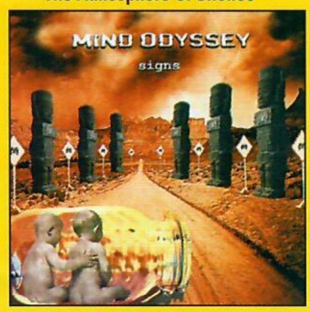
VALLEY'S EVE
"The Atmosphere Of Silence"

VISION DIVINE
"Vision Divine"

ZANISTER
"Symphonica Millenia"

MIND ODYSSEY
"Signs"

האלבום הקודם שלכם "Excelsior" היה אינסטרומנטלי ברובו ואילו "Angels Of Apocalypse" מכיל שירה בכל הקטעים, שינוי קיצוני למדי...

האמת היא שאנחנו מסתכלים על זה קצת אחרת... "Excelsior" היה האלבום השלישי שלנו ולפניו יצאו עוד שני אלבומים עם שירה, כך שהשינוי היה מהם ל-"Excelsior" ולא מ-"Excelsior" ל-"Angels Of Apocalypse" והאמת היא שבאלבום החדש חזרנו למקוריות שלנו ולצד הטבעי שלנו והשינוי העיקרי הוא הכנסתה של Lisa Bouchelle כזמרת המובילה שלנו, למען האמת היא פנתה אלי עוד בזמן "Excelsior", אבל רצינו לתת לדברים זמן להתבשל והנה היא כאן באלבום החדש ואני משוכנע שאנחנו נשמעים "ביחד" מתמיד.

שלושה אלבומים קודם? איך זה שלא שמענו ולא ידענו כלום?

הם יצאו בחברה אנגלית המתעסקת בעיקר ברוק מתקדם והחברה לא דאגה לקידום מכירות, רק כשעברנו ל-Inside-Out גילינו חברה תומכת ודוחפת ומקדמת את Mastermind כמו שצריך. מה שכן עשינו, זה סיבוב הופעות עם Marillion ועם Fish ולהקת הסולו שלו לפני כמה שנים.

MASTERMIND

לא משנה הגיל- העיקר התרגיל! Bill Berends, המוח שמאחורי Mastermind, הוא בחור חביב בן ארבעים וחמש (זו לא טעות) והברנש הזה יכול בקלות ללמד חבר'ה רבים מאוד בסצנה מאיפה משתין הדג. ביחד עם אחיו Rich Berends יצרו השניים את Mastermind, הרכבprogressive המשלב את כל הבא ליד ונשמע מקורי ומיוחד!!

איך הצטרפה הקומבינה המוזרה הזאת של אנשים, Jens מ-Stratovarius על הקלידים, Lisa על המיקרופון ואתם?

את Jens הכרתי עוד כשהיה חבר ב-Rising Force ומפעם לפעם הקשר שלנו התחזק וכשהוא עבר לחיות באזור שלנו התחלנו גם לעבוד ביחד באולפן שלי וליצור קצת חומר, את Lisa כבר סיפרתי לך איך פגשתי ובעיקרון אני ואחי Rich כותבים את כל החומר של Mastermind והיות ו-Jens חי בניו-ג'רזי כמונו, זו לא בעיה להיכנס לאולפן שלי ולהרביץ סקיצות בשעת בוקר מוקדמת (הראיון נערך בשעה 4 בבוקר שעון ארה"ב...).

ספר לי קצת על האולפן שלך.

זה אולפן הקיים די הרבה זמן Lakeside studio. אני משתמש בו בעיקר לפרויקטים שלי, אם כי כמה אלבומים חשובים ומעניינים נעשו בו, כמו "Speak English Or Die" של S.O.D.

באמת?

כן, ככל שזה נשמע מוזר. אני בקשר עם הרבה מוסיקאים מהדור הזה Nuclear Assault וכיו"ב, שהם חברים טובים שלנו וגם שכנים שלנו וזה חשוב לי להתעדכן במה שקורה היום בעולם ולהקשיב כל הזמן לדברים חדשים שיוצאים. מוסיקאי חייב לעדכן את עצמו כל הזמן, אחרת הוא נשאר מאחור, ומכיוון שלא מתאים לי להישאר מנותק אז אני טורח להקשיב לכל מה שבא ליד.

ובסיבובי ההופעות זה לא מתנגש עםStratovarius?

האמת היא שהם לקחו עכשיו חופשה ארוכה מאד של לפחות שנתיים. כך שאני מאמין שלא תהיה בעיה. הסיבוב האחרון שלהם היה קצר יותר מהקודם וכרגע הם לוקחים הפסקה. היינו מאד רוצים להגיע להופעות באירופה עם האלבום הזה, בשביל Jens זה יהיה טבעי, אבל לנו זו חוויה. אשמח מאד כמובן לבקר גם אצלכם.

החומר שלכם נשמע כחיבור (מוצלח ביותר - יש לציין!) בין רוק מתקדם, סטייל Marillion וכיו"ב, לבין progressive חדש, איך מגיבים לחומר הזה? מה סוג הקהל העיקרי של Mastermind?

קשה לי מאד לאפיין את הקהל, אני בטוח למשל שהאלבום החדש ידבר הרבה יותר לאוהבי power שאולי לא התחברו עם "Excelsior". יש לנו קהל של progressive מסורתי שמקשיב ל-Vanden Plas, Symphony X ועוד, יש את אלה ששומעים יותר power ולעומת זאת הרבה אנשים שאוהבים להקות כמו Death ו-Cynic והם מתחברים גם לחומר שלי ב-Mastermind.

מה עם Nightwish? אנשים משווים ביניכם?

תראה למרות ש-Nightwish ממש גדולים, יש הבדל במוסיקה. הם פונים יותר לקו של האופרה והמלודיה ואנחנו הולכים לכיוון הפרוגרסיבי-מתקדם, כך שאכן לשנינו יש זמרת בקדמת הבמה אבל יש הבדל גדול מוסיקלית, למרות זאת אני אוהב אותם ואני יודע שהרבה אנשים מקשיבים גם לנו.

האלבום כולל גם גרסת כיסוי לשיר "The Endless Enigma" של Emerson Lake & Palmer ...

זה היה אמור להיכנס לדיסק המחווה שיצא ב-Magna Carta בשנה שעברה, אבל מסיבות שאיני מבין, נשאר בחוץ. אהבנו את הביצוע ואנחנו אוהבים את הלהקה כך שנראה לנו טבעי ונורמלי לשלב את זה באלבום. הרבה אנשים לא שמו לב לעובדת היותו בעצם גרסת כיסוי.

זה בגלל שהרבה מהקהל הם ילדי הpower הסתדרותי שעולמם המוסיקלי מסתכם ב-Pegazus ...

מי הם?

אל תשאל שאלות מיותרות...

אבל כן, הרבה מהקהל במיוחד הצעיר לא מכיר להקות משנים עברו, זה דבר טבעי, אבל עדיין חבל כי בסופו של דבר אלה השורשים.

יצא לך לשמוע משהו מישראל?

האמת, הקשר הישראלי שלי הוא שהחוזה הראשון שלנו ב-Dutch East (חברת הפצה אמריקאית) יצא לפועל על-ידי בחור ישראלי, נתן משהו... מעבר לזה, חברה שלי יודעת קצת עברית... אבל לא יצא לי לשמוע להקות מישראל, יש אצלכם דברים מעניינים?

יש. רוב הסצינה הינה black/death. האמת אין כאן להקות של progressive או של heavy metal. כל הלהקות נעות על ז'אנרים קיצוניים מאד.

כן, אבל כל דבר בא עם הזמן, מספיק שלהקה ישראלית אחת תעשה פריצה משמעותית החוצה לחו"ל ומייד מבול של להקות יפרצו בחור הדלת וכמו כן גם חברות התקליטים ישימו עין על החומר של הלהקות אצלכם.

אתם מרוצים ב-Inside-Out?

כן, סופסוף אני מרגיש שיש מאחורינו גב שעוזר ודוחף את הלהקה קדימה וגם העובדה שהנה אנחנו עושים את הראיון הזה עכשיו ולעומת זאת אתה לא הכרת את האלבומים הקודמים שלנו שיצאו באירופה, זו הוכחה ברורה לכך ש-Inside-Out עושים בשבילנו אחלה עבודה, אני גם חושב שהקו של Mastermind דומה לקו המוסיקלי - קונספטואלי של Inside-Out כחברת תקליטים, הוא מלודי מושפע מ-heavy metal ומ-power metal ומן העבר השני מוסיקה פרוגרסיבית ומתקדמת המושפעת ישירות מלהקות כמו Rush, Marillion ו-King Crimson כך שאנחנו מאד מתאימים לקו של החברההזו ואני מאמין שנמשיך עוד דרך ארוכה איתם.

ומה בעתיד הקרוב?

אלבום בהופעה חיה שיכלול קטעים מתוך "Excelsior" וארבעה שירים מתוך "Angels Of Apocalypse" שיצא בעוד כחודשיים-שלושה ואחר-כך כניסה לעבודה על האלבום החדש.

OK, Bill. היה אחלה לדבר איתך והמון הצלחה עם "Angels Of Apocalypse", שהוא באמת אלבום מצוין.

תודה גם לך.

King's X

King's X היא אחת הלהקות הוותיקות, המיוחדות ובעלת פואנטה חזקה מאד. אין לי בכלל ספק שהאנשים בלהקה המוזרה הזאת עושים בדיוק, אבל בדיוק מה שבזיין שלהם! לא יעזור כלום - איך שלא תסתכלו על המוסיקה האוונגרדית והמוזרה שהם יצרו במהלך השנים, תקבלו בדיוק את הרושם הזה. זה שאני לא אהבתי את הרוק המטורף, השבור, חסר הכיוון והפסיכוטי שהם עושים, לא צריך למנוע מכם לנסות ולשמוע להקה חסרת-פוזה לחלוטין, שממש לא עושה מוסיקה להמונים. Doug הבסיסט והסולן עונה על השאלות שלי ביריות קצרות של כמה מילים, והופך את עבודת הראיון למאתגרת מתמיד, אבל הוא בחור טוב, אז נסלח לו!

ברכות לרגל האלבום החדש: "Please Come Home Mr. Bulbous...", אחד הדברים המוזרים, המרעננים והבלתי צפויים לחלוטין ששמעתי בזמן האחרון!
תודה רבה על הקומפלימנט.

לפני הכל, מי זה Mr. Bulbous?
תמיד אהבנו לקרוא לאלבומים שלנו בשמות מוזרים ולא קונבנציונליים, Mr. Bulbous הוא מעין הדגמה של הצי־לום על העטיפה (*איש עם ראש בצורת נורה*), משחק מלים שכזה.

איך אתה רואה את ההתקדמות שלכם על-פני האלבומים (הרבים מאד) והשנים?
זה תלוי, כמעט מכל בחינה שתסתכל התקדמנו והתפתחנו. אם זאת בנגינה מקצועית יותר או בכתיבת בוגרת יותר, או שבעצם השינוי העיקרי טמון בנו בתור הרכב ולא רק במוסיקה.

כמו שקודם אמרת חלק מהשמות של האלבומים שלכם באמת מטורפים ומשעשעים מאד. צריך להיות מאד יצירתי ועם לא מעט אומץ כדי להוציא לשוק אלבום עם שם כמו: "Gretchen Goes To Nebraska" או "Dogman", של מי הרעיונות?
(צוחק) נכון, במבט לאחור אלה באמת שמות די מגוחכים.. מי שהגיע אתם היה Tabor Ty, (*גיטריסט וסולן משנה*) ובאותה תקופה הם מאד התאימו לנו למצב-הרוח הכללי ששרר בלהקה.

המילה Vocals הופיעה ליד השמות של שלושתכם, מי הסולן המרכזי?
אני. שאר הלהקה עושה קולות רקע והרמוניות.

אם אתם מחפשים את ההרמוניה וההרמוניקה, למה שלא תשכרו מקהלה נחמדה כמו שכל-כך הרבה להקות עושות לאחרונה?
אנחנו מעדיפים לעשות את זה בעצמנו מפני שכך זה יוצא אמיתי יותר, וזה הרבה יותר משקף אותנו. ברור, הרבה יותר קל לשכור משהו כזה. בעיני זה יותר מענין כשאתה עושה את הדברים בעצמך, אפילו אם הם לא ייצאו הכי טוב בעולם.

איך היית מתאר, או מסביר, במקרה שלכם, את המוסיקה שאתם עושים, אני ממש לא הצלחתי לקטלג אתכם תחת שום דבר ידוע ומוגדר...
זה נכון, באמת קשה מאד להגדיר במדויק את מה שאנחנו עושים. יש במוסיקה שלנו מוטיבים שונים. לדעתי יהיה הכי נכון לומר שאנחנו פשוט להקת רוק-בלי יומרות למשהו גרנדיוזי.

מי הוא הכותב העיקרי של השירים שלכם?
גם אני וגם Ty מגיעים עם המון חומר ואז מתיישבים יחד עם Jerry (*Gaskill - מתופף*) ומלחינים את כל העניין. רוב השירים מתאימים לתקופות שונות שלנו, או שלי ולכן גם הרעיונות משתנים מאלבום לאלבום.

האם היו לכם מתישהו שינויים פרסונליים בהרכב?
מעולם לא. בהתחלה היה בסיסט אחר, אבל הוא עף עוד לפני הופעת האלבום הראשון.

מעבר למוסיקה, מה מעניין אותך בחיים?
מכוניות מהירות!! לא הזדמן לי להשקיע בכך ממש אף פעם, אבל זה מה שאני אוהב!

ממאמרים, ביקורות וכתבות עליכם התרשמתי שהמדיה מאד מפרגנת לכם. יש לך הסבר הגיוני למה? פשוט אוהבים את King's X ?
מוזר, אבל נכון! אין לי מושג, אני רק יודע שתמיד הסתדרנו טוב עם העיתונות ועם כיוצא בזה, כנראה מפני שאנחנו לא מכרסמים רגלי חתולים בשעות הפנאי..

פיתחתי לעצמי הרגל מגונה לשאול להקות לגבי עבודתן היומיומית, והתברר לי שרוב הלהקות, גם הגדולות ביותר (ע"ע Iced Earth), עובדות בעבודות שממש לא מתאימות למעמדן. תפתיע אותי.
זה בדיוק מה שאני הולך לעשות: לא עבדתי כבר קרוב לשלושים שנה, אני כל-כולי מוקדש לעשיית מוסיקה, בין אם זה נגינה או שירה, או הפקה או אף ליטוש אלבומים של להקות אחרות. בכל אופן אני ממש לא חושב אפילו על לצאת לעבוד!

למה הסיפור עם Atlantic Records התפוצץ? איך מצאתם את Metal Blade?
ב-Atlantic החליטו שאנחנו לא מוכרים מספיק דיסקים, אז הם בעצם די זרקו אותנו, וכמו שאתה יכול לתאר לעצמך Metal Blade היו אלה שזכו.

מה ההבדל בין היחס שקיבלתם ב-Atlantic לבין Metal Blade?
הגישה ב-Metal הרבה יותר אישית ומקצועית כאחת, ממש אפשר להרגיש שלחברה אכפת ממך, בניגוד ל-Atlantic ששם לא היינו יותר מאשר נתוני מכירה סטטיסטיים.

אתם מופיעים הרבה? אני שואל את זאת מכיוון שהוצאתם שמונה אלבומים בשתים-עשרה שנות קיומכם - הישג מרשים לכל הדעות, וגם די משתמע מזה שלא נשאר לכם הרבה זמן בין אלבום לאלבום.
אחרי כל אלבום שיוצא גם אנחנו יוצאים לסיבוב הופעות, כאשר חלק מהסיבובים ארוכים יותר וחלקם קצרים יותר.

פסטיבלים, הופעות, משהו גדול בדרך?
עדיין לא ידוע סופי, נקווה לטוב (*תשובה מקיפה..*).

סבבה Doug, תעשו חיים, ותשתדלו לסדר לעצמכם איזושהי הופעה ב-Wacken וככה גם נוכל (אני בכל אופן..) להתרשם מכם ב-Live!

ניר שילוני

HALL OF SERMON

mdma music ltd.

The Breath Of Life
"SILVER DROPS"

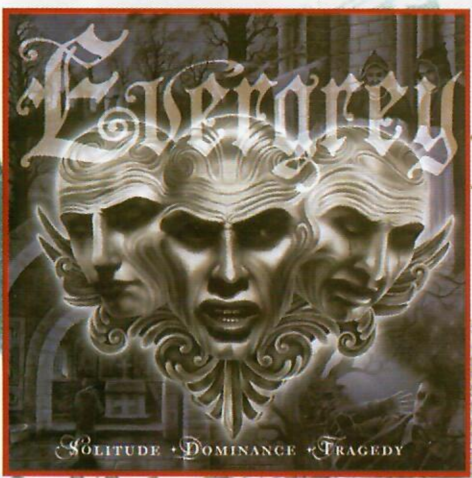

אלבום גותי עדין ומיוחד, שילוב מצוין
של אטמוספירה אפלה ומלודיה נעימה

Love Like Blood
"ENSLAVED + CONDEMNED"

אלבום חדש להרכב הגותי האגדי
LOVE LIKE BLOOD
שני שירי בונוס לקונים הראשונים

EVERGREY
"SOLITUDE, DOMINANCE, TRAGEDY"

POWER METAL
אפל קודר ומלנכולי משוודיה

מופץ בלעדית ע"י MDMA MUSIC LTD
לפרטים נוספים:
Fax: 972-3-6812884 Phone: 972-3-6827833 email: info@mdma.co.il http://www.mdma.co.il

₪59.90 MID PRICE ATTACK

Absurdus - No Heaven In Sight
Acrimony - Tumuli Shroomaroom
Amon Goeth - The Worship
Amorphis - Elegy
Amorphis - Tales From The Thousand ...
Amorphis - Tuonela
Anathema - Judgment
Ancient - The Halls Of Eternity
And Oceans - The Symmetry Of O...
And Oceans - Dynamic Gallery
Arcturus - La Masquerade
Aztec - Loss Of Our Final Pride
Befrost - Mythistori
Benediction - The Grand Leveller
Benediction - Transcend The Rubicon
Betrayer - My Twisted
Bolt Thrower - How Dares Wins
Bolt Thrower - Realm Of Chaos
Bolt Thrower - War Master
Cage - Unveild
Candlemass - From The 13 Sun
Candlemass - Chapter Six
Candlemass - Tales Of Creation
Candlemass - Dactylis
Carcass - Reek Of Putrefaction
Carcass - Wake Up And smell the
Carcass - Symphonies Of Sickness
Cemetary - Black Vanity
Cemetary - An Evil Shade Of Grey
Cemetary - Last Confessions
Cemetary - Godless Beauty
Crematory - Awake
Crematory - Illusions
Crematory - Just Dreaming
Dalmerot's Kingdom - Hamistorin...
Darkseed - Give me Light
Dawn On Dreams - Amber
Demonsi - Join In Darkness
Dimmu Borgir - For All Tid
Dimmu Borgier - Godless Savage Garden
Disharmonic Orchestra - Expositions
Dismal Euphony - All Little Devils
Dismember - Death Metal
Dismember - Massive Killing
Dismember - Like An Everflowing Stream
Dismember - Indecent & Obscene
Edge Of Sanity - Unorthdox
Edge Of Sanity - The Spectral Sorrows
Edge Of Sanity - Purgatory After
Edge Of Sanity - Crimson
Edge Of Sanity - Cryptic
Edge Of Sanity - Infernal
Entombed - Left Hand Path
Entombed - Cladestine
Entombed - Holverine Blues
Entombed - Hollowman
Entombed - Entombed
Geasa - Angel Cry
Gehenna - Seen Through The Veils
Glacial - Fear Frames
Godgory - Resurrection
Gorefest - FALSE
Grave Digger - Heart Of Darkness
Grip Inc - Power Of Inner Strength
Grip Inc - Nemesis
Hangneil - Ten Days Before
Hecate Enthroned - Dark Requiems...
Hecate Enthroned - The Slaughter Of...
Hollow - Architect Of The Mind
Hypocrisy - Abducted
Hypocrisy - The Final Chapter
Hypocrisy - The Forth Dimension
Impaled - Nazarene Rapture
In Flames - The Jester Race
Incubus - Beyound The Unknown
Kataklysm - Sorcery
Marduk - Opus Nocturne
Meshuggah - Contradiction Collapse+ None
Meshuggah - Destroy, Erase, Improve
Meshuggah - Chaosphere
Mid Autun Nights - And I ...
Misery Love Co - Misery Love Co
Misery Love Co - Happy?
Momento Mori - Songs For The Apocalypse
Momento Mori - Life, Death and othet tales
Morbid Angel - Altars Of Madness
Morbid Angel - Bleesed Are The Sick
Napalm Death - Leaders Not Followers
Napalm Death - Scum
Narnia - Awakening
Narnia - The Awakning
Nocturnal Breed - Triumph Of The Blasphemer
Nomicon - Yellow
OnSlaught - Power From Hell
OnSlaught - The Force
Opera X - Sacra
Over Kill - The Killing Kind
Over Kill - Feel the Fire
Paradies Lost - Icon
Paradies Lost - Draconian Times
Poteantiam - Balsyn
Primal Fear - Primal Fear
Prophanity - Stronger Than Steel
Renaissance - The Death Of Art
Royal Hunt - Land of Broken Hearts
Royal Hunt - Clawn In The Mirror
S.O.D - Speak English Or Die
Sacramentum - The Coming Of Chaos
Sacrilege - Within The Prophecy
Sigh - Scenario IV
Slayer - Show No Mercy
Slayer - Live Undead
Sodom - Tapping The Vein
Sodom - Better Of Dead
Sodom - Masquerade In Blood
Stratovarious - Hunting High And Low
Sun Of The Sleeples - Poems To...
The Embraced - In My Dream...
Theatre Of Tragedy - A Rose For The Dead
Therion - A'arab Zaraq Lucid Dreaming
Therion - Lepeca Klifoth
Therion - Crowning Into Atlantis
Twilight Ophera - The Shadows Embraced
Various Artist-The Beauty In Darkness Vol 1
Various Artist-Beauty In Darkness Vol 2
Various Artist-Death Is Just The Beginning iv
Various Artist-At The Mountans Of Madness
Various Artist - Call On The Dark Vol 1
Various Artist - Call On The Dark Vol 2
Various Artist - Purgatory
Venom - New Live & Rare (Dcd)
Venom - Offcal Bootleg
Vim Patior - Magni
Will Haven Whvn
Xytras - Passage
Yngwie Malmsteen - Magnum Opus

להשיג בכל חנויות המוסיקה
לפרטים נוספים:
Fax: 972-3-6812884 Phone: 972-3-6827833 email: info@mdma.co.il http://www.mdma.co.il

BRUTAL TRUTH

"אנחנו הדינוזאורים האמיתיים", אומר אגדת הרוק Alice Cooper, ומשווה את עצמו ל-Steven Tyler, Gene Simmons ,Ozzy Osbourne ואגדות רוק אחרות. "ולא מפריע לי להיות דינוזאור. כשאנשים אומרים 'Alice הוא דינוזאור'. אני מגיב 'נהדרו'. הדינוזאורים היו די מסוכנים. הדינוזאורים הרגו אנשים עד ליום האחרון ממש!" סתירות פרה-היסטוריות בצד, Cooper גאה מאד באריכות ימיו בסצינת ה-Rock'N Roll. נח לו בחדר מלון ב-Phoenix, אריזונה, הזמר בן החמישים ושתיים לא מתבייש לא בגילו ולא בקמטים שעל פניו. כמו Tyler של Aerosmith, Osbourne ו-Simmons של KISS, הוא ניצול של דורו - הדור שהציג את ה-hard rock לאוהבי מוסיקה בכל העולם.

"אנחנו במקום מאד מוזר", הוא מציין. "אנחנו, הדור הראשון של כוכבי רוק ששרדו לאורך שלושים וחמש שנים בעסק ואנחנו עדיין אמני rock/heavy metal. אנחנו הראשונים, אז זה מאד מוזר לי בגיל חמישים ושתיים , שאני עדיין חושב במושגים של לעשות רוק של ארבע אקורדים ושזה יהיה ממש רועש ועוצמתי. חשבתי שבגיל הזה אני אגיד 'טוב, למה לא לסגת, להוסיף יותר קלידים, או אולי לא להיות בעסק כלל?' זה לא אני. אני עדיין מרגיש את הדחף ליצור אלבום. אני מניח שאילו הייתי משמין ומאבד את השיער שלי, אז הייתי: 'אני לא חושב שאני צריך להמשיך לעשות זאת יותר. אני לא Alice יותר', אבל אני מרגיש נהדר".

האלבום החדש של Alice Cooper, "Brutal Planet", מחזק רעיון זה שלו. ערבוב מלודיות של hard rock מסורתי עם האגרסיביות של metal עכשווי, זהו האלבום האפל ביותר, הכבד ביותר ורב העצמה מזה שנים. המוסיקה מתנתקת בצורה דרסטית מסגנון הסאונד של שנות ה-70', שבא לידי ביטוי באלבום הסטודיו האחרון שלו "The Last Temptation" (1994). "הרגשתי שאני עושה אלבום כבד ואגרסיבי. אולי מפני ששמעתי הרבה Rage Against The Machine ברדיו, Rob Zombie ודברים כאלה. אני אוהב סוג זה של מוסיקה. אני חושב שהדבר היחיד שחסר לפעמים במוסיקה הזאת הוא מלודיה. המוסיקה שלי לא מבוססת על כעס. Rage Against The Machine והרבה מהלהקות הללו, מבוססות פשוט על זעם טהור. אני אוהב את איך שזה נשמע, אבל אני מפנה את זה אחרת. אני אוהב להשתמש באגרסיה במבנה המוסיקלי והתופים. אני אוהב את זה! לעולם לא אתעייף מסוג זה של heavy metal, אבל אני עדיין חושב שצריך קו מלודי."

אז, האם כיוון מוסיקלי חדש זה עוזר למשוך מעריצים של להקות כמו Korn ו-Limp Bizkit לטובת Cooper?
"זה לא ממש מכוון לקהל הצעיר", מתעקש Cooper. "זה פשוט מה שאני כרגע. באמת הרגשתי המון אנרגיה באלבום הזה ולא רציתי לסגת. המשכנו לכתוב את השירים, וזה היה כמו, 'בואו לא ניסוג בכלל. עכשיו שאלבום זה נמצא בהילוך שלישי, בואו נשאיר אותו במקום'. אני חושב שזה האלבום האגרסיבי ביותר שלי מזה שנים. אבל אני מקווה שהוא ימשוך גם את הקהל הצעיר".

כדי לבנות סאונד אגרסיבי זה, Cooper הקליט את "Brutal Planet" עם ארבעה גיטריסטים: Bob Marlette (גם מפיק האלבום, בסיסט וקלידן), Phil X (שעבד עם Rob Zombie), China (מהלהקה Sinistar) ו-Ryan Roxie (חייל ותיק בלהקה של Alice Cooper). בנוסף, הוא עבד עם המתופף Eric Singer (לשעבר Kiss/ Black Sabbath) ועם חברו משכבר הימים Bob Ezrin, מי שהשתתף בכתיבה והפיק אלבומים קלאסיים של Alice Cooper משנות ה-70' כמו "School's Out", "Billion Dollar Babies" ו"Welcome To My Nightmare".
"לא רציתי שום דבר לא מעודכן", מסביר Cooper. "עבדתי עם גיטריסטים כמו Steve Vai, Joe Satriani, Slash וכל החבר'ה האלה, ויש להם סאונד משלהם. אמרתי (ל-Marlette ו-Ezrin): 'אני רוצה את הבאים בתור' מכיוון שאלבום זה צריך להיות עתידני. זה קצת מדע בדיוני או אולי פיקציה חברתית. אמרתי, 'אני באמת לא רוצה להישען על סאונד גיטרות ישן'. לא עשיתי זאת מפני שניסיתי לתפוס קהל צעיר יותר, פשוט חשבתי שהיו להם (לגיטריסטים) חלקים שהאלבום היה זקוק לו. אם הייתי מכניס את סוג הסולואים הישן, זה לא היה לוקח את האלבום ומחזיר אותו חזרה אחורה. לא רציתי לחזור אחורה. רציתי שהוא ילך קדימה".

Alice Cooperהולך קדימה גם עם הטקסטים שלו. לא כמו באלבומים קודמים, ל-"Brutal Planet", אין שום מסר מרומם או הומוריסטי. רעיון האלבום מייצג גרסה קשה ופסימיסטית על עתיד האנושות. "כשכתבתי את "Brutal Planet", רציתי ליצור עולם ללא אלוהים", מהרהר הזמר. "בואו נדמיין שאנחנו הולכים לאיזשהו מקום. הנה עולם שאלוהים שכח מקיומו. עכשיו, מי יש לנו פה? יש לנו את הבחור המרושע, את הבחור הזדוני (מתייחס לשיר "Wicked Young Man"). הוא כל כך רע שכל מועדוני האלימות אפילו לא מקבלים אותו. זהו כוכב אכזרי - זה אנחנו בעתיד".

במקום לבקר את העולם דרך נושאים כלליים אלה, Cooper מדבר על מקרים ספציפיים - מספר סיפורים קצרים בכל שיר. לדוגמא, השיר "Pick Up The Bones" מתאר מקרה מצמרר בקוסובו. "צפיתי ב-CNN כשכתבנו", Cooper מסביר. "הנמכנו את הווליום, ואני רואה איזה בחור עובר דרך העיירה הזו בקוסובו ויש לו ציפת כרית. הוא מרים עצמות, והוא מכניס אותם לציפה. ואני חושב 'מה זה?' הגברתי את הווליום, והנה הבחור הזה אוסף את המשפחה שלו. הוא אוסף את עמוד השדרה עם הצלעות ואומר, 'זה אחי'. אמרתי 'מה?' זוהי אימה אמיתית. זה מצמרר יותר מכל מה ש-Stephen King יכול לכתוב".

הגישה היותר מודרנית מוסיקלית ורעיונית של האלבום מתאימה לתפיסה המחודשת של אנשים לגבי Cooper. כאשר "The Last Temptation" יצא, הזמר נראה כנוסטלגיה ישנה, מנסה להלחם בקרב מיותר נגד גל הגראנג', האלטרנטיבי ולהקות פופ-פאנק. עכשיו, כש-hard rock חזרה במצעדים, Cooper הפך שוב מקובל ואופנתי. Rob Zombie ו-Marilyn Manson בראיונות מודים בהשפעותיו. Steve Jones (Sex Pistols), Billy Duffy (Cult), Dave Mustaine (Megadeth) ועוד אמנים נוספים ניגנו באלבום המחווה ל-Alice Cooper "Humanary Stew", שיצא לאחרונה. אפילו הבמאי-מפיק-מעצב זוכה הגראמי Todd McFarlne - האיש מאחורי הקליפ "Freak On A Leash" של Korn וחוברות הקומיקס "Spawn" - עומד להוציא בובת Alice Cooper.

מבחינת סיבובי הופעות, הסיבוב הבריטי, בן שבע ההופעות "Live From The Brutal Planet" מתחיל ב-11 ביולי ב-Newport Center. ו-Cooper עובד על מופע הבמה עם חברה המתמחה במופעי Halloween. בלי למסור יותר מדי פרטים הזמר מבטיח מחזה אימה ענק למעריציו.

"כן, אנחנו עומדים להחזיר את הגיליוטינה, אבל זה יהיה ממש שונה, הרבה יותר טוב", הוא אומר. "וזה רק דבר אחד! יש כנראה ששה או שבעה דברים חדשים במופע שיהיו ממש מגניבים ויזואלית. סופסוף מצאנו מישהו שיכול לעשות מה שאנחנו רוצים. אם אני אומר 'אני רוצה שהיד שלי תיפול ותזחל ברחבי הרצפה', החבר'ה האלה יכולים לגרום לכך לקרות. זה יהיה ככה מופע "קופרסקאי" טהור".

בהחלט, לא היינו רוצים את זה אחרת.

על הזמרים המובילים כיום: Alice Cooper

Marilyn Manson

"תמיד הרגשתי: 'Marilyn, אני אבא שלך'. כמו ש-Darth Vader עשה עם Luke. אני לא מכיר את Marilyn Manson אפילו. אני חושב ש-Marilyn Manson היה מאד יעיל בללחוץ על כפתורים של אנשים ובלעצבן אנשים. הוא אפילו עצבן אותי כמה פעמים, מה שמאד קשה לעשות".

Zack De La Rocha (Rage Against The Machine)

"אני אוהב את אנרגית הבמה. אני אוהב את מה שהם עושים באלבומים שלהם. אני פשוט שונא את הפוליטיקה. הוא כזמר? הוא בסדר. לסוג המוסיקה הזה, הוא נהדר. זה מאד קשה לדבר על סוג זה של מוסיקה, מכיוון שהכל מבוסס על זעם, והוא עושה את זה מצוין. הייתי רוצה לשמוע אותו מעביר רגשות אחרים".

Rob Zombie

"Rob הוא אחד מחברי הטובים. עבורי, למוסיקת טכנו יש קצב בלי לב. זה מכני ואין לזה נשמה. Rob Zombie יכול לקחת רוק תעשייתי ולתת לו לב, מכיוון שהוא מזריק את חוש ההומור שלו. הוא מזריק את כל הפסיכוזות שלו. הוא מאד, מאד מבדר".

Fred Durst (Limp Bizkit)

"שמעתי כל כך הרבה סיפורים מוזרים עליו. שמעתי שהוא נוצרי. שמעתי שהוא ילד פרברים לבן. זה סוג של היפ-הופ metal, שחור ולבן. זהו שילוב מוזר. הוא שילוב מוזר של דברים. אני חושב שהוא טוב מאד במה שהוא עושה".

Jonathan Davis (Korn)

"כל פעם שאני רואה אותו, הוא נראה שונה. אני אוהב את העובדה שהוא משנה את התדמית שלו הרבה. האדרנלין שלו על הבמה נהדר! הוא מעין בן כלאיים של Iggy Pop ו-Trent Reznor. הייתי אומר שהוא אחד הבחורים היותר יצירתיים כיום".

ROB HALFORD
Master Of The Scream

חשבתם פעם איך ההרגשה לראיין אליל? אשכרה לשבת ולדבר עם אדם שעד לא מזמן הערצתם לו את התחת (בלי כפל-לשון בבקשה!), ממש לא משנה מה הסגנון שאתם מכורים לו, אם זה Glenn Benton ,Dani Filth, Eric Adams ,Jens Ryden, Chuck Schuldiner, Peter Tagtgren ,Mickael Kiske או אפילו בריטני ספירס (???-העורך). כל אחד מהאנשים הללו מייצג כמעט מוסד שלם- ואפשר לומר בביטחון גמור שהאב הרוחני של רוב האמנים האלה הוא לא אחר מאשר Rob Halford האלמותי, לשעבר סולנה של Judas Priest בתקופתם הטובה ביותר, לאחר מכן אחראי לפרוייקטים טובים ומעניינים Fight שניגנו בעיקר grunge כבד, ו-Two, שבו Rob פנה לכיוון ה-industrial. אבל זה לא העיקר. העיקר הוא שאדון Halford חוזר לסצינת ה-heavy ובגדול! "Resurrection", האלבום החדש והמפוצץ נישמע כהמשך כמעט ישיר ל-"Painkiller" של Priest. שני בקבוקי בירה קפואים הורידו את מד לחץ הדם (ודפיקות הלב..) למצב שבו יכולתי לשוחח עם האדם שכבר מזמן זכה לכינוי האולטימטיבי: `The Scream`.

(הטלפון מצלצל, מעברו השני של הקו Thomas, החבר של רוב ששואל אותי כבר עשרים פעם איך מבטאים נכון את השם שלי, דקותים אחר-כך, רוב כבר תפס את השפופרת והתחיל לספר לי על טירוף הקניות שלו בעודו שוהה באמסטרדם בדירת חברו לחיים...) אז רוב, מה נשמע? קיבלתי את "Resurrection", נהניתי וצרחתי עד השמיים, קאמבק מצוין!
תודה. חכה שניה אני מנמיך את Soilwork, הא! ככה יותר טוב, אחלה להקה! יצא לך לשמוע אותם?

איזה אלבום שלהם שמעת?
את החדש, שכחתי את השם.. משהו עם Machines, אוף.. לא משנה! ממש טוב. מרענן.

כן הוא באמת טוב, אבל אני מעדיף את הראשון "Steel Bath Suicide", למרות שהוא דומה מאד ל-"Slaughter..." של At The Gates הוא פשוט מעולה.
חכה רגע.. Ok הבאתי דף ועט, אמרת "Steel...", רשמתי - היום אני הולך לקנות כמה דיסקים אני אצרף את זה לרשימה, יש לך עוד המלצות?

אתה רציני?
כן! אני תמיד אוהב לקבל המלצות על דיסקים מאנשים, ככה אפשר תמיד לדעת מה הסגנון שאותו אדם הכי מתחבר אליו, הבנת? יש לך דיסק כזה?

כן, האמת שיש. אתה מכיר את Naglfar? בכל אופן זאת להקה שוודית מצוינת שמנגנת באופן מושלם. אם אתה באמסטרדם אז תכנס ל-"Fame", כי יש להם פשוט הכל. כשתהיה שם תבקש את האלבום שלהם "Vittra". במידה ותתחרט - כספך יוחזר לך אישית ממני!!
(צוחק), שכנעת אותי, אולי אני אפילו אחתים אותם בחברה שאני אקים מתישהו (צוחק), תאיית לי, Naglfar. תודה, היום זה יהיה אצלי ביד! אז בוא נדבר קצת עלי ועל Halford!

יאללה, הדבר הראשון שממש שמתי לב אליו ב-"Resurrection" הוא שזה נשמע ממש כמו איך שההמשך של "Painkiller" היה צריך להישמע (בטוח לא כמו "Jagulator"). מוכרת לך התיאוריה הזאת?
(צוחק) זאת גם אפשרות.. כל-כך נהניתי לעשות את האלבום הזה עם להקה טובה כל-כך מסביבי ומפיק מוכשר כמו Roy Z שהיה ברור שבכוונת כולנו להוציא אלבום heavy metal עוצמתי, מושקע ורצוי גם מצוין שיושפע מה-new school, old school, תקרא לזה איך שתרצה, אבל ברור היה שהמטרה היא להציג ולהוציא את המקסימום מקולו של ה-metal god (צנוע, עיוני?), ולכן תוכל לשמוע מצד אחד שירים בטון גבוה מאד כמו "Resurrection" ולצידם שירים רגועים ושקטים הרבה יותר כמו "Silent Scream", כל הרעיון היה לעשות קצת כיף, ואל תשכח שלא שרתי heavy מאז תקופת Priest, אז אם אנשים יגידו שזה נשמע דומה, אין לי בעיה עם זה - למרות שזו לא היתה הכוונה שלי. אנשים בדרך-כלל מצפים לשמוע דברים חדשניים ומקוריים אבל אין מה לעשות - זה אני - קולו של ה-metal god, ואני שמח שאנשים מזהים אותי לפיו. מעבר לזה, האלבום פנטסטי ואני כבר לא יכול לחכות לרגע שהוא יצא, הוא מכיל שירי מטאל מעולים אחד-אחד והאלבום בכללותו, כקונספט, הוא אלבום מצוין. אני מת כבר לצאת להופיע אתו ועם הלהקה!

אז איך יהיה להופיע ברצינות לפני הקהל האמיתי (רוקרים), אחרי כל-כך הרבה שנים?
אני מת מציפייה, הדבר שמעניין אותנו יותר מכל הוא איך הנגנים ישתלבו ביחד על הבמה, איך השירים ישמעו ובכלל איך תהיה האווירה והקהל.

אמרת קודם שאתה חושב שאולי מעריצים יחשבו שהם שמעו את זה בעבר. תן לי להרגיע אותך ולומר לך שכל מי שכבר שמע את "Resurrection" התפעל ואמר שזה טוב מאד!
כן, אתה יודע, זה כמו לנסות להמציא מחדש את הגלגל או "Re-Inventing The Steel" כמו ש-Pantera אמרו לאחרונה. מה שהיה טוב יישאר טוב ומסיבה זו האלבום החדש טוב מאד!

על מה מספרים השירים ב-"Resurrection"?
הפעם נתתי לצד הרגיש והפגוע שבי להתבטא. הטקסטים רגשניים ברובם ומספרים על שינויים ועל חילופי-מעמדות, נפילות לתהומות הייאוש וצמיחה מחודשת. יש כמובן גם את הצד הכועס שבי שגם זכאי לחופש ביטוי! למשל "Made In Hell" מספר מאיפה הגעתי איך עליתי והגעתי למקום שאני נמצא בו היום. "Resurrection" מדבר על כמה ולמה אנחנו אבודים בעולם הזה, ומהו הייעוד שלנו וההנחיות כיצד להגיע אליו, שהן מאד ישירות ופשוטות, אבל הם נשגבים מאתנו ומתרחקים ככל שאנו גדלים. רק אחרי שסיימתי לכתוב את האלבום הבנתי את משמעות-החיים, באמת, זה פשוט הכה בי!

תנחומיי, איפה מצאת את שאר הלהקה, וכמה זמן נמשך החיפוש?
זה באמת לקח קצת יותר זמן ממה שחשבתי מכיוון שהכימיה בלהקה היתה חשובה לי מאד. בסופו של דבר נמצאו החבר'ה המתאימים, Mickelמגיע מפולין ומביא איתו את ה-feel האירופאי ו-Patrick מלוס-אנג'לס, כך שכבר בתור התחלה שני הגיטריסטים מגיעים מרקעים שונים, ואם לא תרגיש את זה באלבום הראשון סביר להניח שתשים לזה לב באלבום השני. Bobby, המתופף, מגיע מ-Riot והוא מצוין ו-Ray הוא הבסיסט והוא מגיע מרקע עשיר מאד והוא גם ניגן איתי ב-Two, בקיצור line-up לעניין!

שאלה ענקית, נא לא להיבהל. אני ודאי לא מחדש לך כלום כשאני מגדיר את Judas Priest כ-heavy metal טהור, וזה מה שעשית עשרים שנה מחייך. לאחר שהפרק העבה הזה נחתם עבורך, אני מאמין שהרבה אנשים ציפו לאלבום סולו ורצוי שיהיה heavy במקום זה פנית ועשית את Fight, פרוייקט שיצא ב-1992 והיה גראנג'י כבד (וטוב) - בדיוק בתקופה שהגראנג' היה בשיאו, ואחר-כך קיבלנו ממך את Two- להקה או פרוייקט, תקרא לזה איך שתרצה שהוצאת בחברה של Trent Reznor, והפונה לחלוטין לצד ה-industrial, בדיוק בתקופה שהוא היה בשיא הפופולריות והתודעה הציבורית, והנה היום הקמת את Halford, ואתה חוזר לשורשים, לעשות

heavy metal מעולה בכיוון של Priest, רק עם הטאצ'ים שלך. מה קרה כל השנים האלה, אל תגיד לי שאלה היו רק ניסיונות לעשות כסף, אני בטוח שזה היה מעניין, אבל הכל נראה אופנתי כל-כך...
(צוחק) זאת שאלה בהחלט רלוונטית! עברו עליי מאז כל-כך הרבה שינויים שזה לא ייאמן. גם Fight וגם Two היו נכונים בשבילי ובשביל התקופה שזה יצא בה, חלק יכולים לאהוב וחלק יכולים להקיא, זה לא מה שמטריד אותי. הגעתי למסקנה שהדרך הטובה ביותר להוציא מהקול שלי את המקסימום, זה במקרה גם דרך הסגנון שאני הכי אוהב, heavy metal, ושם אני גם מרגיש הכי פחות אקספרימנטלי, הרבה יותר בבית, אתה יודע.. בכל אופן כשאתה יושב ומקשיב לשירים באלבום החדש, סביר להניח שתבין למה התכוונתי. אז לשאלתך, לא מדובר פה בקפיצה על ה'טרנד' הנוכחי, מפני שאם זה היה ככה, אז הייתי אמור להוציא עכשיו אלבום black metal,
שאני חייב לומר בכנות שהייתי מאד שמח לעשות כי אני אוהב black! לסיכום העניין, כל מי שהעריץ את הקול שלי בשלב זה או אחר, מאד ייהנה מהתוצאה הסופית של הדיסק החדש.

black?! שמעתי נכון? Rob Halford שומע black?! מה אתה אוהב במיוחד? חוץ מ-Cradle כמובן..
חוץ מ-Cradle, למה? אתה לא אוהב אותם?

אני מת עליהם אבל זו לא הנקודה, כבר כמה שנים שהם לא מוגדרים כ-black אלא כ-Vempiric-Gothic-Erotic-Blood-Sucking-Metal, ולא הייתי שם אותם בשורה אחת עם Satyricon או Emperor נניח.
כן, זה נכון, וטוב שהזכרת את Emperor מכיוון שלדעתי כל מה שהלהקה הזאת עושה פשוט מושלם. הם כאילו הצליחו להתעלות מעל ה-black הסטנדרטי וליצור אטמוספירה שלמה משל עצמם, מעבר לזה אני גם אוהב את Dimmu Borgir, ובהתאם להצעה שלך בתחילת השיחה אני אנסה את Naglfar בתקווה להוסיף לי עוד להקה מצוינת לרפרטואר היותר רועש שלי!

אל תדאג, לא תתאכזב. שמעת את ה-Emperor החדש ב-live?
היום בערב אני אקנה אותו יחד עם שאר הדיסקים, איך הוא?

סוף העולם! הסאונד, אורך ההופעה, השירים, הביצועים, פשוט מושלם!
קראתי עליו ביקורת ב-Metal Hammer גרמניה אתמול, לא הבנתי מילה אבל הוא קיבל ציון גבוה, בטוח שהסאונד טוב?

מצוין. לקחת בעבר שיעורי פיתוח-קול?
למרות שאני מתקרב כבר לאמצע חיי, הקול עדיין בכושר, ולא, מעולם לא לקחתי שיעורי קול. זו פשוט מתנה מאלוהים. יש לי את היכולת לבצע בהופעות שירים שדורשים עליה וירידה חדים בטונים. הקול שלי עומד בזה יפה מאד, וכש-Roy Z ביקש ממני בסטודיו להגיע ל-high pitch האידיאלי מבחינתי, לא האמנתי למשמע התוצאה - אני ממש גאה (*זה הזמן לכפל-לשון!*) שהצלחתי להוציא דבר כזה מהגרון (*ולעוד אחד*).

למרות ההתנשאות, אני מסכים אתך ואני חושב שהאלבום יצליח ויקבל ביקורות טובות. אתה מרוצה ושלם עם "Resurrection"?
בוודאי, זאת התוצאה האידיאלית בעיניי וזה כיף לצאת מהאולפן כשאתה יודע שעשית משהו שאתה כל-כך אוהב ושלם אתו עד כדי-כך.

איך היתה העבודה עם Roy Z כמפיק?
הוא בחור נהדר, יודע לעבוד ומקצועי מאד. יש לו תמיד את ההערות הנכונות ברגע הנכון ואיכשהו הוא מצליח לכוון אותך לכיוון הנכון כל פעם מחדש. מאד נהנינו לעבוד יחד.

ההפקה האחרונה שלו ששמעתי היתה "The Chemical Wedding" של Bruce Dickinson. לא נפלתי מהחומר שם, אבל הסאונד וההפקה טובים.
נכון, הוא גם גיטריסט פיצוץ. אתה ודאי מבין שהרבה יותר קל לעבוד עם בנאדם שלוקח גיטרה ופשוט מראה לך איך הקטע אמור להישמע. הוא ממש מוסיקאי מושלם.

אתה וברוס הקלטתם ביחד דואט לכבוד האלבום החדש, איך היה לעבוד אתו?
היה מדהים, הוא בחור כל-כך רציני כשזה מגיע לאולפן, ולכן כיף לעבוד אתו, מעבר לזה אני מעריך את העבודה שהוא מצא גם לזה את הזמן בנוסף לכל הבלגאן שיש לו עכשיו עם Maiden, מעבר לזה למה ציפית - שני metal gods, סטודיו אחד ומפיק גאוני שיודע להוציא את המקסימום משנינו.

למה חתמת דווקא ב-Sanctuary, החברה של Steve Harris מ-Maiden? למה לא כיוונתם גבוה יותר?
מכיוון שאני יודע באילו דרכים מצוינות סטיב ו-Sanctuary יקדמו אותנו, ואנחנו גם חברים טובים המכירים זה את זה הרבה זמן. Sanctuary הוא פשוט ה-label הנכון בשבילי ובשביל Halford.

אני מבין למה, נניח, לא חתמתם בחברת-ענק בסדר גודל של Elektra, EMI או Colombia, בטח בגלל שאתם לא רוצים להיבלע בים הלהקות שלהם, אבל למה לא ב-label מעט יותר גדול מ-Sanctuary כמו Century Media, Nuclear Blast, Metal Blade או משהו בסדר גודל הזה?
תראה, הבעיה העיקרית בחברות גדולות היא שאתה מעניין אותם על בסיס רגעי, היום הם מחזרים אחריך ומחר אם לא מכרת חמישים-אלף עותקים, בהדפסה הראשונה, הם לא יורקים לכיוון שלך. הבעיה השניה היא שהחברות הגדולות לא תמיד יתאמצו מעל ומעבר כדי לשווק metal. היום זה Halford ומחר, באותה מידה, אלה יכולים להיות ה-Backstreet Boys. (צוחק) אתה מבין, זו בעיה חמורה, והתגברתי עליה עוד לפני שהתחלנו, בכך שחתמנו בחברה היודעת ורוצה לשווק metal טהור לכל העולם, בצורה הטובה ביותר שהם יודעים. ניר, תומס מנופף לי פה בפראות, מה שאומר שהזמן שלנו הסתיים, אבל תן שאלה אחרונה.

Ok, חבל, יש לי עוד כל-כך הרבה שאלות... טוב, בעקבות השיר של Priest, "Beyond The Realms Of Death" נוצרה בעיה רצינית בדמות שני נערים שירו בעצמם. לאחד התפוצץ המוח מיד והוא מת במקום והשני היה טיפש מספיק בשביל להישאר עם פרצוף בצורת תפוח-אדמה חצוי, רק יותר מעוות. התנהל משפט מפורסם וארוך שבו ניסו לטפול על הלהקה האשמות כאילו אתם גרמתם לזה, ואפילו נעשו דברים מגוחכים כמו לנגן את הקסטה מהסוף להתחלה, בתקווה למצוא מסרים שטניים המטיפים להתאבדות. איך עברת את התקופה הלא-סימפטית הזאת?
זה היה קטע שבא ממש לא במקום! כבר מההתחלה היה ברור שזו לא באמת היתה אשמתנו ואין סיכוי בשום צורה בעולם שהיינו מקבלים עונשי מאסר או שאפילו היו עוצרים אותנו על מעורבות ישירה או משהו בסגנון. כשישבנו בבית במשפט יום-יום במשך חודשיים לא היינו שם רק כדי לכסות על התחת שלנו, אלא כדי להוכיח לאנשים האלה שהם טועים בגדול בכל מה שנוגע לגישה המעוותת שלהם למטאל בכלל. הרגשנו כמו שליחים, ותאמין לי שהתמודדנו שם עם מפגרים ובורים במלוא מובן המילה, במיוחד התובע - אווו... רק להיזכר בזה גורם לי צמרמורת.. אני חושב שהוכחנו לעולם שאי-אפשר לתקוף את המטאל, או כל סוג מוסיקה בגלל מעשים שילדים פסיכים כאלה עושים. יותר מדי אלכוהול וסמים בשילוב עם זה שההורים שלהם שמו עליהם פס, יצרו סיטואציה שבה הם ניסו לסיים את חייהם וכמו שאתה יודע אחד היה מספיק טיפש ומסכן בשביל להצליח והשני סתם נדפק. חבל שהם החליטו החלטה כל-כך אומללה..

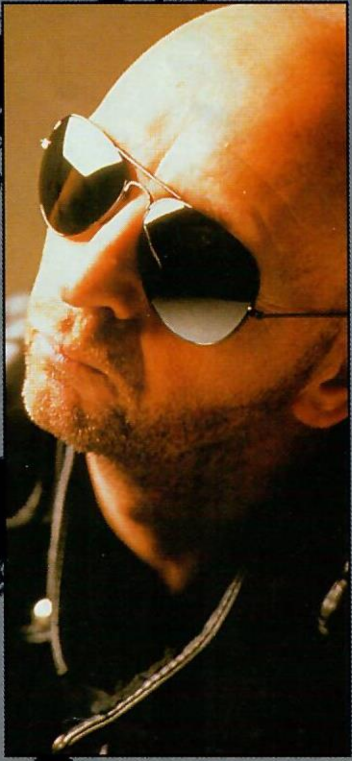
אם כבר מדברים על החלטות רעות... אני חושב ששניהם למדו לקח...
(צוחק) זה נכון, אבל לא יפה איך שדיברנו על כל הנושא הזה, בסופו של דבר הם שני חבר'ה מסכנים שעם היחס המתאים לא היו מגיעים למצב הזה.

שאלה אחרונה, מבטיח! ל-Manowar יש שיר שנקרא "The Gods Made Heavy Metal" ושמעתי מיותר ממקור אחד שמדובר בכם, שאתם (Judas Priest) הבאתם למעשה את ה-metal לרמה הגבוהה ביותר שלו, מה תגובתך?
אם אשבע לך שאני לא יודע, תאמין לי?! למרות שמה שאתה אומר מאד הגיוני, אני לא בטוח במאה אחוז שהשיר הוא על Priest, אם-כי לא אופתע כלל. אני אמור לפגוש את Eric Adams מתישהו בזמן הקרוב, אני אשאל אותו ונוודא! ניר, אני ממש חייב לסיים, אני אשמח לדבר אתך עוד פעם, אם יש לך עוד שאלות, רק דבר עם סטיב מ-Sanctuary ותגיד לו שאתה צריך עוד ראיון. נדבר מהסלולרי שלי או משהו, בסדר? תודה רבה ונקווה להתראות מתישהו.

רוב, דבר אחד בטוח, יהיה לי משהו לספר לנכדים שלי. היה לי עונג וכבוד לדבר אתך ולמרות שאתה מאד אוהב את עצמך ואולי אפילו מתנשא בקטעים מסוימים, התגלית כנטול גינונים טיפשיים של סופר-סטאר טיפוסי, אז תודה לך!
(צוחק) תודה... תראה מה עשית עכשיו, אני נבוך... להתראות, ותרימו את ה-metal בישראל אה? להתראות.

ניר שילוני

היה ברור שבכוונת כולנו להוציא אלבום heavy metal עוצמתי, מושקע ורצוי גם מצוין שיושפע מה-new school, old school, תקרא לזה איך שתרצה, אבל ברור היה שהמטרה היא להציג ולהוציא את המקסימום מקולו של ה-metal god.

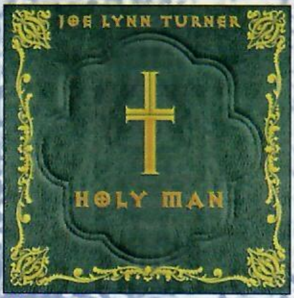
METAL HAMMER ISRAEL VOL. 9 WHAT'S ON YOUR CD:

1. Heavenly

Time Machine
Coming From The Sky
Modern Music Records

2. Joe Lynn Turner

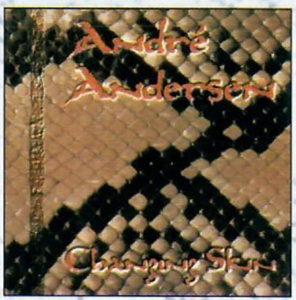

Holy Man
Holy Man
MTM Music

3. Iron Fire

The Final Crusade
Thunderstorm
Modern Music Records

4. Andre Andersen

Never Look Back
Changing Skin
Majestic Entertainment

5. Edguy

Key To My Fate
The Savage Poetry
AFM Records

6. Angel Dust

Let Me Live
Enlighten The Darkness
Century Media Records

7. Eidolon

Lunar Mission
Nightmare World
Metal Blade Records

8. Mago de Oz

La Cruz de Santiago
Finis Terra
Locomotive Music

9. Paralysis

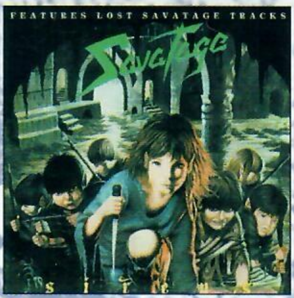

Visions
Architecture Of The Imagination
AFM Records

10. King Diamond

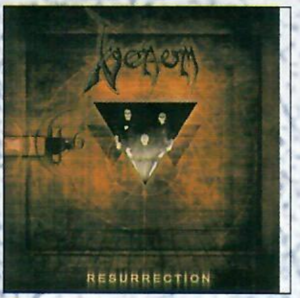

The Trees Have Eyes
House Of God
Massacre Records

11. Savatage

Sirens
Sirens
Metal Blade Records

12. Venom

Resurrection
Resurrection
Steamhammer

13. Nocturmus

Orbital Decay
Ethereal Tomb
Season Of Mist

14. Borkangar

The Presence Of Ominous
Quintessence
Century Media Records

15. Sanctus

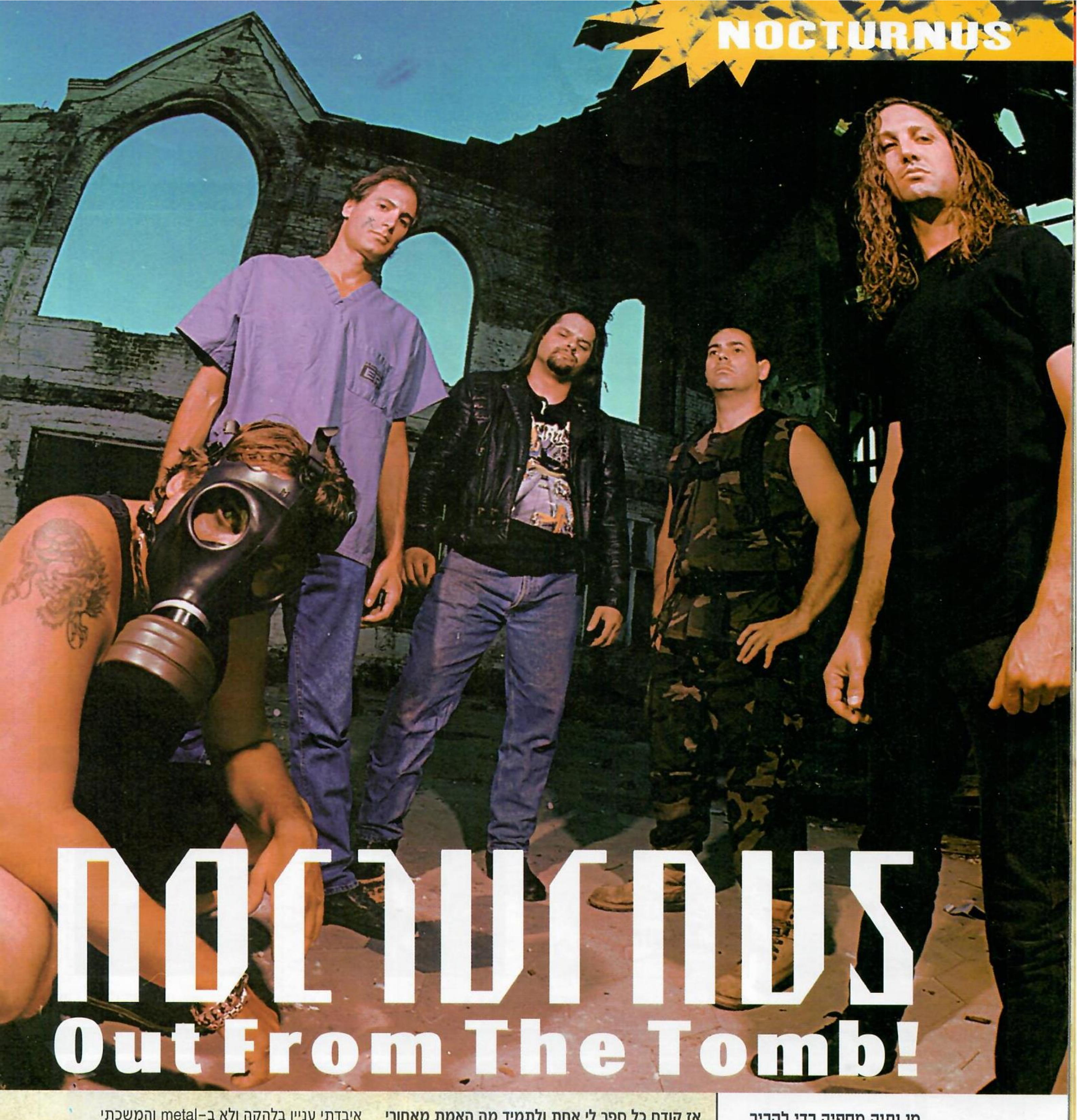

If We Fall...
Aeon Sky
Metal Blade Records

16. Mayhem

A Time To Die
Grand Declaration Of War
Season Of Mist

NOCTURNUS
Out From The Tomb!

מי ותיק מספיק כדי להכיר את Nocturnus? שנת 1991היתה השנה בה פרצו האמריקאים הללו עם אלבומם "The Key" לתודעת ה-death metal בעולם והפכו ללהקת ה-death הראשונה ששילבה קלידים באופן שוטף במוסיקה ברוטלית. האלבום החדש "Ethereal Tomb" יוצא לאחר הפסקה של 7 שנים (Necrodeath סטייל...) ומביא לעולם Nocturnus טובים מתמיד.

אז קודם כל ספר לי אחת ולתמיד מה האמת מאחורי השמועות על היזרקותכם מ-.Earache Rec ב-93? לפי המקורות שלי נזרקתם מהחברה עקב שימוש בהרואין בסיבוב הופעות?
שטויות, אולי ל-Digby (הבעלים של Earache) יש בעיית הרואין, בטח לא לנו, בולשיט טהור. פשוט מאד לא מכרנו כמות ענקית של אלבומים כמו Morbid Angel למשל והם כתגובה לא תמכו בלהקה ובאלבום וזה התדרדר עוד ועוד עד שבסופו של דבר הוחלט על פרידה הדדית.

ומאז מה קרה? שנים הפסקה ופתאום משום מקום אלבום חדש? סיפור דומה קרה גם ל-Necrodeath, אתה מכיר אותם?
אני מכיר אותם מתחילת דרכם והם להקה פיצוץ, הסיבה להפסקה שלנו היתה שנמאס לנו להשקיע עוד ועוד בלי לקבל בחזרה שום דבר מחברת התקליטים והמצב הלך ונהיה קשה, נזרקנו מהעבודות שלנו וכיו"ב, כך שאט אט הנגנים איבדו עניין. אני אישית לא איבדתי עניין בלהקה ולא ב-metal והמשכתי להתעדכן כל הזמן בכל הדברים החדשים, דבר שמשתקף באלבום שנשמע מאד כמו Nocturnus, אך נשמע עתידני ועדכני. הסיבה העיקרית לשובנו לעניינים היא שבמשך שבע השנים הללו היו פניות חוזרות ונשנות של המעריצים שלנו שלא הפסיקו לשאול אותנו על איחוד מחדש ועל המשך, ואני מלא תודה והערכה כלפיהם, הם הסיבה שאנחנו פה ובשבילם אנו מנגנים:
The true death metal underground followers
ואט אט חלחלה בנו המחשבה לחזור לפעילות. עד שהעניין קרם עור וגידים ובעזרת מכר משותף הגענו ל-Season Of Mist, שזאת חברת התקליטים שלנו היום. מייקל הבעלים של Season Of Mist היה נלהב מאד להחתים אותנו ולהוציא לנו את האלבום הזה.

ומה יש לספר על האלבום? הרי הרבה מהילדים של היום לא מכירים את החומר המוקדם שלכם.
האלבום "EtherealTomb" מכיל חמישים דקות של

מסע קונספטואלי עמוק בעולמות אחרים, עם פסקול death metal טכני, לא מהיר במיוחד, אבל אווירתי ומקורי, המוסיקה כמו שטה בתוך המסע שלה, שיר אחר שיר אל תוך ה-"Ethereal Tomb". זה כמו פסקול של סרט. ישנם שירים טכניים יותר וישנם אווירתיים יותר. אך בגדול, המכלול מרכיב את כל המוטיבים שלנו.

כמה זמן לקח לכם להקליט אותו? הסאונד ממש מיוחד ומוצלח.
תודה. זה לקח בערך חודשיים שזה די הרבה זמן. פשוט מאד, חלק מאיתנו חלו במהלך ההקלטות, דבר שגרם לדחייה מפעם לפעם, אבל חברת התקליטים שלנו ממש תמכה בנו ונתנה לנו חופש מוחלט. היינו גם במגעים עם Nuclear Blast, אבל בחרנו ב-Season Of Mist ואני בטוח שזו בחירה נכונה.

אתה מכיר הוצאות אחרות של החברה הזו? מה אתה שומע בבית להנאתך?
אני כפי שציינתי קודם, מחובר בראש ובראשונה ל-metal, Bathory, Mayhem, And Oceans ובמיוחד להקה שאני לא יודע אם אתה מכיר בשם Oxiplegatz, אני ממש אוהב אותם, הם ענקים ויש להם קטע מעניין וקונספט מיוחד.

אני ציינתי את זה בביקורת על האלבום שלכם. אני בטוח ש-Oxiplegatz הושפעו מאד מהחומר המוקדם שלכם וגם הקונספט דומה וכמו כן אני מסכים אתך, הם להקה ענקית.
כן, אני מחובר מאד למה שקורה היום ב-metal. אנחנו אמורים להתחיל סיבוב הופעות בארה"ב עם Mayhem ולדעתי זה יהיה אחלה סיבוב הופעות. אנחנו אמורים להופיע אתם גם בפסטיבלים של הקיץ ואני מקווה שהשוק האמריקאי שוב יקבל אותנו בברכה ובדפיקות ראש. אני הרבה פחות נאיבי מבעבר ולמדתי המון על איך מתנהלים עסקי המוסיקה והרי מדובר בשיווק לכל דבר. חתמנו לשני אלבומים ואני בטוח שיהיה לזה המשך. אולי האלבום הבא יהיה יותר death אמריקאי, שזה אומר יותר ברוטלי ופחות אווירה.

אבל רוב הקהל שלכם אירופאי הלא כן?
המרכז הכי חזק של הקהל שלנו הוא בגרמניה, שם אנחנו ממש חזקים ובאופן כללי ניתן לומר שכן, למרות שאני מקווה שגם בארה"ב זה יתפוס.

בסופו של דבר בארה"ב יש לכם את הקטע הברוטלי יותר של Cannibal Corpse וכיו"ב ואילו בארה"ב מדובר ביותר אווירה.
גם באירופה להקות כמו Vader ו-Necrodeath מצליחות מאד ומדובר בלהקות ברוטליות מאד ולא מתפשרות מבחינה אמנותית, כך שאני חושב שזה עניין של טעם אישי. מצד שני העובדה הקיימת היא שהקהל הגדול נמצא בגרמניה. תגיד איך הולך בישראל?

חיובי למדיי, האלבום שלכם מקבל תגובות טובות (ציון 9 אצלנו) ולאט לאט אנשים נחשפים ל-Nocturnus, הבעיה היא שהרבה מאנשי ה-metal מתחילת שנות ה-90', שהיו בסצנה כשאתם פרצתם, שומעים היום טראנס וזבל דומה.
כן, זה ככה כמעט בכל מקום, עצוב לכל הדעות, אני רוצה לפנות לקהל אצלכם: Keep The Metal Alive!!!, תשאירו את הלהבה בוערת וכל מי שמעוניין, מוזמן לקבל אינפורמציה עלינו ב-www.nocturnus.com ולשלוח דואר אלקטרוני. אנו מצפים לשמוע מכם!!!

אז מה היה לנו: 1. אם נתחיל ב-"Lunar Strain" הרי שמדובר באלבום בכורה משובח שנכתב בלילה אחד, ולדעתי משקף את In Flames מעל ומעבר. 2. אם נתייחס לנגנים עצמם ניווכח מהר מאד שהם מוכשרים כמו שדים! אין שם מישהו אחד שלא יודע לנגן על מינימום של שלושה כלי נגינה שונים, וכולם גם מתופפים בין השאר, כמובן. 3. והחשוב מכל: אני אישית לא מטורף בצורה יוצאת דופן על In Flames, אבל אני חושב שאת השינוי והרענון שהם הביאו בשנים האחרונות ל-death השוודי, לא עשו עשרות להקות מתחרות - להם פשוט יש את זה! לרגל צאת האלבום החדש"Clayman", התקשר אלי Bjorn, הגיטריסט ומי שתופף ב- "Whoracle" ו-,"The Jester Race", ישירות מהמשרדים של Nuclear Blast בגרמניה, היתה שיחה בשתיים שלוש רמות מעבר למעניינת.

Bjorn, שמעתי את "Clayman" כבר לפני שבועיים, לפחות פעמיים, ומלבד המילים הטובות שאני שופך באזני כל מי שמוכן להאזין, מצאתי גם לא מעט קווי דמיון בינו לבין האלבום האחרון של Dark Tranquillitty, "Projector", גם אתה?
(שקט של עשר שניות) ואוו.. לא ממש חשבתי על זה אף-פעם.. עדיין לא יצא לי להשוות ביניהם. הסאונד די דומה..

לא רק, גם ההפקה, מבנה השירים, וחלק מהטקסטים שהצלחתי להבין, ממש מזכירים את הכיוון של Dark...
תראה, אני לא כותב את הטקסטים, אז קשה לי להגיד בדיוק, לגבי המלודיה אני חושב שהיא שונה, יותר נוטה לכיוון ה-heavy.

Ok. היום אתה הגיטריסט, אבל בעבר תופפת בשביל In Flames, באילו אלבומים?
גם ב-"The Jester Race" וגם ב-"Whoracle".

אז מה ההתמחות העיקרית, גיטרה או תופים?
תראה, במקור אני גיטריסט אבל אני אוהב לשיר ולנגן על סוגים שונים של כלי-נגינה, פסנתר, בס, תופים, אבל המקום שבו אני מרגיש הכי נוח בלהקה זה על הגיטרה.

תגיד, רק בשביל להשוות מקורות, Jesper תופף משהו ב-HammerFall?
לא באלבומים, Jesper כתב הרבה חומר בשביל HammerFall וגם תופף אתם בחזרות, אבל באלבום עצמו ("Glory To The Brave") הוא לא לקח חלק פעיל. אבל אל תשכח ש-Jesper, למרות היותו גיטריסט הוא גם ייסד את HammerFall יחד עם Joacim ו-Oscar וגם כתב הרבה חומר.

איך הוא בתור מתופף?
הוא מוטרף! הוא עושה דברים שאף-אחד אחר לא עושה. בוא נתחיל מזה שהוא שמאלי - מה שגורם ליד ימין שלו לבצע עצירות מוזרות ולמעברים כמעט-בלתי-אפשריים. הוא תופף באלבום הראשון של In Flames.

"Lunar Strain"?
בדיוק. אתה יכול להקשיב לשבירות המוזרות האלה שם - בלתי אפשרי עבור מתופף נורמלי! (צוחק).

שכנעת אותי, היום בערב אני אדפוק שמיעה לדיסק הזה. הגיעה לאוזניי שמועה ששני האלבומים הראשונים שלכם, "Lunar Strain" ו- "Subterranean" אמורים לעבור Re-issue על-גבי דיסק אחד בחברת WAR. מדויק?
האמת היא שזה יצא לפני חודשיים, זה לא ממש היה בשליטתנו מפני שסתם כך משום מקום החברה הראשונה שבה היינו חתומים "Wrong Again Records" (היום WAR-) החליטה על דעת עצמה להוציא את שני האלבו־מים על-גבי דיסק אחד. לא שממש אכפת לי או משהו, פשוט זה קצת מעצבן שאף אחד לא שאל לדעתנו.

מעצבן או לא, אני חושב שזו אחלה התחלה ללהקה ודי חשוב שהמעריצים שלכם שמכירים בעיקר את החומר החדש (מ-"The Jester Race" והלאה) יהיו מודעים קצת לעבר המוצלח.
נכון, אני מסכים אתך. פשוט לאור הנסיבות זה קצת מעצבן, אתה יודע... אבל כן, נכון זה טוב שלמעריצים יהיה עוד קצת In Flames בבית! (צוחק)!

כמה זמן 'שרפתם' בסטודיו הפעם?
בערך שישה שבועות כולל המיקסים. מאד נהנינו והאווירה היתה רגועה ונינוחה. הפעם כתבנו את החומר לאלבום החדש בחודש אחד - מאד אינטנסיבי.

סלח לי על הבורות, חודש זה הרבה? מעט? אני אמור להתרשם כשאתה אומר לי שלקח לכם חודש לאסוף חומר?
אם אתה עובד '9 to 5' אז לא, אבל אם אתה כמונו מגיע לסטודיו ב- 12 בצהרים, כותב וכותב, מלחין ושובר את הראש עד 12 בלילה כל יום במשך חודש - אז כן, כדאי מאד שתעריך את זה! (צוחק)!

מי הפיק את "Clayman"?
Fredrik Nordstrom, אתו אנחנו עובדים עוד מהאלבום הראשון, נורא נוח לנו איתו והוא מכיר אותנו מצוין.

אני מכיר הרבה להקות שעברו אצלו הפקות ועיבודים טובים מאד. מעבר לסנטימנטים, איך הוא בתור מפיק בעיניך?
יש לו את הקטעים שלו.. אבל הוא מאד מקצועי, זאת העבודה שלו והוא עושה אותה מצוין. כמו בכל משפחה ממוצעת גם אנחנו מתכסחים קצת מדי פעם, אבל הכל עובר ולגבינו כרגע הוא המפיק היחיד באופק.

אתה (והלהקה) מרוצים מ-"Clayman"?
מאד! זה האלבום השני שדניאל מתופף אתנו (Daniel Svensson-מגיע מ-Sacreliege) וגם במיוחד עכשיו אחרי שפיטר הצטרף - הכל טוב!

אז זהו-זהו? זה ההרכב הסופי של In Flames אחרי כל התחלופות המטורפות במהלך השנים? שני אלבומים רצוף עם אותם נגנים זה לא צחוק עבורכם..
(צוחק) אין לך מושג כמה אתה צודק.. זו אולי הפעם הראשונה שבה אנחנו ממש מרגישים כמו להקה אמיתית ונקווה לשמור על אותו הרכב גם בעוד עשר שנים.

יש כמה שמות די מוזרים של שירים באלבום החדש: "Another Day In Quicksand", "Pinball Map" ועוד כהנה וכהנה, מי בדיוק, אם מותר לשאול, הגיע עם ניצוצות-הגאונות האלה?
(צוחק) די כבר! מה זה פה, סטנד-אפ או ראיון?! Anders הסולן הוא הבחור שכותב את כל הטקסטים, והוא לא כותב בצורה ישירה, אלא נותן לך קו עלילה מסוים ונותן למאזין את הקרדיט שיבנה ממנו את האידיאל שלו.

לא קיבלתי את הטקסטים יחד עם הפרומו, וכמו שאתה בטח יודע Anders הוא לא בדיוק הטנור הרבי־עי, אז לא הצלחתי להבין את רוב השירה (מן הסתם..) על מה מדובר?
(צוחק) אם לא תפסיק אני מנתק! אני לא יכול יותר, באמת! סתם, הכל בצחוק, אני יכול לספר לך על כמה "Pinball Map" לדוגמא, מספר על אדם שלא יודע איפה מקומו בחיים, ואנשים מושכים אותו לכל מיני כיוונים, בקיצור בלבול אמיתי שבחלק מהמקרים מסתיים רע. "Clayman" מספר על תהליך לידתו של אדם ואיך החברה כבר מעצבת ומשנה אותו בלי שהוא בכלל יהיה מודע לכך, וכך גם מדגישה את העובדה שמאד קשה להיות ייחודי בעולמנו במובן האמיתי של המילה.

מה האלבום של In Flames שאתה הכי אוהב?
את כולם. אין אלבום שאני לא אוהב, כמובן החדש הוא ה'בייבי' שלנו עכשיו, אבל אם חושבים במונחים של חשיבות, אז לדעתי האלבום החשוב ביותר שהוצאנו היה"The Jester Race", זה שסימל את המעבר, זו היתה קפיצת דרך אדירה מ-"Subterranean".

כשחתמתם עם Nuclear Blast בהתחלה (אחרי "Subterranean") קיבלתם חשיפה רצינית? יחס טוב, דברים מהסוג הזה?
כשחתמנו אתם הם לא היו גדולים כמו שהם היום, Helloween, Manowar דברים ענקיים מסתובבים במשרדים שלהם בגרמניה היום (צוחק), אבל כן, קיבלנו ואנחנו מקבלים את הפרומושיין שאנחנו צריכים.

אז אתם מרוצים מהחברה? אני שואל מכיוון שדיברתי עם הרבה להקות קטנות יותר שטענו שחברות גדולות בסך הכל רוצות לעשוק אותן ולנצל את הלהקה.
ברגע שאתה יודע לנהל דברים נכון ולכסות את התחת שלך אז הכל עובד טוב, אם אתה נותן שינצלו אותך, או שאתה לא יודע להסתדר בעולם ה'שואו-ביז'.. אז יש לך בעיה חבוב!

שאלה קצת מוזרה, יש איזשהו סוג מטאל שאתה לא מסוגל לשמוע?
אני מוסיקאי... בגלל זה אני אוהב כמעט את כל סוגי המוסיקה, אפילו דברים שהרבה אנשים לא מוצאים בהם הרבה עניין, אני מצליח לחבב ולהעריך. באמת שאלה קשה שאלת (צוחק).

תן לי לעזור לך. מה דעתך על rap-metal?
זה מאד פשוט: rap צריך להיות rap ורצוי ש-metal יישאר metal! לומר לך את האמת? אפילו ב-Limp אני מוצא משהו, אבל אם rap-metal, אז המנצחים הבלתי-מעורערים הם Rage Against The Machine.

מסכים אתך לחלוטין. יש ל-Limp Bizkit שיר חדש מה-soundtrack של Mission Impossible 2 שהוא טוב מאד, באמת הופתעתי! ולגבי RATM האלבום הראשון שלהם גאוני. הם גם הופיעו בישראל לפני שבועיים. ולעוד שאלה מוזרה מכיוון שאתה חבר כל-כך טוב של HammerFall, איך אתה חוזה שהאלבום שהם מקליטים עכשיו ישמע?
(צוחק) אני מצפה שהוא יהיה פחות טוב מהאלבום הראשון, הם לוקחים הכל יותר מדי ברצינות עכשיו, כאילו שהכיף נגמר ואיזו מכונה בלתי-נראית מועכת אותם..

אני מבין מזה שאתה לא משתגע על "Legacy Of Kings"?
הוא היה ממש לא רע, פשוט רציני מדי... יש עליהם הרבה לחץ מצד חברת-התקליטים (Nuclear Blast) להוציא משהו ממש מפוצץ וגרנדיוזי, אני מצטער להגיד אבל אני ממש לא חושב שהוא יהיה טוב ומעניין כמו "Glory To The Brave".

אתם חברים טובים?
כן בטח, הם ו-Transport League, Dark Tranquillity כולנו מגיעים מגוטנבורג שהיא עיר קטנה מאד, ולכן כל סצינת המטאל כאן מאד מגובשת.

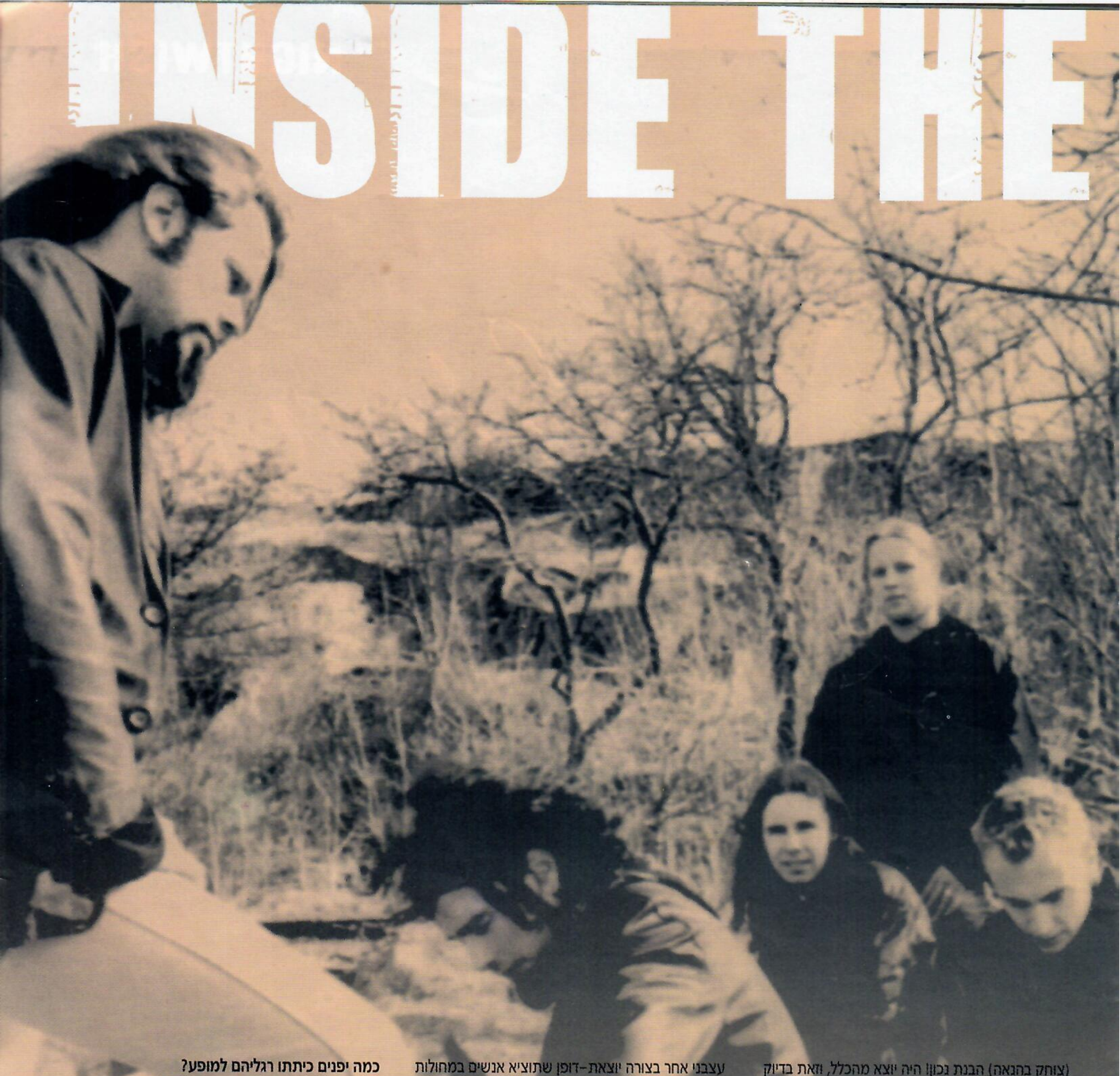
פסטיבלים? הופעות? מה התכניות לזמן הקרוב?
אחת ההופעות המתוכננות לנו, ואנחנו מאד מצפים לה, היא ההופעה ביוון יחד עם Iron Maiden ו-Dream Theater.

גם Cradle אמורים להופיע, לא?
הם ביטלו, אנחנו המחליפים שלהם.

גם פה?! הם ביטלו גם את ההופעה ב-Wacken! די מבעס. אז איזה סיבוב הופעות עומד בפתח?
באוגוסט נגיע לארה"ב, ומשם נמשיך לאירופה.

איך באמת היה הסיבוב האחרון שלכם בארה"ב ובאירופה? מביקורות בעיתונים הבנתי שהיה אדיר!

INSIDE THE

(צוחק בהנאה) הבנת נכון! היה יוצא מהכלל, וזאת בדיוק הסיבה שישר אחרי ההופעה האחרונה 'צנחנו' לספה בסטודיו והתחלנו לכתוב ולהקליט. קיבלנו המון השראה מהסיבוב האחרון!

עם מי הופעתם?
.Children Of Bodom-ו Dark Tranquillity ,Arch Enemy

כאילו לא אמרת כלום.. ואוו!!! איזה הרכב מנצח!!
אמת (צוחק). היה מדהים! אנחנו גם אוהבים לראות איך שיר 'יושב' ב-live ולנסות לבצע אותו בצורות שונות.

לא הקלטתם איזה unplugged או איזה משהו טיפשי בסגנון?
(צוחק) לא, לא באמת.. למרות שחשבנו לעשות את זה עם שירים מסוימים, ישנים בעיקר. יהיה מעניין לראות את התוצאה.

למרות ההתנגדות שלי לעניין אולי בכל זאת כדאי לכם לנסות, אם אני לא טועה כבר עשיתם משהו דומה ב-MCD שהוצאתם לפני "Whoracle", "Black -Ash Inheritance", שהיה מעין שילוב קצר בין שירי-עבר שלכם, בגרסה אקוסטית ומלודית. אני חייב להודות שהיה לא רע.. כל-אופן, איך הקהל האמריקאי לעומת האירופאי?
האמריקאים יותר אגרסיביים וברוטלים מהאירופאים, אבל אל תשכח שאנחנו לא מנגנים grind-core או משהו עצבני אחר בצורה יוצאת-דופן שתוציא אנשים במחולות טירוף, אבל ללא ספק האמריקאים אנרגטיים יותר. הקהל הכי יבש נמצא דווקא בשוודיה, משולבי-ידיים מעצבנים שכאלה.. אבל בגלל שהסצינה שם מתרחבת בצורה דרסטית בזמן האחרון, הם מתחילים להתרגל לעובדה שרצוי שהם יראו סימני חיים מפעם לפעם..(צוחק).

תבוא.. רק תבוא לישראל... נראה מי יוכל לשלב ידיים בסוף ההופעה!! ידעת שהקהל הישראלי הוא בין האלימים שיש? לא כבוד גדול או משהו, אבל אולי שמעת ש-Kreator הפסיקו פה הופעה לפני כמה שנים בגלל ש-Mille הזדעזע מרמת-האלימות ומהבוקסים שכל מפגר קטן חטף?! עזוב את זה.. תשיגו מגינים טובים לפני הכניסה ל"ברבי"..!
איפה היה המקום שהכי נהניתם להופיע בו?
איזה פחד! זהו, ההופעה מבוטלת!! סתם, סתם. מאד נהנינו במקסיקו, שם הקהל ידע כל מילה ורקד כמו מטורף. נהנינו גם בספרד ואיטליה, אבל השיא היה ביפן, לא ייאמן!

ספר לי על זה.. הם פנאטיים עם תעודות, המלוכסנים החמודים האלה, יקנו כל דבר אמריקאי, ויבואו לכל הופעה שרק תביא לשם. קטעים אתם!
פנאטיים - זאת המילה! אבל הם ממש חמודים, אני חייב להודות, זוכרים כל 'ריף' יותר טוב ממך, שרים כל פסיק, והכי חשוב אנרגטיים כאילו אין מחר!

כמה יפנים כיתתו רגליהם למופע?
אלף - כל לילה! וגם כמות דומה הגיעה כשהופענו בטוקיו יחד עם Children Of Bodom.

מי היה הסולן לפני Anders?
זה התחיל ב-Jesper, ואז עבר ל-Mickael Stanne, שהיום שר עם Dark Tranquillity. בערך שנה וחצי אחרי ש-Mickael הצטרף בתור סולן session החלטנו למצוא מישהו קבוע, ומצאנו את Anders!

לסיכום פרגון קטן, שתדע לך שיש לי חבר שמתקלט במסיבות מטאל ואין ערב שהוא לא שם In Flames, והקהל מת על זה!
ראשית, הרבה תודות לבחור! שנית, מה?! באמת אנחנו פופולריים עד כדי כך בישראל?

בוא לא ניסחף.. אבל יש כמה חבר'ה שמכירים... סתם, אתם מוכרים פה יפה מאד, והייתם אחת מלהקות ה-Swedish metal, אם אפשר לקרוא לסגנון הזה ככה, שהתחלתי לשמוע. יישר כוח Bjorn, בהצלחה!
ניר, הרבה תודה! נהניתי מאד ונקווה להיפגש מתישהו, אולי אפילו נגיע לישראל, ונקווה שנשרוד את המופע - שמענו בחדשות על האוסטרלים ועל הגשר! בצחוק, בצחוק. תודה רבה!

ניר שילוני

Nightwish

W I S H M A S T E R S

שלום Tarja! מה העניינים?
תודה, הכל בסדר.

קר שם בפינלנד?
לא, כבר לא כל כך קר. מתחמם קצת, יש לנו 10+ מעלות.

10 מעלות??? כמה זמן עבר מאז שהיה שלג אצל־כם?
לפני חודשיים היה כאן עדיין שלג. הקיץ שלנו די קצר- רק שלושה חודשים, כך שהחורף שלנו הוא מאד ארוך. אבל על-כל-פנים אני אוהבת את הארץ שלנו.

אני רוצה לדבר איתך על האלבום החדש שלכם "Wishmaster". מתי הוא יצא באירופה?
האלבום יצא ב-29 למאי, בפינלנד הוא יצא שבועיים קודם לכן. לצערי אני לא יודעת אם האלבום ייצא בכלל בארה"ב.

איפה אתם חתומים?
אנחנו חתומים ב-Spinefarm. זאת חברה קטנה בפינלנד שחתמנו איתה חוזה לשלשה אלבומים. כך שזה האלבום האחרון שאנחנו מוציאים שם.

עד כמה שאני יודע, "Wishmaster" הגיע למקום הראשון במצעד הלאומי בפינלנד. האם זה נכון?
כן, זה נכון ואנחנו מאד שמחים על זה!

נראה שגברתם על בריטני ספירס, אה?
חה... חה...כן, נכון!

ברכותיי! לאיזו מוסיקה מקשיבים האנשים שם בפינל־נד? קצת מוזר לי שאתם במקום הראשון ובריטני ספירס במקום השני. מה קורה שם?
באופן כללי העם הפיני הוא מאד מלנכולי... בעצם כל העמים הסקנדינביים הם עמים מלנכוליים. אנחנו אוהבים את הטבע שלנו... אני חושב שזו הסיבה העיקרית להשפעות המוסיקליות של האנשים. גם של המלחינים. השקענו הרבה עבודה, במיוחד באלבום האחרון, כך שזה באמת משמח לראות את התגובות וזה נפלא להיות במקום הראשון.

בשבילי תמיד היה מרתק לראות להקות כמו Stratovarius או Sentenced, שכל כך מצליחות בפינלנד ואפילו כשהן מגיעות לאירופה הן זוכות להצלחה גדולה.
זה נכון. יש לנו המון להקות metal טובות בפינלנד ואנחנו גאים בזה!

אתם בעצמכם הופתעתם כשהצלחתם כל כך מהר, תוך שנתיים או שני אלבומים "Oceanborn" ו-"Wishmaster"?
כן, ההצלחה של "Oceanborn" היתה באמת הפתעה ענקית עבורנו. תאר לעצמך שלא היו לנו שום ציפיות בהתחלה, לא חשבנו לרגע שנגיע כל כך רחוק. אנחנו בסך הכל להקה צעירה - אנחנו ביחד רק שלוש-ארבע שנים, אין לנו 'היסטוריה מפוארת' או משהו כזה... משהו באמת גדול מתרחש כאן עכשיו עבורנו ואין לי מספיק מלים לתאר את זה. עוד מעט אנחנו יוצאים לסיבוב הופעות ענק בדרום אמריקה ואחר כך באירופה. רק לפני חצי שנה היינו להקת חימום ל-Rage והיום אנחנו יוצאים לסיבוב הופעות משלנו.

הזכרת קודם את ה-tour עם Rage. יש לכם תוכניות איזו להקה תיקחו איתכם לסיבו הופעות הבא?
למען האמת, במהלך ה-tour עם Rage הופענו לראשונה מחוץ לפינלנד וזאת היתה הצלחה גדולה גם. הקהל קיבל אותנו בחמימות והיה מרגש מאד לראות את קהל המעריצים שלנו באירופה. כמו שאמרתי אנחנו נופיע בדרום אמריקה, במספר פסטיבלים גדולים, בגרמניה ובבלגיה ובאוקטובר נצא לסיבוב הופעות אירופאי משלנו, אך עדיין אין לנו מושג עם מי, כלומר, איזו להקת חימום נצרף.

האם הופעתם בעבר בפסטיבלים הגדולים?
לא, עדיין לא. זאת תהיה הפעם הראשונה. אני קצת מתרגשת...

Tarja, תגידי, אני מבטא את שמך נכון? זה ט-א-ר-י-ה?
נכון מאד!

שמת לב שאנשים רבים טועים כשהם מבטאים את שמך?
פה ושם - כן. אתה יכול לשמוע כל מיני יציאות...

מסקרן אותי לדעת איך פגשת את החבר'ה ואיך התחלתם את הלהקה?
זאת השאלה שכולם שואלים...

אין מה לעשות, אני חייב לשאול אותך!
אין בעיה. Tuomas הקלידן והמלחין הקים את הלהקה בשנת 1996 וכשפגשתי אותו במקרה הוא ביקש ממני להצטרף אליו לאולפן ליום אחד, סתם כדי לבדוק מה יכול לצאת מזה. אני חייבת לציין שהכרנו מזמן ולא היתה לי שום בעיה להצטרף אליהם. כשהם שמעו את השירה שלי, הם הבינו שזה מה שהם צריכים ואפשר לומר ש-Nightwish הוקמה אז.

למדת מוסיקה בצורה רצינית, נכון?
למדתי מוסיקה קלאסית ואני מגדירה את עצמי כזמרת קלאסית. אני עדיין לומדת אופרה באקדמיה למוסיקה, שנה רביעית ואני בהחלט אוהבת את זה.

עוד שאלה: האם תמיד היית מעורבת ב'עיסקי' heavy metal או שהגעת לכל העניין הזה רק לאחרונה?
החלק השני של השאלה הוא המתאים ביותר! תבין, אני זמרת קלאסית ואני אף פעם לא נחשפתי ל-heavy metal. פשוט לא היה סיכוי. אולי שמעתי קצת Stratovarius. עכשיו גיליתי משהו חדש ומעניין ואני בהחלט אוהבת melodic heavy metal. אני אוהבת לשיר עם Nightwish ואני לומדת המון מזה... זה פשוט מדהים! וזה הדבר הטוב שקרה לי בחיים! בהתחלה היה קצת קשה, אבל קהל המטאליסטים קיבל אותי למרות העובדה שאני זמרת אופרה.

את רואה בעיה כלשהי בלהיות מעורבת בעולם ה-metal שנשלט רובו ככולו על ידי הגברים?
לפעמים יש קצת בעיות עם זה, לפעמים... אבל אלה בעיות מזעריות אם אתה יודע איך להתמודד עם הדברים השוליים, אז אתה מבין שבשורה התחתונה אין שום בעיה רצינית.

...אפילו החברים בתוך
הלהקה מבינים היטב
שלא יהיה שום דבר
עם אחד מהם.
הסידור הזה ממש
עובד ובסך-הכל
כולנו מרוצים...

כשהייתם ב-tour עם Rage, היו לך 'גרופיס'?
מה זה 'גרופיס'?

אני אסביר לך. כשהחבר'ה יוצאים לסיבוב הופעות תמיד יש סביבם מלא כוסיות, לפני ההופעה, אחרי ההופעה...את מבינה למה אני מתכוון?
או, לא! ממש לא! יותר מזה, אפילו החברים בתוך הלהקה מבינים היטב שלא יהיה שום דבר עם אחד מהם. הסידור הזה ממש עובד ובסך-הכל כולנו מרוצים...

אם יום אחד מישהו יציע לך עבודה בתחום האופרה, תעדיפי את זה על Nightwish?
אין לדעת מה יקרה בעתיד... אבל, אחרי שהשקעתי כל כך הרבה זמן בלימודים, מובן שארצה לעשות אופרה. זאת גם הקריירה שלי ויש הבדל עצום בין Nightwish ובין אופרה... נכון לעכשיו הפרק בחיי נקרא Nightwish, אבל לגבי העתיד - אשמח מאד לעשות את שני הדברים ביחד.

תגידי, אתם באמת מתפרנסים מ-Nightwish?
כולנו עובדים. אני עושה עבודות בתחום המוסיקה הקלאסית, ושאר חברי הלהקה עובדים בכל מיני עבודות שונות. אבל מכיוון שאנחנו משקיעים יותר ויותר זמן ב-Nightwish, כל יום שעובר מוקדש אך ורק ל-Nightwish: הרבה יחסי ציבור, הרבה ראיונות וכו'.

את כותבת שירים בעצמך או ש-Tuomas הוא זה שעושה את העבודה?
Tuomas הוא ה-mastermind בלהקה. הוא היוצר האמיתי. הוא אוהב מאד מוסיקה מהסרטים, הוא מאד מושפע מ-Vangelis.

למה את מאזינה בימים אלה?
אני אוהבת מטאל מלודי. אם אתה רוצה לשמוע שמות של הלהקות שאני אוהבת, זה יהיה קצת קשה כי לגבי הסולן, הזמר זה הדבר החשוב והמרכזי בלהקה. לכן אני לא מסוגלת לשמוע death metal או black metal. אני לא רואה שם איכויות ווקאליות.... אני שומעת הרבה מוסיקה קלאסית ואופרה. למען האמת אני לא שומעת הרבה מוסיקה מכיוון שאני כל הזמן עובדת עם מוסיקה וזה מה שקורה כשאתה עובד עם מוסיקה...

אז בכל זאת, אילו להקות metal את אוהבת?
אני אוהבת את Sonata Arctica, Rhapsody..

כשאתם מופיעים בפינלנד, כמה אנשים באים להופעות שלכם?
אנחנו מופיעים במועדונים והמקומות האלה די קטנים, כך שלא הרבה אנשים יכולים להיכנס. הייתי אומרת שאלף אנשים מגיעים להופעה בממוצע.

אני יודע ש-"Oceanborn", אלבומכם הקודם הגיע ל'אלבום הזהב, וכנראה ש-"Wishmaster" יגיע לזהב תוך כמה ימים. כשמדברים על 'אלבום זהב' בפינלנד, כמה עותקים צריך למכור כדי להגיע ל'זהב'?
כמו שאתה יודע, פינלנד היא מדינה קטנה מאד ולכן צריך לקחת כל דבר בפרופורציות הנכונות. אלבום שנמכר ב-20,000 עותקים מגיע ל'אלבום זהב'.

כמה להקות פיניות הגיעו לזהב?
שלוש: Stratovarius, Sentences ואנחנו.

אני חושב שנגמרו לי השאלות, ברכותיי על האלבום החדש ועל המקום הראשון.
תודה לך.

(www.metalmeltdown.com) Dr. Metal

RAVEN MUSIC
P.O.Box 212 Raanana 43101 Israel
TEL:+972 9 741 2389
FAX: +972 9 7417881
EDGUY
האלבום לו חיכיתם!!
60
ש"ח בלבד
The Savage Poetry
AFM RECORDS
ניתן להזמין בכרטיסי אשראי: 09-7412389
info@afm-records.de - http://www.afm-records.de

Edguy נכנסו לחיי בפסח שנה שעברה, עת נחת על שולחני הפרומו של "Theater Of Salvation", השאר כבר היסטוריה... תפסנו את Tobias Sammet, ממש לאחר צאת האלבום החדש כדי לדסקס עליו, על אלבום הסולו וסצינת ה-metal ועל עוד כמה נושאים שלא ציפינו להם...

הופעתם עכשיו באיטליה בפסטיבל, איך היה להופיע עם מפלצות כמו Iron Maiden?
כיף לנגן עם ענקי metal כמו Maiden, אני בטוח שגם ל-Bruce Dickinson היה כיף לנגן עם ענקי metal כמו Edguy ... וגם הוא מתראיין ומספר שזו היתה מחמאה לשיר עם Tobias Sammet על אותה במה... סתם בצחוק... שלא יחשבו שתפסנו תחת, זו מחמאה אדירה ועוד מול עשרים וחמישה אלף איטלקים נלהבים... מה עוד אפשר לבקש... אפילו Rob Halford היה ב-back stage...

אפרופו Halford, אתה מודע לעובדה שבכל דקה פנויה הוא מציג את עצמו כ-metal god ומדבר על עצמו בגוף שלישי... הראיון לעיתון שלנו לדוגמא מלא סופרלטיבים עצמיים של הבחור...
לא רק אצלכם, אלא בכל עיתון אפשרי... עשינו עכשיו ראיון לעיתון בשם Metal Rules וביקשו מכל אמן לצייר משהו על עצמו, ראיתי את הציור של Rob, הוא פשוט כתב על דף שלם The Metal God Is Back ומרח את זה על כל הדף, אני אוהב כמובן את השירה שלו, אבל הוא לא ה-metal god שלי, אישית Michael Kiske (Helloween) הוא ה-metal god האמיתי, שהשפיע עלי הכי הרבה, Rob הוא אולי metal prince, כי הוא במקום שני אצלי... שמעתי את השירים החדשים שלו והם פיצוץ! חזרה למקום הנכון!

ו-Michael Kiske, מלך ה-metal שלך יתארח באלבום הסולו שלך "Sammet" שיצא בחורף הקרוב...
כן, וכמוהו עוד הרבה אנשים טובים, האלבום היה אמור לצאת בקיץ אך נדחה כי אנחנו עובדים ללא הפסק באולפן כדי להגיע לתוצאה המקסימלית. אני מאמין שבאוקטובר יצא סוף, סוף האלבום.

ומי הנגנים הסופיים?
המתופף שמנגן עכשיו עם Rhapsody, ינגן באלבום, הוא מהיר ומצוין וכיף לעבוד איתו. על הבס ינגן Markus מ-Helloween וגם Jens הגיטריסט של Edguy ינגן, המיקסים יעשו בשבוע הבא. "Abentafia" - זה שם האלבום.

אפרופו שמות, מה המשמעות של Edguy?
זה די אינפנטילי... חיפשנו שם עוד כשהיינו בני ארבע-עשרה בערך, היו לנו שמות מפגרים כמו Grave Reaper וכדומה, חיפשנו שם שלא נקבל תביעה, כי מישהו כבר משתמש בו. היה לנו מורה בתיכון בשם Edgar והשם שניגנו תחתיו באותה תקופה היה Warguy, איכשהו במרוצת הזמן זה הפך ל-Edguy...

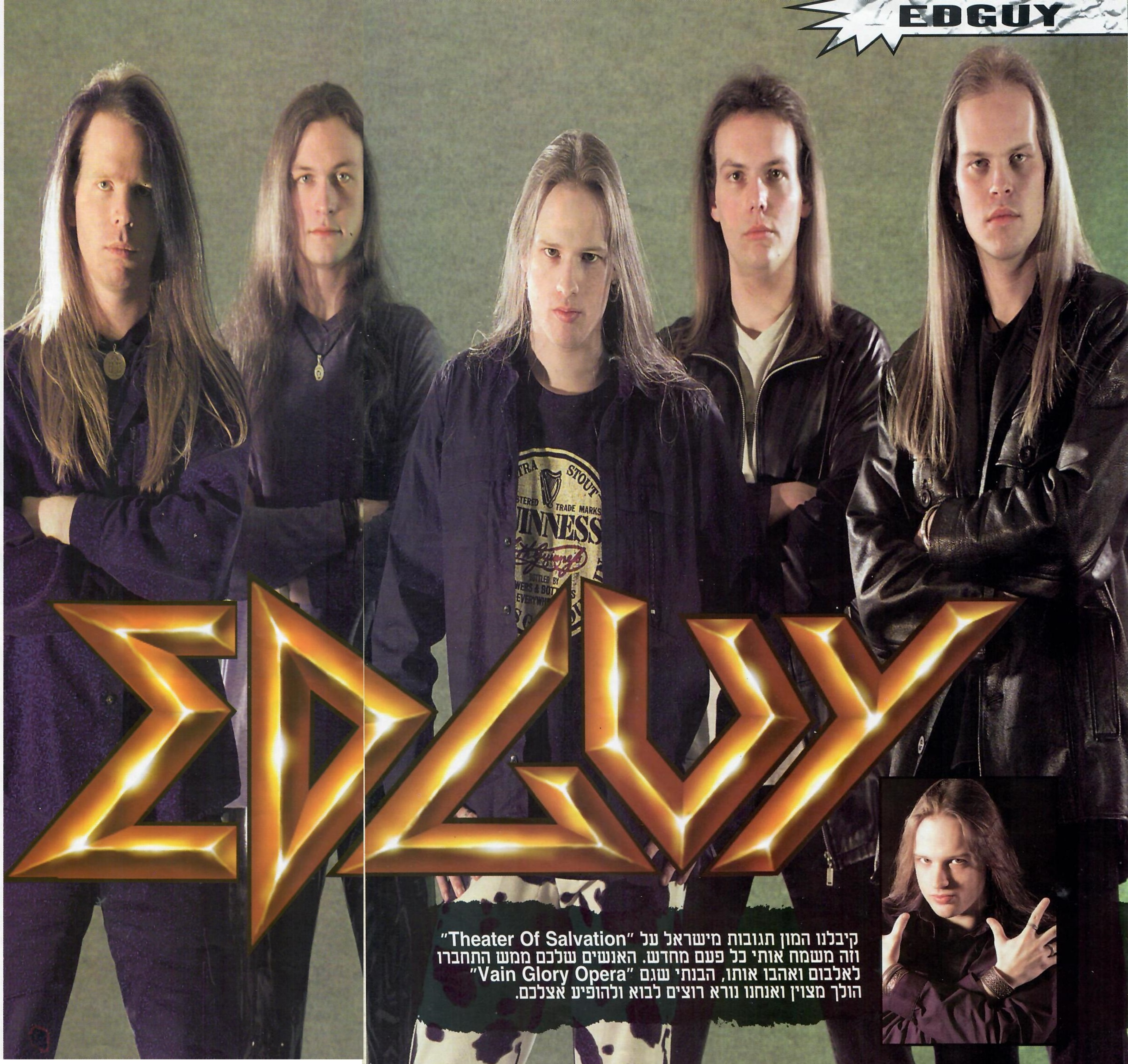
בוא נכנס קצת ל-"Savage Poetry"...
זה האלבום החדש והישן ביותר שלנו בו זמנית... השירים הוקלטו מחדש בסאונד עדכני ובהפקה מפוצצת ועובדה היא שזו צורה המתאימה ל-Edguy של היום.

"Eyes Of Tyrant" מזכיר לי קצת את Dio?
זו מחמאה כי Dio זמר ענק, אבל אישית אני לא מוצא את הדמיון. הכתיבה אז היתה יותר מסורתית, זה היה פחות בומבסטי ויותר pure heavy, סוג שונה של מלודיות, יש לזה את המסורת שלנו. בהופעה באיטליה לא ניגנו שירים מהאלבום החדש כי היו לנו רק שלושים דקות לנגן והאלבום עדיין לא יצא, אז פשוט נתנו the best of, את הפתיחה של "Vain Glory Opera" אני ניגנתי בקלידים, זו פעם ראשונה שאני מנגן קלידים בהופעה, כי את הפעם הקודמת לפני חודש בשבדיה אני מעדיף לשכוח... זייפתי נורא בפתיחה אך גרמתי לזה להישמע כאילו זו מעין בדיחה ועברתי לגרסה האמיתית תוך מספר שניות, זו היתה יכולה להיות פדיחה אם גם פה הייתי מזייף... חברי הלהקה היו בטוחים שפעם ראשונה על הקלידים - אפשל ואכן כך היה...

אבל הקהל בגדול מפרגן לכם ובמיוחד הסצינה בגרמניה.
כן, אבל גם אצלכם שמעתי שזה חזק, זה נכון ש-Iron Maiden פתחו את סיבוב ההופעות של "Power Slave" אצלכם?

ממש לא... זה היה בתקופת ה-"X Factor" עם Blaze כזמר וזו היתה הופעה סופר מאכזבת... (הלוואי וזה היה ה-World Slavery Tour...)
אבל בגדול זה נכון, הסצינה בגרמניה מאד מפרגנת, אנשים כמו Kai Hansen תמיד יפרגנו וינסו לעזור, בכלל יש הרבה אנשים שהם בסדר בתעשיה הזאת, למרות שכמו בכל תעשיה יש בורות ויש חלאות, סך-הכל אני תמיד מעדיף להסתכל על חצי הכוס המלאה.

קיבלנו המון תגובות מישראל על "Theater Of Salvation" וזה משמח אותי כל פעם מחדש. האנשים שלכם ממש התחברו לאלבום ואהבו אותו, הבנתי שגם "Vain Glory Opera" הולך מצוין ואנחנו נורא רוצים לבוא ולהופיע אצלכם.

בורות יש תמיד. אתה יודע ש-Halford שאל את הכתב שלנו אם הוא יהודי?
דווקא חשבתי שאת העיתון שלכם מנהלים מוסלמים אדוקים... (צוחק...) זה מדהים אותי לפעמים הבורות הזו, יצא לי להיתקל במעריץ שלנו שתקף אותנו ללא הפסקה רק בגלל שאנחנו גרמנים, זה בולשיט גמור! הסבים שלי ברחו מהצבא הגרמני במלחמת העולם השניה בגלל שלא רצו ליטול חלק במלחמה. יש דור חדש של אנשים ואני יודע שתופעות של פאשיזם בסצנת ה-heavy metal ממש לא קיימות. היום ברור לי שכאשר Manowar שרים "Back To The Glory Of Germany"... הם לא מתכוונים לתקופת הזהב של באיירן מינכן בכדורגל... אבל זה השטויות שלהם. אני ממש מתעב ניאו-נאצים וגזענים מכל סוג שהוא, כגרמני אני מתבייש בהם.

גם אצלכם הולכים שלוש שנים לצבא?
שנה אחת, וממש אין להם עבודה, אתה יכול להחליף את זה בעבודה התנדבותית למען הקהילה וכיו"ב, אני לא רציתי לעשות צבא אז התנדבתי לעזור לנכים ועשיתי את זה שנה, זה נותן לך פרספקטיבה אחרת לגמרי על החיים, הבעיות שלי ושלך שנראות לנו ענקיות מתגמדות לעומת הבעיות של האנשים האלה שמשאלת חייהם היא - ללכת. אתה מבין:

חברת התקליטים שלנו AFM ביחד עם המפיץ שלנו אצלכם עובדים על הענין ואני ממש מקווה שהנה זה מגיע...
אני יודע שאנשים מחכים לראות אותנו ותאמין לי אנחנו מחכים לא פחות... זה יהיה דבר מדהים!!!

אתה רוצה עיתון יותר מצליח, אני רוצה להופיע ב-Dynamo ואילו הם רוצים רק ללכת... אני מאד מאושר שעשיתי את השנה הזו, זה גרם לי להעריך את מה שיש לי וכמו כן, את כוח ההתמודדות של האנשים האלה. שלוש שנים בצבא - נראה לי שזה הרבה יותר מדי... זה לא היה יכול להתאים לי כל-כך...

כל הכתיבה שלך מאד תומכת בהסתכלות על הצד החיובי יותר.
החיים הם מאזן של רע וטוב והמשקל נוטה לפעמים לכאן ולפעמים לכאן, אי אפשר להפריד אותם כי רוע זה חלק מהטוב ולהפך, אני לא מאחל לעצמי שיהיה לי רק טוב כי זו אוטופיה, אני מאחל לעצמי שיהיו לי הכוחות והיכולת להתמודד עם הרע לכשיגיע ושאדע לנצל את המיטב מהטוב שישנו.

אתה כותב את כל הטקסטים של Edguy? האם ההרכב, במובן מסוים, בעיניך הוא מעין במה להעברת מסרים?
אני לא מנסה להעביר מסרים, אבל אני בהחלט מנסה להעביר רגשות ומחשבות שלי כאמן יוצר. גם השירים ב-"The Savage Poetry" שנכתבו כשהייתי בן שבע-עשרה משקפים, מבחינה רעיונית את השקפותיי כיום, אחרת לא הייתי מוציא את האלבום הזה. רצינו שלקהל שלנו תהיה מתנה ושאנשים לא יאלצו לקנות את העותק הישן והמקורי במחירים מופקעים ולקבל סאונד גרוע, לכן הקלטנו הכל מחדש ובהפקה מעולה ובעיבודים חדשים, צירפנו לדיסק עוד דיסק בונוס המכיל הקלטה של השירים כמו שהם נשמעו אז... כל אחד יוכל לשמוע את ההבדל...

בכלל אתם והקהל הישראלי זה סיפור אהבה, בשנה האחרונה מספר המעריצים שלכם הולך וגדל במהירות מפחידה...
קיבלנו המון תגובות מישראל על "Theater Of Salvation" וזה משמח אותי כל פעם מחדש. האנשים שלכם ממש התחברו לאלבום ואהבו אותו, הבנתי שגם "Vain Glory Opera" הולך מצוין ואנחנו נורא רוצים לבוא ולהופיע אצלכם. בימים אלה מתנהלים מגעים צמודים במטרה להביא אותנו לישראל. חברת התקליטים שלנו AFM ביחד עם המפיץ שלנו אצלכם עובדים על הענין ואני ממש מקווה שהנה זה מגיע... אני יודע שאנשים מחכים לראות אותנו ותאמין לי אנחנו מחכים לא פחות... זה יהיה דבר מדהים!!!

יש ל-Edguy חומר חדש כרגע לאלבום הבא?
יש מספר שירים אבל עדיין לא סופיים, כי האלבום אמור לצאת בקיץ הבא ועד אז יש את "The Savage Poetry" ואת Sammet ואני חושב שבסביבות ינואר אנחנו נכנס לכתוב את החומר, אבל תהיה בטוח שהתמסחרות לא תהיה כאן, זה יהיה heavy metal לפי מיטב המסורת של Edguy וכפי שהקהל שלנו מכיר.

הז'אנר מכונה אצלנו "מועדון ההסתדרות"... למה?

אתה יודע... הפזמונים ההמנונים, התיפוף של ה-double bass הרציף והבומבסטיות במלודיות...
גם בגרמניה זה כבר עבר עשרים שמות שונים, זה היה heavy metal, true metal, speed metal, power metal, מה שזה לא יהיה, זה הסגנון שעליו גדלתי, זה מה שאני יוצר ואני מקווה להתמקצע ולהשתפר עם הזמן כמו כל אמן, אבל ממש לא להפנות לזה גב, אנחנו נמצאים כאן ונמשיך להיות כאן עוד הרבה, הרבה זמן...

אז בעוד עשר שנים יהיה Tobias Sammet מעין metal god?
תראה, התחלנו בתור metal kids, כי את האלבום הראשון שלנו "Kingdom Of Madness" הוצאנו כשהיינו בני שבע-עשרה... אז הדרך עוד ארוכה, אבל אנחנו כאן.

טוב Tobias, שיהיה המון המון בהצלחה עם "The Savage Poetry". איזה מסר למעריצים בארץ?
אני יודע שלפעמים זה מבעס לחכות הרבה זמן למשהו, גם אם זה דבר טוב, אבל כשזה מגיע אז ההנאה והכיף הם הרבה יותר גדולים, אנחנו מחכים לראות אתכם בדיוק באותה מידה שאתם מחכים לראות אותנו... STAY TRUE!!!
We will bang our heads together! see you soon!

Motörhead

STiLL CRAZY AFTER ALL THOSE YEARS

השנה Motörhead חוגגים את יום-השנה העשרים וחמישה שלהם. אך בעודם מוציאים את אלבומם החדש "We Are Motörhead" MH מוצאים את השלישייה לא במצב רוח לשבור את המסגרות שלהם.

"הופענו ברדינג ב-1978. עלינו אחרי ה-Eurythmics. אז היה יותר טוב, היו להקות יותר טובות, עכשיו הלהקות מנסות לחדש, לעניין, לחצות גבולות, אז הם יעשו הכל, כל עוד זה לא metal" אומר Lemmy המאוכזב.

Motörhead, כך אומר איש יחסי הציבור שלהם, אמורים להופיע בפסטיבל רדינג. אני מסכים. קיימת, הוא מציין, משבצת מושלמת ביום של Oasis, בין ה-Foo Fighters ו-Limb Bizkit, שהם יוכלו למלא. אך בכל מקרה, הסוכן של Mean Fiddler (שמקדם את האירוע) לא רואה כך את פני הדברים. בתרועמת מסוימת, מקווה איש יחסי הציבור של Motörhead שחתכים מסוימים יצביעו על התאמתם של הלהקה וידרבנו אותו לפעול. ולמרבית הפליאה, The Bluetones נחתו על המשבצת הפנויה.

"Glastonbury, זה מה שאנחנו צריכים לעשות" מביע את דעתו הגיטריסט Phil Campbell. "אבל אנחנו מופיעים בפסטיבל אופנוענים ב-Nottingham, וב-Guildford festival. ולהקת החימום שלנו ב- Guildford היא Rolf Harris!", אומר Lemmy.

"וואו... אדיר, אני אוהב את Rolf", מילל הגיטריסט הוולשי. "גם הוא נולד ב-Cardiff"

"הוא לא מ-Cardiff, הוא אוסטרלי", מבטל מנהיג הלהקה ובצדק.

Lemmy, לא מאושר, לא בגלל הכישלון של איש יחסי הציבור שלו, אך מכיוון ש-Motörhead, בשנה העשרים וחמש שלהם על כדור הארץ, ממשיכים להיות שוליים על-ידי התעשייה. זה והעובדה שמיזוג האוויר לא עובד בחדר המלון שבו אנו משוחחים. אז, כשנשאל מהו ההישג שלו שהוא הכי גאה בו, Lemmy לא בוחר את האלבום המקורי "Ace Of Spades" מ-1980, או ב-"No Sleep Till Hammersmith" מ-1981, שהגיע למקום הראשון במצעד האלבומים הלאומי, אלא את "Fighting Back And Staying Together".

"עקשנות", הוא אומר, זה מה שמחזיק את Motörhead "כל מי שחשבו שאנחנו נעלם תוך שנתיים, כבר דפקתי אותם. עכשיו יש לי דור חדש להתעסק איתו".

בכנות, Lemmy במצב רוח שובבי משהו. בעוד חבריו ללהקה Campbell והמתופף השוודי Mikkey Dee משוחחים בשמחה על כל מה שתחת השמש, Lemmy הוא חיה מסוג אחר. דקה אחת הוא זועף (כשנשאל אם לשם האלבום הבא שלהם "We Are Motörhead" מתייחס לכך שזוהי השנה העשרים וחמש שלהם, "כן" הוא עונה בקצרה, מה שמצביע שהוא מוכן לשאלה הבאה), ואז קורץ לך בשובבות.

"We Are Motörhead", הוא אלבום הסטודיו החמישה-עשר של Motörhead. עוד סט מוצק ומהנה של שירים, בתחום רחב של שירים כמו "See Me Burning" ו-"Slow Dance", ומרמפה פרועה דרך ה-Sex Pistols "God Save The Queen", לשודד הגרוטאות של "One More Fucking Time" כל הדרך עד לשיר הסיום. יותר מורכב מ-"Overnight Sensation" מ-1996 ויותר נעים מזרם האמפטמין של "Sacrifice" היותר מאוחר. ללא ספק Motörhead, חולקים את הכבוד המפוקפק עם "On Parole" (אלבום הבכורה של הלהקה, שנדחה על-ידי חברת התקליטים שלהם דאז United Artists וצף חזרה כש-"Overkill" ו-"Bomber" הפכו ללהיטים ב-1979) באלבום זה Motörhead הראו למפיק המקורי את הדלת. ב-"On Parole" המפיק היה Dave Edmunds עם "We Are Motörhead" המפיק היה Duane Baron (Cinderella/Dream Theater). "Duane Barton המזוין" זועם Dee. "הוא אמור היה להפיק רק את הגיטרות, אלוהים יודע למה הוא הסתובב באזור כל כך הרבה? "לא צריך להיות קורא מחשבות כדי להבין שתהליך ההקלטות של "We Are Motörhead" לא הלך חלק. לא רק שהלהקה נישלה את Baron מכסא המפיק הכה חשוב, אבל הם הסתובבו בכל המקום בתקופת ההקלטות, פשוטו כמשמעו. "לעזאזל עם זה בפעם הבאה", מציע Lemmy כהסבר.

"מה שבדרך כלל קורה", מוסיף Dee, "הוא שאני ו-Phil גרים באירופה, אנחנו טסים ללוס-אנג'לס ונשארים שם שישה שבועות בערך, כותבים ועושים חזרות על האלבום.

"כל מי שחשבו שאנחנו נעלם תוך שנתיים, כבר דפקתי אותם. עכשיו יש לי דור חדש להתעסק איתו".

ואז אנחנו נכנסים לאולפן". "יותר טוב ככה" מסכים Lemmy. מה שכמובן מתחנן שלשאלה הבאה, למה הם העדיפו לעשות משהו שונה הפעם?

"חשבנו שהבה נראה מה יצא מזה", מחייך Lemmy . "חשבנו שזה ייתן לנו עוד זמן לעבוד על החומר".

"בשנה שעברה הופענו בפסטיבלים בכל אירופה בסופי שבוע", מרחיב Dee. "ובמשך השבוע, עבדנו על האלבום ב-Hamburg. בעיקרון הרעיון נראה בסדר, אבל רוב הזמן היינו כל כך עייפים שזה הפך לבלגן."

אי לכך, הכל נראה הרבה יותר מפליא ש-"We Are Motörhead" יצא כל כך טוב. "אהה... טוב, זהו הכשרון הגדול שלנו, תראה...", מגחך Lemmy.

וכך, נעבור לאלבום עצמו, ארבעת השירים הראשונים מכים לך ישר בפנים, עם "One More Fucking Time" ושיר הנושא "We Are Motörhead"...

"אני דווקא אוהב את ארבעת השירים האחרונים" עונה Lemmy. "אני אומר לך, בנאדם, עכשיו כולם יבדקו את "Heart On Your Sleeve" מכיוון שהוא בין שני האחרונים שהזכרת". "אני חושב שהסיבה שהבאנו את האלבום להישמע כמו שהוא נשמע היא קצת מזל והרבה עבודה קשה" מוסיף Dee.

"ומיומנות המיקסים שלי" מסיים Lemmy.

למרות שהרבה מייחסים את תור הזהב של Motörhead, לסביבות שנות ה-80' המוקדמות (ראה מוסף ממוסגר), הלהקה חייבת ל-Lemmy את הגאווה הנצחית, מאוחדים נגד האדישות לשרות רבע-המאה שהם מגישים. בדרך היו להם כמה אלבומים שנבדקו פלילית ("1916"-יצא ב-1991), ולצדם בעיקר תוכנית מוצקה ואמינה. אמנם רק ב-1992, בהתבטאות הלא אופיינית "March Or Die" יש נהימה מסוימת בנושא.

"אפילו "Rock 'n' Roll" (1987) לא היה כל כך גרוע" צוחק Campbell בהסכמה.

"אני הייתי אומר ש-"Iron Fist" (זה שבא ב-1982 בעקבות "Ace Of Spades" ו-"No Sleep...") מוסיף Lemmy "רק בגלל ששלושה או ארבעה שירים לא נכתבו בכלל עד שנכנסנו להקליט".

"אני חושב ש-"Rock 'n' Roll" נכתב בשנים-עשר יום והוקלט ועשו עליו מיקסים בשנים-עשר יום נוספים" אומר Campbell.

"אני חושב ש-"Orgasmatron" (1986) היה הטוב ביותר", מציין Lemmy "הכל נעשה בשבועיים".

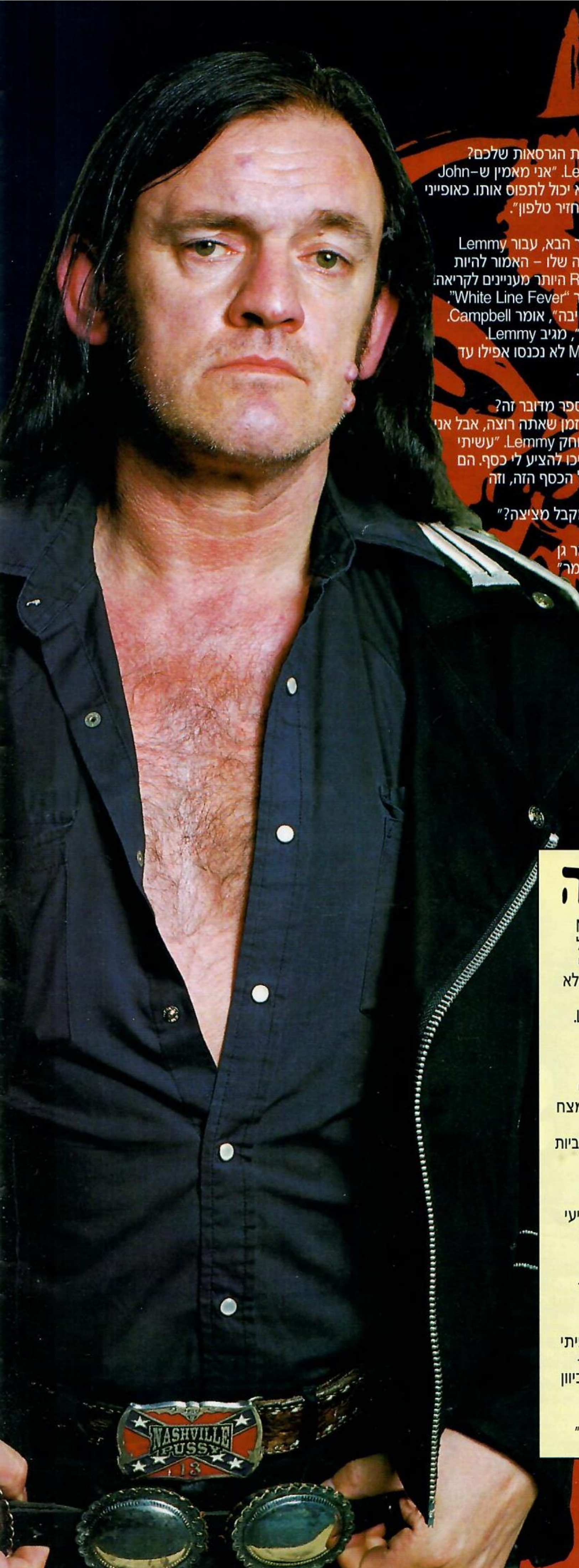
זה מהר! כמה זמן לקח לכם להקליט את "We Are Motörhead"?

"בערך ששה-עשר שבועות, אני חושב" עונה Lemmy. "אנחנו לא להקה עצלה", מוסיף Campbell, ללא צורך משהו...

"כן, אנחנו לא צריכים לצאת מהמדינה כדי לעשות את הדבר המזוין שלנו", מחרחר Lemmy "אני אוהב להיות תחת האקדח, תחת השעון".

השיחה עוברת לגרסאות כיסוי, בעבר Motörhead הניעו את ראשיהם לצלילי "Beer Drinkers & Hell Raisers" של ZZ Top, ל-"I'm Your Witch Doctor" של John Mayall ול-"Leaving Here" של Eddie Holland ומועדפים רב שנתיים "Train Kept A-Rollin" ו-"Louie Louie". בכל אופן לאחר שנים, "טיפול הראש" הופנה רק ל-"Cat Scratch Fever" של Ted Nugent ו-"Enter Sandman" של Metallica. ועכשיו, ה-Sex Pistols – "God Save The Queen".

"סתם השתעשנו באולפן ו-Phil אמר 'בואו נעשה את "Superstition" של Stevie Wonder'. אמרתי, 'לעזאזל

עם זה, בואו נעשה את "God Save The Queen".
מסביר Lemmy.
"למעשה זה נעשה עבור פסקול של סרט, משהו אחר (הסרט "Strangeland 2"), אבל החלפנו אותו בשיר אחר בגלל שזה יצא כל כך טוב" מוסיף Dee.
"עשינו שיר של Twisted Sister ("Shoot'Em Down") במקום לסרט", מציע Campbell.

בחירה מצוינת לגרסת כיסוי. אז מה חשבת על ה-Pistols כשהם יצאו לראשונה?
"טוב, כנראה שבחרנו אותם מכיוון שהיה לנו כל כך הרבה במשותף אז. בגלל זה עשינו את "God Save The Queen". שנינו מהירים וזועמים" אומר Lemmy.

"למרות זאת תמיד העדפתי את The Damnd".
Campbell הוא פחות מעריץ "בכנות, בזמן שה-Sex Pistols יצאו הייתי קצת סנוב מוסיקלית".
"מה שאתה עדיין היום..." מציין Lemmy "עברנו תקופה משוגעת, חתימות ודברים כאלו ב-Persian Risk (הלהקה של Campbell לפני Motörhead), אז אני לא חושב שהערכתי אותם ממש"
"לא הערכתי את "Anarchy..., את זה אני זוכר" מסכים איתו Lemmy. "אני זוכר שחשבתי ש-Johnny Rotten היה זמר מחורבן. הוא לא יכל לשיר עם מנגינה. אבל עברתי את זה, ואז הבנתי שהוא לא רצה להיות בקצב. לאחר מכן הוא קיבל את תמיכתי מכל הלב, מכיוון שזה מה שאני ניסתי לעשות כל השנים!
Steve Jones הוא אחד הגיטריסטים הטובים בהיסטוריה של ה-Rock'n'Roll ו-Cookie (Paul Cook), עשה דברים טובים על התופים. הוא לא מרשים או משהו כזה הוא לא Mikkey, אבל הוא היה יציב. למעשה ל-"God Save The Queen" יש קצב מעניין וכש-Mikkey למעשה ישב על זה ועבד על זה הוא יותר התעניין בזה. לפני כן הוא חשב שזה רק באש-באש-באש. אבל אלו תמיד היו הבסיסטים ב-Pistols שהיו החלק החלש שלהם".

האם מישהו מהם שמע את הגרסאות שלכם?
"אני לא יודע" אומר Lemmy. "אני מאמין ש-John שמע, אבל אתה לעולם לא יכול לתפוס אותו. כאופייני ל-John הוא לעולם לא מחזיר טלפון".

חוץ מענייני מוסיקה, הדבר הבא, עבור Lemmy לפחות, הוא האוטוביוגרפיה שלו - האמור להיות אחד מספרי ה-Rock'n'Roll היותר מעניינים לקריאה. מספיק מתאים, שם הספר "White Line Fever".
"אני מקווה שאני מוצג בחיבה", אומר Campbell.
"הייתי מאד מחמיא לגביך", מגיב Lemmy.
"אני מאמין ש-Motörhead לא נכנסו אפילו עד לחציו", ממשיך הגיטריסט.

ומתי נוכל לצפות לראות ספר מדובר זה?
"אתה יכול לצפות לו בכל זמן שאתה רוצה, אבל אני לא יודע מתי הוא יוצא", צוחק Lemmy. "עשיתי זאת מכיוון שאנשים המשיכו להציע לי כסף. הם אמרו שהם יביאו לי את כל הכסף הזה, וזה נשמע לי טוב."
"מה על העטיפה? אתה מקבל מציצה?"
צוחק Campbell.
"אני, שלושה תיישים ושומר גן החיות וזה כל מה שאני אומר"
מגיב Lemmy.
עוכר שמחות.

זה היה היום לפני 20 שנה

ב-1980 Motörhead היו להקת ה-metal הגדולה ביותר והמגניבה ביותר בסביבה. אז מה זוכר Lemmy מהזמנים ההם? ומה Dee ו-Campbell עשו כשהם שמעו את הלהקה לראשונה?
Phil Cambell, לשעבר מ-Persian Risk, ב-Motörhead כבר 16 שנים, מה שהופך אותו חבר הלהקה הותיקה ביותר אחרי Lemmy.
"אני זוכר שביקשתי מ-Lemmy חתימה כשהייתי בן 12", הוא נזכר. "כנראה הייתי בלהקה שמלווה חשפניות במועדון South Wales כששמעתי את Motörhead לראשונה. זה היה מדהים, לעזאזל איזה צליל. לקח קצת זמן להתרגל לזה. אז הייתי יותר בעניין של מיומנות טכנית, וזה היה כמו חתיכת רעש. לא קניתי אף אחד מאלבומיהם, לא באותו זמן. כשהצטרפתי הייתי חייב לקנות ארבעה אלבומים וללמוד 18 שירים ביומיים".

Mikkey Dee, מתופף רק 9 שנים (הצטרף ל-Motörhead מ-King Diamond), היה במידה שווה פחות ממורשם כשהוא ישמע את הלהקה לראשונה.
"זה היה '75 או '76", הוא אומר. היה לי חבר ילדות בשבדיה, באתי אליו הביתה והוא היה במחסן, משתולל עם מחבט טניס. דופק באוויר - חשבתי לעצמי 'מה זה לעזאזל?'. הוא אמר לי 'או... Mikkey אתה חייב להקשיב לזה', אבל הייתי כל כך בעניין של Deep Purple. אז ישבתי והקשבתי למרות שאני חייב להודות שלא התחברתי לזה ישר".
"לא, לקח לו 15 שנים", צוחק Lemmy.
"לא פלא שכינו אותנו פעם 'הלהקה הגרועה הטובה ביותר בעולם!'"

הלהקה - שפעם כתב אחד הציע שאי אפשר להנות מזה ללא ניתוח אונת המצח עשו את הרושם העיקרי ב-1980 עם האלבום "Ace Of Spades" שעלה בעקביות למעלה עד לפסגת ה-heavy metal המצליחה.
""Overkill" היה הלהיט הראשון", נזכר Lemmy "זה העלה אותנו למקום הרביעי במקום מקום שישי. כמובן זה היה ציון דרך, אבל לא אבן דרך כמו "No Sleep Till Hammersmith" שהגיע ישירות למקום הראשון. ואי אפשר לעלות יותר גבוה מזה.

בכנות, כשהקמתי את הלהקה לא ציפיתי שנהיה בסביבה ב-1980/81. ידענו ש-"Ace Of Spades" הולך להיות גדול מכיוון ש-"Bomber" הפך ללהיט, אבל כמו שאמרתי "...No Sleep" היה האחד שבאמת עשה זאת. זה היה הישג גדול."

UNDER THE HAMMER

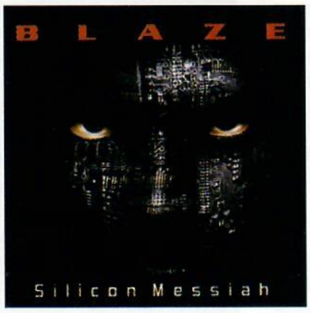

DIO
"MAGICA"
(SPITFIRE)

רוני ג'יימס דיו , הגמד שנחשב לאחד מענקי עולם המטאל, האיש שהטביע את חותמו על להקות גדולות כמו Rainbow ו-Black Sabbath, חוזר אלינו, אחרי שתיקה מסוימת בקריירת הסולו, עם אלבום המשלב עתידנות אלקטרונית עם סיגנון המטאל הייחודי לו. נכון שהסיפור של 'הטוב והרשע' כבר נטחן עד דק שוב ושוב אצל כל להקת מטאל המכבדת את עצמה, אבל מסתבר שאפשר לגרות את האוזן גם בנושא נדוש כמו זה. למרות שקצת מעצבנים הקטעים האלקטרונים המחברים בין השירים, אלבום הקונספט מכיל קטעים מעולים - הגדול מכולם לטעמי הוא "Challis", שיר נטול השפעות של זמן שיכול היה לצאת גם לפני חמש-עשרה-עשרים שנה ועדיין להחשב לגדול .

שותפיו לפשע, הגיטריסט Craig Goldy והבסיסט Jimmy Bainשחזרו לנגן עם Dio אחרי מספר שנים של פרידה, מצדיקים את שובם - אם זה לא מטאל, אז אני לא יודע מטאל מהו -כל ניסור גיטרה במקום. גם בקטע עדין יחסית כמו "As Long As It's Not About Love", לא נופל Dio למלכודת "בלדות המטאל" ונותן את מלוא האנרגיה. היות ואין מדובר באוסף מקרי של שירים אלא בסיפור הנשזר מקטע אחד לזה הבא אחריו מומלץ להקשיב טוב למילים ולצאת למסע הפנטזיה (לא אגלה את הסוף). לקטע האחרון מצורף כבונוס, הסיפור של "Magica" שאינו שיר. (בקרוב הסרט ?!)

8 *בועז בר לוי*

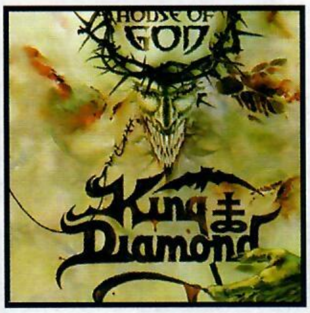
BLAZE
"SILICON MESSIAH"
(STEAM HAMMER)

בלייזביילי הסולן שעזב לאחרונה את Iron Maiden (לשמחתם הרבה של מעריצי הלהקה), הקים כצפוי פרוייקט סולו בשם המגלומני - איך לא - "Blaze". עדיין מתאושש מעזיבתו את אחת מלהקות המטאל הטובות שיש, שללא ספק היתה גדולה עליו בכמה מספרים, מצא בלייז את מקומו במטאל הבסיסי והקיצבי. מזכיר במשהו את להקתו הראשונה, Wolfsbane, נותן בלייז את נישמתו האחרונה באלבום החדש כשהוא מנסה להציל משהו ואולי לגרור משהו מגל ההצלחה של Maiden.

אז נכון - הכי קל יהיה לקטול את נסיונו הנואש של בלייז לרכב על גל ההצלחה שליווה אותו בשש השנים האחרונות - אבל לא ! האלבום בהחלט שמיע ונותן בראש. לא הברקת העשור או המילניום, אבל בהחלט יש על מה לדבר .

השיר הפותח "Ghost In The Machine", אמנם משאיר כמה תהיות, מה הכיוון של האלבום, אבל בהמשך ישנם כמה קטעים שיכלו להיכנס גם לרפרטואר של Maiden - קטעים כמו "The Brave" או "Born As A Stranger". שווה לשמוע את האלבום עד סופו כדי לשמוע את אחד הקטעים הטובים באלבום "Stare At The Sun". הפקת האלבום היתה מוטלת על Andy Sneap שהפיק בעבר את להקת Stuck Mojo ועשה עבודה טובה למדי . אז כל מי שנוהג להרחיב את אופקיו עם אלבומי הסולו של ברוס דיקינסון או פול דיאנו מוזמן לעשות זאת גם עם אלבומו החדש של בלייז .

7 *בועז בר לוי*

KING DIAMOND
"HOUSE OF GOD"
(MASSACRE REC.)

הפעם האחרונה שכתבתי משהו על King Diamond היה על האלבום "The Spiders Lullaby" שהיה מבחנתי התפתחות מעניינת ל-King שלנו. אז עכשיו הוא לא רק King בסנוקר, אלא King של כל התחנה המרכזית. לא רק שזה היה שינוי במוסיקה, אלא גם בהרכב. אחרי כן הוציא שני אלבומים נוספים "The Graveyard" שפחות אהבתי (אולי רק 3 שירים) ואלבום שאחריו "Voodoo" שחוץ מכרטיס מסך טוב למחשב לא הייתי חושב שהוא ממש המציאה הגדולה (אני מאד אוהב את King Diamond, אבל בשני האלבומים האלה הוא פשוט איבד את כתר המלוכה, זה כנראה נובע מכך שהוא עסוק הרבה מאד עם Merciful Fate ומוציא איתם תקליטים בכמויות גדולות, כמעט כמו דוחות בתל אביב). ובאמת זה קצת קשה לרכב על שתי חתונות באותו זמן.

באלבום זה "House Of God" יש מעיין חזרה לאווירה של "The Spiders Lullaby" והמלודיות חוזרות עם הרגשה אפלה והרמוניות. אחלה עבודת גיטרות (כרגיל) של Andy La Rogue והגיטריסט השני Glen Drover, עבודת בס נפלאה של הבסיסט David Harbour ולא שכחנו את המתופף שיושב בצורה מופלאה על הסט, בלי הרבה שטויות, אלא תיפוף טהור John Luke Hebert ו-King Diamond עצמו הוא King במעשיו, קולו הסכיזופרני (גם גבוה, גם נמוך) תמיד יניע אותנו המטאליסטים הותיקים וגם את החדשים שבנינו שמתרגשים מסולנים וירטואוזים. הבחור עדיין בשיאו, אין לי ספק בכישוריו ויכולתו, אז שימשיך בדרכו. הבה נראה את בגדי המלך החדשים.

8 *מאור אפלבוים*

UNDER THE HAMMER

IRON MAIDEN
"BRAVE NEW WORLD"
(EMI REC.)

אתה, הקורא, שמצפה לביקורת מלאה וגדושה במידע על ה-Maiden החדש, בוא ואשאל אתך שאלה אישית, אך ברצוני לקבל תשובה כנה ואמיתית. בוא ונניח שההורים שלך עיצבו לך ערכים ודרכי מחשבה בתור ילד וידעו לכוון אותך לכיוון שהתברר כנכון והתאים לך, ברגעי שבירה הם היו לצדי כשנדמה היה שכל העולם נגדך והכל הרוס ומתפורר מסביב, הם חיזקו אותך להמשיך הלאה ולהיאבק ואכן עם השנים שעברו אישיותך התעצבה והתפתחה ועמה היחסים המורכבים, בא נניח שאתה עכשיו בן 40 והוריך בגיל הזקנה, בקושי זוכרים את המשפטים שלימדו אותך ואת מה שהם השרישו בך הפכת לדרך חיים, אך הם עקב הגיל מתחילים לא נעים לומר לשכוח את שמם... יש מבין? זה בערך ה-Maiden החדש... מזמן לא זכור לי אלבום של להקה שציפו ממנו כל כך והתאכזבו ממנו כל כך...
ל-Iron Maiden היו את הכלים לקחת את כל הקופה בגדול וחזרתו של Bruce Dickinson שאיבד את כל התיאטרליות והאפלה והכישוף שהיו בשירתו ונשמע כאילו קורא רשימת מכולת, גיטריסט הפלא Adrian Smith שלא מפגין אפילו עשירית ממה שידע לעשות בעבר ולמעשה לא תורם כלום להרכב.
הלהקה חוזרת על כל שם של שיר 72 פעם במהלך השיר ובכלל האלבום נשמע בדיוק כמו שלא רציתי שישמע... חבל... היתה לי תחושת בטן טובה שהתבררה בסוף כקלקול קיבה... קנו Edguy או Rhapsody במקום, למרות שמול האלבום הזה גם Pegazus זו עסקה לא רעה.

5 גידי פרסקי

MEMORY GARDEN
"MIRAGE"
(METAL BLADE)

כל הכבוד! איזו התקדמות מרשימה ומבורכת למרות שאני מודה שהיה לי קשה לצפות את מה שקיבלתי, את כל מה שקיבלתי (וזה המון!), מ-"Mirage" אכן חזיון-תעתועים. אם אני אומר שמבחינת רמה הם כבר מאד מתקרבים ל-Solitude Aeternus, שכל מילה עליהם תהיה מיותרת, תאמינו לי? קשה קצת לאכול אותו כמו שצריך בהתחלה, אבל אחרי שבולעים ומחכים קצת, ועוד קצת הכל מתפוצץ בב-ו-ם ענק ישר בבטן, ומתחילים להרגיש את ההתרגשות שיש לנו רק כשאנחנו מקבלים דיסק באמת טוב, מיוחד, יוצא-דופן מה שתרצו, מסוג הדיסקים אתם כבר יודעים שתפנו לו מקום של כבוד בקולקציה ותשוויצו בו בלי-סוף (וגם תכריחו לשמוע..) בפני כל מי שרק ירצה או לא ירצה להיות נוכח בטקס המטאליסטי והביזארי הזה. כשקיבלתי את האלבום הזה מבולוס, העורך של .M.H אמרתי לו שאין לי כוח לשטויות האלו במיוחד אחרי הדיסק הקודם שלהם שממש גרם לי לפיהוקים בלי סוף, אבל כמו ש-Six Feet Under, My Dying Bride ועוד כמה להקות יחידות-סגולה הוכיחו ומוכיחות, שום דבר לא מת עד שהוא נקבר! ההבעה על פניהם של החברים ב-Memory Garden כשהם הצטלמו לספרון בדיסק אומרת הכל אין צל של חיוך, גם לא כעס או כוחניות ואפילו לא דאווין והתלהבות, רק מלנכוליות והרהורים... והרבה מהם. אף-אחד לא ישכנע אותי שהם לא שרפו שעות כימים באימונים בלי-סוף על-מנת להגיע לרמה ולדיוק הזה, וחובה לציין את האווירה שהם מצליחים להעביר אלינו המאזינים בצורה אותנטית וטובה כל-כך. לכל מי שאי-פעם שמע על המושג doom ומתחשק לו לדעת איפה נמצאת הפסגה.

7½ ניר שילוני

OCTOBER 31
"MEET THY MAKER"
(METAL BLADE)

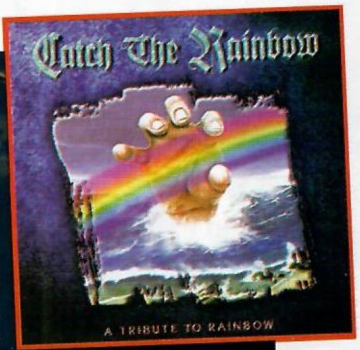
שני דיסקים במחיר אחד - התחלה מצוינת! אחד הוא הדיסק שעליו אני כותב כעת והשני מכיל את ה-Mcd הראשון שלהם "Visions Of The End" + חמישה קטעים שמוגדרים כ-Demos וחבל מבחינתי שלא נשארו מוחבאים היכן שהוא.. זה תמיד נראה לי 'תיק' לא נורמלי לתופף ולשיר בו-זמנית. אפילו פיל קולינס בתקופת ג'נסיס, שלא בדיוק ניגנו רוק-כבד, הרים ידיים באיזה שלה והביא מתופף נורמלי. פה יש לנו את King Fowley שאם להיות כנים לא משהו בשני התפקידים שהוא בחר לעצמו...
אם הדיסק הוקלט ב-live אז אני יכול לגלות סלחנות כלפי השירה הבינונית וגם אולי קצת לגבי התיפוף הבנאלי, אבל קשה לי להאמין שזה הוקלט בצורה הזו ולכן אני לא בא לקראתם. האלבום הזה ימצא יפה מאד את דרכו לכל מי שגדל על מארבק ו-Motorhead ומחפש לשמוע את השילוב בין הלהקות הללו בוריאציה מתאימה יותר לימינו. יש כאן כמה שירים ממש נחמדים אם מפסיקים להיות פרפקציוניסטים לרגע וסתם יושבים ונהנים מהדיסק, שהוא אחד מאלבומי ה-heavy metal הכי טהור ששמעתי לאחרונה וזה דבר שקשה להגיד היום על 90 אחוז מהסצינה הנ"ל. יש כאן גם קצת השפעות של thrash, אבל הרוב כאן זה מתבטא בצורת heavy מאד גולמי ולא מעובד, מה שמתבטא בין השאר בסאונד לא חלק ומעצבן, אם כי ממש לא נורא. אפשר בכיף לתת לאלבום הזה את הצ'אנס שמגיע לו-ומגיע לו, לא רק על הכתיבה ועל הביצועים המעניינים אלא גם על המכלול שבו הכל מבוצע. מוזר-אבל טוב!

7 ניר שילוני

THOUGHT SPHERE
"VAGUE HORIZONS"
(B. MIND)

תמיד, פשוט כל פעם מחדש, זה תענוג לשמוע ולגלות להקה שמצליחה לשלב בצורה טובה בין heavy, power ו-progressive, על אחת כמה וכמה כשיש תוספות למיניהן כדוגמת כינורות, סקסופונים וסולניות. ברור שבמקום מסוים נמאס לרובנו מ-heavy ולחלקנו גם מ-progressive, ולכן כיף לראות את Thought Sphere הגרמנים מגיעים משום-מקום וטורפים לנו את כל הקלפים ועוד כל-כך לטובה! חוויה לשמוע אותם ואת הרעננות שהם מביאים אתם לז'אנר שכבר מזמן איבד את רוב המקוריות

"CATCH THE RAINBOW"
(SANCTUARY)

"SHOCK MACHINE"
(SANCTUARY)

הם אף פעם לא נחים החברה האלה מ-Helloween? ככה זה בכל אופן נראה, מכיוון שהנה עוד שני דיסקים יצאו על-ידי חברים מלהקה בהמבורג. נתחיל עם "Catch The Rainbow" שזהו הרכב שהוקם על-ידי המתופף שלהם (וגם של Uli Kusch (Sinner וקשה בינתיים לדעת אם אלבום המחווה הזה ל-Rainbow הוא מוצר חד פעמי של הלהקה הזו, שבזמן ההקלטה בסוף 1988 (עד היום היה ניתן להשיג אותו רק ביפן), הסולן היה עדיין Henne Basse מיודענו מ-Metalium, או שהם יוציאו בעתיד גם חומר מקורי. על-כל-פנים, בדיסק הזה הכולל גרסאות לאחד-עשרה קטעים קלאסיים של הלהקה, שהיא כיתה ב' בביה"ס ל-heavy metal (כיתה א' שייכת ל-Deep Purple), משתתפים, למעט ההרכב הקבוע של Catch The Rainbow, מוסיקאים אורחים כמו Henjo Richter מ-Gamma Ray, Ralf Schepers, Jens Becker מ-Grave Digger, Fredy Doernberg - Rough Silk וכמובן כל חבריו של Uli Kusch ב-Helloween וזו רק רשימה חלקית.

למרות שזו לא הפקה גרנדיוזית, הדיסק הזה הוא בהחלט מהנה ובעל סאונד סביר, השירים מבוצעים היטב ודומה עד כמה שאפשר למקור, כמובן עם פה ושם סממנים אופייניים לנגנים המבצעים את הגרסאות ובואו לא נשכח בעיה קטנה נוספת, Blackmore יש רק אחד!!! (למרות שלפי מה שהוא עושה היום, לא נראה לי שגם האחד הזה קיים). בין הקטעים שבאלבום אפשר למצוא את "Kill The King", "Stargazer", "Lost In Hollywood", "I Surrender", "Rainbow Eyes" ובסך-הכל כל שיר פגז. גם אוהבי Rainbow וגם אלה שאוהבים את להקות האם של הנגנים בדיסק הזה, שווה לכם בהחלט להשיג את "Catch The Rainbow", זה לא סתם עוד אלבום מחווה רגיל, אלא אלבום שנעשה בכיף נטו על-ידי Uli Kusch ויהלומים נוספים מעולם ה-metal הגרמני.

הסיפור הוא מעט שונה עם Shock Machine, שזהו ההרכב של Markus Grosskopf, נגן הבס מ-Helloween. הקטעים בדיסק הזה נשמעים די מסורבלים ומוסיקלית מאוד רחוקים ממה שהוא עושה בדרך-כלל. השירים ברובם יותר כבדים עם דומיננטיות כמובן של הבס והתופים (נחשו מי מתופף כאן?) והאלבום לא פונה לאוהבי ה-metal המסורתי. מה שהפריע לי בעיקר היא השירה של Olly Luyosi שהיא צרודה, צורמת וחסרת מלודיות לחלוטין, גם בקטעים שמחייבים זאת כמו "I'm Gone" שהוא הקטע המעניין והטוב בדיסק, או "When Dreams Decay". כל השירים נכתבו על-ידי Grosskopf ואולי זו הסיבה ש-Shock Machine הם לא הדבר הכי גרוע ששמעתי בזמן האחרון, אך הם לצערי לא עונים על הציפיות שהיו לי מהם. עכשיו אחרי שכולם שיחררו קיטור בצורת אלבומי סולו ומיליון ואחד פרויקטים שונים, אפשר להיכנס לכוננות ספיגה של הדבר האמיתי וזה - אלבום חדש של Helloween!!!

Amit Lwow

והקסם שאפיינו אותו בעבר, או לפחות לפני
שצצו כל המוקיונים הזולים מכל מיני ארצות
שכוחות-אל, שהחליטו שהם יודעים לנגן,
ואולי אפילו לחדש לנו משהו (אה הה..).
כבר בפתיחתו של הדיסק אפשר להבין ממה
התלהבתי וככל שהוא מתקדם ונבנה החמימות
בבטן ובלב מתחזקת והאצבע מתרחקת
אט-אט מה-forward, פשוט לשבת, ליהנות
ולהעריך להקה מוצלחת שיודעת לנצל בצורה
מקסימלית את הכשרונות המוסיקליים
השותפים בה, שביניהם נמצא נגן בס של
שישה מיתרים(!), סולן מצוין ובכלל, להקה
בוגרת בצורה יוצאת דופן בשביל אלבום שני.
כשקיבלתי את "Vague Horizons" נבהלתי
מהעטיפה המשעממת, והייתי בטוח שמדובר
בלהקת-שוליים של כמה חבר'ה מובטלים
מחבר-העמים שהחליטו להתאגד ולהרוויח
כמה ג'ובות כדי שיהיה כסף לוודקה בלילה.
קצת טעיתי הייתי אומר... הדיסק מתחלק
לשירים טובים מאד (בערך ארבעה) ולעוד
שמונה נחמדים שרובם מבוססים על מלודיות
מורכבות שחלקן קליטות מאד כמו בשיר
השני "Like An Angels` Choir" וחלקן
דורשות יותר ריכוז והשקעה כמו רוב הדיסק.
אחלה יציאה לאמצע השנה - שווה בדיקה!

7 ניר שילוני

Paralysis
"Architecture Of Imagination"
(AFM Rec.)

ה-intro שפותח את האלבום הזה מסמן את בואם של ה-strapping young lads הבאים. ההמשך, מיד בשיר הראשון, פחות תעשייתי ונותן תמונה מדויקת הרבה יותר על האלבום. שירה סטייל Nevermore (שזה דבר טוב כשלעצמו), סאונד מתכתי ו-metal מאד עדכני. הציפייה היתה למשהו קצת יותר power metal, בהתאם למסורת של AFM Rec. (Edguy, Squealer, Voice וכיו"ב), אך מה שניתן לנו פה זה metal שעומד בשורה אחת עם להקות כמו Nevermore. בגיטרות וברעיונות ניתן לשמוע גם אלמנטים של Death, Morgana Lefay ואפילו Solitude Aeturnus, (בעיקר במלודיות השירה). הערבוב הזה יוצר סאונד וחומר ייחודי ל-Paralysis שמבדיל אותם משאר להקות הז'אנר וגורם להם להישמע אחרים, וזה, רבותיי יתרון גדול מאד בימים אלה. מדובר בהחלט באלבום מקורי ומעניין של להקה שרצתה והצליחה ליצור משהו אחר המשלב בתוכו את כל האלמנטים שאנחנו מכירים ואוהבים ועדיין נשמע מקורי.

7 גידי פרסקי

Savage
"Xtreme Machine"
(Neat Rec.)

להקת Savage הוציאה שני אלבומים מצליחים בתחילת שנות ה-80 אלבומים שכבשו בסערה את אירופה אמריקה ואנגליה. אלבומיה המקוריים של הלהקה נחשבים לנדירים ביותר ונמכרים כיום במחירים מטורפים למדי. להקת ושבצבקהייתה רביעיית צעירים שהכניסו דם חדש לסצנת הרוק והשפעתם ניכרת עד היום על להקות רבות, ביניהן מטליקה נהגה שבימיה הראשונים נהגה לבצע את גירסת הכיסוי ל "Let It Loose". לא מודעים לגודל השפעתם על עולם המטאל, הופיעה הלהקה רק בתחומי אנגליה והתפרקה לבסוף ב-1986. רק מאוחר יותר כשנקבלו מכתבים ממעריצים מכל העולם והוזכרו

בראיונות של להקות מטאל אחרות, הבינו את גודל השפעתם. אפילו Lars Ulrich הודה שאת החוזה הראשון שלו קיבל בזכות ביצועיו לשירי Savage. כעשר שנים אחרי פירוק הלהקה עדיין נישלחו מכתבי מעריצים, הדורשים אלבום חדש וזה אכן יצא ב-1995- "Holy Wars". לאור הביקורות הטובות לאלבום הופיעה הלהקה בגרמניה לצד Blind Guardian ושנתיים מאוחר יותר הוציאה אלבום נוסף: "Babylon". אלבומם החדש "Xtreme Machine", שיוצא בימים אלה, נאמן לקו הקלאסי של הלהקה ושל שורשי הרוק בכלל, ובעקבותיו תופיע הלהקה בהמבורג בפסטיבל Wacken בתחילת אוגוסט.

7½ בועז בר לוי

Andy Deris
"Done By Mirrors"
(Massacre Rec.)

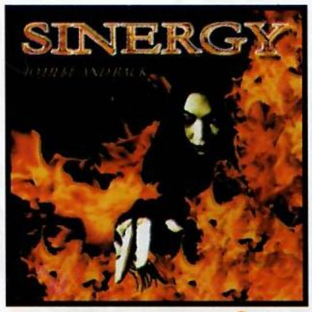
תוך כדי הקשבה ראשונה לאלבום החדש הזה של Andy Deris, לא ידעתי אם לבכות או לצחוק. אמנם ציפיתי למשהו שונה מאלבום הסולו הראשון שלו שהיה מלודי וקליט והתאים לקולו של Andy Deris כמו בירה ליום שמש, אבל לא תיארתי לעצמי שאני אשב מול הרמקולים ואניע את ראשי בחוסר אמונה למשמע הצלילים שהדיסק הזה מייצר. כבר מהקטע הראשון "Let Your Love Fly Free", שהוא דווקא אחד השירים היותר סבילים ונורמליים בדיסק הזה. השירה של Andy Deris בעשרים השניות הראשונות בו, נשמעת כאילו הוא נמצא עשרים אלף מיל מתחת למים ולמרות שזהו קטע קצר, הוא בהחלט אות מבשר רעות למה שעוד מצפה לנו בהמשך. השלד של מרבית השירים בנוי מאותן מלודיות שסולנה של Helloween התברך ביכולת הכתיבה שלהם, אבל כל מה שמסביב, "הבשר והעור" של האלבום מפוצץ בסמפלרים, צלילים ורעשים מוזרים ומיותרים שהופכים את הדיסק הזה לדיסק קשה במיוחד לעיכול ונראה שכאילו נעשה הכל כדי שהאלבום הזה ישמע לא קונבנציונלי. אבל רק רגע... נכון שקל מאד ואפילו מגרה, לקטול ולשחוט את "Done By Mirrors", אבל אפשר גם להסתכל על זה בצורה אחרת, הרי בסך-הכל Andy Deris היה בקלות יכול ללכת על בטוח ולעשות עוד אלבום שישמע כמו האלבום הקודם שלו, או כמו Helloween, אבל הוא העדיף לעשות משהו שונה, גם מבחינה מוסיקלית וגם מבחינת הטקסטים, שהם יותר אישיים. ולשם שינוי, פרויקט צדדי נשמע כמו פרויקט צדדי ולא כמו ניסיון לעשות את אותו הדבר תחת שם אחר. על כך מגיעות ל-Andy Deris כל המחמאות והאמת היא שאחרי עשר, עשרים האזנות ובמצב הרוח הנכון אפשר בהחלט להנות מ-"Done By Mirrors", צריך פשוט להיות מספיק open minded כדי להעריך את מה שהאלבום הזה מציע לנו.

Amit Lwow 7½

את בון ג'ובי. קשה לי לראות את האלבום מסווג כהצלחה מסחררת, מפני שהוא לא מביא איזה חידוש מרענן ואף לא מחזיר את אנרגיות המטאל של שנות ה-80. ממש ממש לא חובה - אפשר לדלג הלאה .

5 בועז בר לוי

UNDER THE HAMMER

SINERGY
"TO HELL AND BACK"
(NUCLEAR BLAST)

הוא האלבום השני של הלהקה הפינית הזו המונהגת על-ידי הסולנית Kimberly Goss

ואם יש משהו שעונה על ההגדרה של Ass Kicking metal - אתם תמצאו את זה בדיסק הזה. אני מוכרח להודות שאני לא מחסידי הקול הנשי ולכן הציפיות שלי לא היו מאוד גדולות. אבל איך שאומרים בפינית they blow me away והם לא מבזבזים זמן. מקטע הפתיחה האדיר "The Bitch Is Back" דרך "Midnight Madness", "Lead Us To War" ועד "Wake Up In Hell" המצוין. Sinergy מספקים לנו heavy metal חסר פשרות והתחכמויות, שפוגע פגיעה ישירה במרכז העצבים של כל metalhead אמיתי. הם מצליחים לשלב את הפשטות והאיכות של שנות השמונים עם המקצועיות והסאונד של היום, כל השירים באלבום הזה קליטים וסוחפים ואפילו הסולואים של הגיטריסטים Alex Laiho ו-Roppe Latvala הם פשוט תענוג לאוזניים. השירה של Kimberly Goss רחוקה מלהיות שירה נשית טיפוסית ו"בכיינית", אלא שירה בעלת עוצמה ואגרסיביות וזאת מבלי לאבד את הרגש והמלודיות והיא משתלבת עם הדיסטורשנים בצורה מושלמת. אם אתם אוהבים סולניות ששרות בצורה אופראית קלאסית וכולי... אין לכם מה לחפש פה. Sinergy זה heavy metal טהור ומזוקק, "To Hell And Back" הוא דיסק יחסית קצר וסוגר בסך-הכל ארבעים דקות כולל גרסת כיסוי ל-"Hanging On The Telephone" של Blondie, אבל אלה הן ארבעים דקות מתוקות ביותר שיעלו חיוך על פניכם ולא ישאירו אתכם אדישים ללהקה המצוינת הזאת ואם Sinergy לוקחים אותנו לגהינום, אז מי בכלל רוצה לחזור?

8 *Amit Lwow*

TANKARD
"KINGS OF BEER"
(CENTURY MEDIA)

אין הרבה להקות הנשארות נאמנות לסגנון בו התחילו את הקריירה שלהן. רוב הלהקות היום חושבות יותר במושגים של סוכני-מכירות ולא במושגים של מוסיקאים. Tankard היא אחת הלהקות המעטות שעדיין דבקה בסגנונה alcoholic thrash metal ומוציאה בימים אלה אחלה של אלבום בשם מאד משכנע "Kings Of Beer". מי שמכיר את הביוגרפיה של הלהקה לא יופתע כשימצא באלבום שירים כמו "Dark Exile", "Hot Dog Inferno" ו- "Talk Show Prostittute" שממשיכים את הקו ה"אלכוהולי" של האלבומים הקודמים ("Stone Cold Sober" או "The Morning After"). המעריצים השרופים של הלהקה ישמחו למצוא גם שיר שהוקלט רק כדמו בשנת 1984, בגרסה מחודשת - "Incredible Loudness".
אין מה להרחיב בדיבור - מומלץ בחום לכל אוהבי ה-thrash. Prost!

8

GASKIN
"STAND OR FALL"
(NEAT REC.)

עוד אחת מלהקות המטאל שהחלו (ולמעשה סיימו) את פעילותן המוסיקלית בשנות ה-80 היא להקת Gaskin. שלא כמו Savage או Holocaust להקה זו יחסית, הטביעה פחות את חותמה על עולם הרוק והמטאל. שני אלבומיהם הראשונים "End Of The World" ו-"No Way Out", שיצאו לפני כעשרים שנה, זכו להצלחה מסוימת באנגליה, ובסוף 1982 נאלצה הלהקה להכריז על פירוק. בימים אלה מנסה הלהקה לעשות את הקאמבק של ימיה הטובים יותר, אך מוציאה אלבום רוק רך בסיסי ופשוט, המזכיר במשהו

GALACTIC COWBOYS
"LET IT GO"
(METAL BLADE)

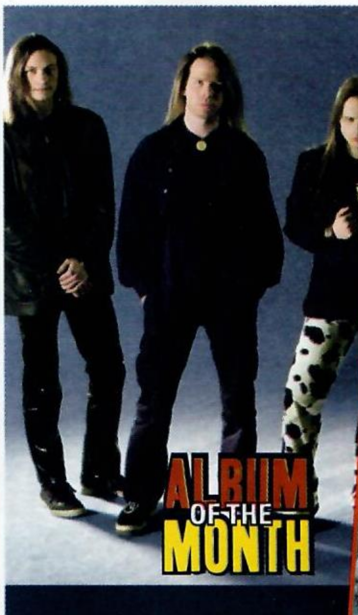
הויסה, הויסה, הבוקרים הגלקטים מגיעים והם תוקפים אותנו בפעם השביעית (בדרך כלל שבע הוא מספר מזל). השלישיה הזאת הגיעה מיוסטון שבמדינת טקסס (איפה שכל סרטי המערבונים המפורסמים מצולמים). אז נכון שלא מדובר כאן בג'ון ווין או Burton Badman וגם לא ב-Sheriff Goodman, אבל עדיין יש השפעה מאוד דרומית ואוריינטציות המתאימות ללהקות הכבדות המגיעות מאזור זה של ארה"ב. הלהקה הקליטה את אלבומה האחרון באולפן פרטי של הלהקה. Wally Fakas, הגיטריסט ונגן הקלידים של הלהקה הפיק את האלבום, הסולן Ben Huggins מנגן באלבום זה גם בגיטרות אקוסטיות ובכלי שנקרא Blues Harp, לא נשכח גם את הבסיסט Monty Colvin שגם שר עם כל החמולה. הלהקה פועלת כבר עשר שנים (הופעות, הקלטות) ולכל אורך חייה של הלהקה ניתן לראות את השינויים שהם עוברים בחייהם ובמוסיקה שלהם. האלבום הנוכחי מגוון יותר מהאחרים, יש בו קטעים כבדים כדוגמת "Internalise" וקטעים איטיים כגון "Downright Beautiful" ויש גם דברים מטורפים יותר שיכולים להופיע אפילו לצד גאונים מטורפים כגון Jhon Zorn. החבר'ה האלה מאוד מקוריים ותמיד היו. אני עד היום זוכר שהיה להם קליפ ב-MTV בתוכנית Headbangers Ball והראו אותו הרבה מאד. האלבום יצא בחברת Metal Blade . אז לכו תבדקו את האלבום ותמסרו ד"ש ל-Mrs. Ding Dong!

7 מאור אפלבוים

EMERALD RAIN
"LIVE 2K"
(FRONTIERS)

הופעות חיות, זה הדבר שבדרך כלל מקרב אותנו הכי הרבה לאמן (אלא אם כן התקרבו במובנים פנימיים ומהנים יותר), אך לפעמים אין באפשרותנו לראות הופעה של אותו אומן שאנו חפצים לשמוע, הדבר הכי טוב שאנחנו יכולים לעשות, זה לקוות שתצא הופעה מוקלטת לאלבום. הבעיה שנוצרת במצב זה, היא הציפיות שאנו מפתחים כי אנחנו רגילים לשמוע את האלבום המקורי שהופק בצורה מסוימת, עם הרבה עבודת סאונד, הפקה מוסיקלית ונגינה מקצועית. אלמנטים אלו

EDGUY
"THE SAVAGE POETRY"
(AFM REC.)

They're Back!!! - חוד החנית של ה-heavy metal בשנתיים האחרונות חוזר במלוא העוצמה!! זה בדיוק האלבום שהיה חסר לסצנת ה-power metal שנדמה שהחלה להישמע כמו פסקול של שיר אחד... ובשעה שאתם מחזיקים את האלבום החדש של Edguy בידכם אתם מחזיקים גם את האלבום הישן ביותר שלהם!! הסבר: "The Savage Poetry" כולל חומר שנכתב לפני "Kingdom Of Madness" כש-Edguy היו בני שש-עשרה!!! החומר הזה שיצא בדיסק דמו הפך מבוקש מספר 1 על-ידי השב"כ של האספנים והמעריצים כמו שקרה ליחיא עייש - גם המבוקש הזה נתפס... והתוצאה "Kingdom Of Madness" נכנסו לאולפן להקליט את השירים מחדש ובסאונד הפיצוצי האופייני להם יצאו עם קלף מנצח ביד, הקלף הזה מוכיח למי שעוד לא הבין, שהחומר ש-Edguy כתבו בגיל שש-עשרה נשמע הרבה הרבה יותר טוב מרוב הרכבי ה-power metal ההסתדרותי של היום!

Tobbias Sammet הוא מלודיסט אדיר וזמר-מבצע ענק לא פחות, מאז Michael Kiske האגדי (Helloween) לא שמעתי ביצועים כאלה לשירי heavy metal והתקפה זורמת של שיר אחר שיר, "Hallowed" שהוא שיר פתיח מדהים כשלעצמו, "Misguiding Your Life" המהיר וההסתדרותי ובעיקר "Key To My Fate" שהוא ללא ספק השיר הטוב באלבום, Edguy נמצאים ליגה אחת מעל הלהקות שמרכיבות את הסצינה כיום ודווקא האלבום הזה הכולל חומר ישן שהוקלט מחדש (בסאונד פיצוץ יש לציין) מוכיח זאת בצורה הטובה ביותר, למי שאין עדיין את "Theater Of Salvation", "Vain Glory Opera" ו-"Kingdom Of Madness" בבית - זה הזמן לעשות חשבון נפש רציני לגבי עתידו בז'אנר ומהותו כמטאליסט ולמי שכבר יש את השלישייה המנצחת הזו, הצטרף עכשיו חלק רביעי לחבורה ובמקרה הזה אין תירוצים - רוצו לקנות!!

8½ אבי שחר

לפעמים הולכים לאיבוד בהופעה כתוצאה מנגינה חיה בווליום גבוהה. לא לשכוח שהרבה הופעות הן בערב והאומנים עייפים, אז כן, כגודל הציפיות כך גם גודל האכזבות, ובאמת יש הרבה אלבומי הופעה מגעילים ומחורבנים שמפאת הנימוס לא אזכיר את שמותיהם, לעומת זאת ישנם כמה אלבומי הופעות שהם יצירת אמנות, מבחינת הקלטה חיה, כדוגמאות האלבום Iron Maiden "Live After Death", Deep Purple "Made In Japan", "Live At Brinston Academy" Faith No More. אז אנו פוגשים עכשיו הרכב בשם Emerald Rain, שעושה hard rock בכיוון האמריקאי, עם כל הצרחות של הגיטרות ועם המלודיות הקליטות הגורמות לך להרגיש שאתה נוסע בכביש גהה בתוך BMW קבריולט במהירות של 100 קמ"ש (10 קמ"ש מעל המותר) ועל-ידך איזו כוסית עם משקפי שמש ושיער פזור שעף ברוח ואתה מרגיש כמו rock star. ההפקה של ההופעה נשמעת מאוד מאוזנת, אמנם אין לזה את העוצמות של האלבומים שציינתי קודם, אבל עדיין זה נשמע טוב במיוחד. שירים כמו שיר מס' ארבע -"Your Disgusive" ושיר מס' תשע-"Endless Gray". האלבום מכיל חמישה-עשר שירים, שהשיר האחרון הוא גרסת אולפן לשיר "Take A Stand" ואפילו יש 'סולו תופים' בשיר מס' אחת-עשרה. הלהקה נשמעת אחלה וההופעה מביאה חשק לשמוע את האלבומים המקוריים, מה שאומר שכנראה הם באמת מופיעים טוב.

8 *מאור אפלבוים*

SILENT FORCE
"THE EMPIRE OF FUTURE"
(MASSACRE RECORDS)

Alex Beyrodt מוכר יותר כגיטריסט של Sinner, אבל אם הוא ימשיך בצורה הזו, הוא במהרה יבסס את מעמדו בזכות עצמו. כשהוא בעל פרויקט צדדי אחד ודי מוצלח עם The Sygnet, הוא עכשיו משגר את Silent Force. בנוסף לנגינה על הגיטרה באלבום "The Empire Of Future", Beyrodt גם כתב ועזר בהפקת האלבום, ובחר מוסיקאים מהשורה הראשונה לעבוד איתו בפרויקט הזה. הזמר האמריקאי D.C. Cooper (Royal Hunt) מתעלה על עצמו ונותן הופעה פנטסטית ומרשימה באלבום. D.C. עבד בצמוד עם Dennis Ward, (הבסיסט והמפיק של Pink cream 69) כשהקליטו אותו, אפשר בהחלט לשמוע את תרומתו של Ward לסגנון שירתו של D.C., בייחוד בקטעים היותר מלודיים.

המתופף הוא Andre Hilgers שעבד גם על הפרויקט The Sygnet. פחות מוכרים הם הבסיסט Fleisch ו-Torsten Rohre על הקלידים, שמאוד תרמו מקצועית לאלבום. מוסיקלית "The Empire Of Future" הוא אלבום power metal, מלודי עם דגש על המלודיות. האלבום יותר רך ומלוטש מהעצמה המחוספסת יותר של Sinner. יש קצת התקפת דאבל-בס באלבום בשירים כמו "Saints & Sinners Tell Me why", אך, רק עם גיטרה אחת, המוסיקה לעולם לא נבנית מוצקה או אגרסיבית.
כמה מהשירים מציגים רבדים של אפקטים קוליים יפיפיים, בייחוד "Live or The Day" ושיר הנושא "Empire Of Future", ו-"We Most Remain" שהוא אחד מהשירים שאתה פשוט חייב להגביר ולנסות להשתוות לקולו המדהים של D.C. Cooper. "The Future Empire" הוא אלבום בכורה אדיר מבית Silent Force, אז עכשיו רק נותר לקוות שהלהקה תישאר ביחד ולא תהפוך לעוד פרויקט צדדי, שנועד למלא עוד חור בלוח זמני ההקלטות של מישהו...

7 *Yvette Salthouse*

"MELODICA
"LONG WAY FROM HOME"
(FRONTIERS)

שנות ה- 80' זה טרנד שסוחב כבר כמה שנים. כמו ששנות ה- 70' השאירו חותם שכנראה לא יעלם לעולם, גם שנות ה- 80' יצרו מין כתיבה מוסיקלית מסוימת שגם אוזניים בלתי מיומנות יבדילו, יש בהם מין תמימות וצעירות. זו כנראה הסיבה שהרבה מאיתנו אוהבים לשמוע את השירים הללו ברצון או במועדון - זה גורם לנו להרגיש צעירים, יפים ונועזים (כמו תכשיר קוסמטי להסרת קמטים). אז כשהיום ישנן עוד להקות שמנגנות את אותו דבר שהם עשו לפני 10 שנים, אנחנו אומרים 'טוב נו, הם תמיד היו כך...' אבל כשיש להקות חדשות או להקות שלא הכרנו קודם והם מנגנים כזה סגנון - פה מדובר ב-hard rock סטייל שנות ה-80' המאוחרות בכיוון המלודי מתקתק (מהסוג שמשמיעים לבחורות כדי לגרום להן להרגיש קצת חמימות ולהרטיבן לפני המעשה הזדוני שאנו הרוקרים רק מחפשים בחיינו - סתם!!) אז החומר של Melodica הוא כמו השם שלו, מלודי מאוד והוא משלב את שירתו של Ted Poley שהיה הסולן של Danger Danger ו-Prophet, אמנם לפי דעתי ב-Danger Danger הוא שר יותר טוב. יש פה שיר שנשמע בהתחלה כמו "Baby I'm Gonna Leave You" של Led Zeppelin, אבל מהר מאד הופך לשיר רוק בסטייל של Foreigner. החומר הזה קליט למדי, אם זה המלודיות של השירה או הגיטרה והקלידים. הגיטריסט בהרכב זה מאד מוכר Gerhard Pichler. מבחינת הפקה זה מאוד נשמע שנות ה-80', אין פה שום ניסיון להיות עכשיו ואולי בגלל זה האלבום נשמע אמין.

7 *מאור אפלבוים*

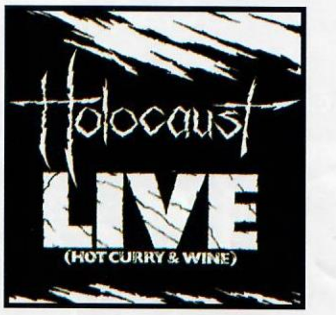

LEFAY
"S.O.S."
(MODERN MUSIC)

זהו אלבומם השלישי של Lefayלאחר שנפרדו מהחלק הראשון של השם שלהם (Morgana) והשני האציתי שלהם מכיוון שהאלבום המעולה שיצא בשנה שעברה בשם "Symphony Of The Damned" היה סך הכל הקלטה מחודשת לאלבום הבכורה של Morgana Lefay. בהתחשב לאמור לעיל, "S.O.S." היה אמור להיות משהו

באמת מיוחד לאחר ההמתנה המתמשכת לחומר מקורי של הלהקה. למעשה זהו אלבום נושא (לא הכי טוב שיכול להיות) על השמדה וסוף העולם (מאד מקורי!), אך מאחורי כל שיר יש סיפור משלו ולא חובה להקשיב לכל השירים ביחד כדי להבין את המשמעות. ניתן להגדיר את הסגנון של Lefay כ-power metal טוב ויציב מהסוג הכבד: כששומעים את התיפוף של Jonas Soderlind ואת הבסיסט Joakim Lundberg מנגנים ביחד בשירים כמו "Cimmerian Dream" או "The Quest For Reality", החבר'ה האלה באמת יכולים לגרום לשיניים שלכם לרעוד! הסולן Charles Rytkonen מבצע עבודה מעולה , אך נשמע יותר ויותר כמו Jon Oliva מ-Savatage. השיר הראשון באלבום "Save Our Souls" והשיר "What Dreams Forbade" הם באמת יצירות ברמה, אך שאר השירים א מצליחים לתפוס את תשומת הלב ולפעמים זה נשמע יותר מדי מכני. "S.O.S." אלבום מאכזב, לא בגלל שהוא רע, אלא בגלל שאני משוכנעת ש-Lefay מסוגלים ליצור משהו הרבה יותר טוב. נקווה שכך גם יהיה באלבום הבא.

6½ Yvette Salthouse

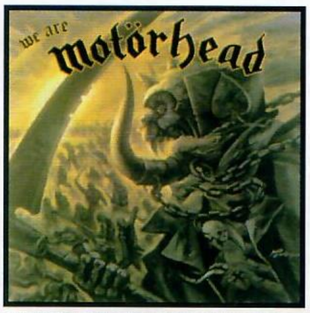

HOLOCAUST - LIVE
"HOT CURRY & WINE"
(NEAT REC.)

אחת ממייסדות ז'אנר גל המטאל בריטי החדש או בשמו המפוצץ : New Wave Of British Heavy Metal הייתה ללא ספק להקת Holocaust למרות אורך חייה הקצר יחסית של הלהקה מסתבר שהיא אחד מעמודי הברזל והפלדה של שמטאל של שנות ה-80. מעריצי מטאליקה ודאי יזהו באלבום את השיר "The Small Hours" שזכה לגירסה מחודשת במיני אלבום הנדיר "Garage Days Re-Revisited" ויצא שוב לאחרונה ב- "Garage Inc". לצעירים שבינינו שמות כמו Savage או Blitzkrieg ודאי לא אומרים הרבה, וכנראה זו הסיבה (מלבד הכסף כמובן) שחברת Neat החליטה להוציא לראשונה על דיסק כמה אלבומים שנחשבים עד היום לפריטי אספנות. מודע או לא מודע לגודל המעמד - הקהל ללא ספק נשמע היסטרי למדי באלבום. אז למי שמעוניין קצת להרחיב את האופקים לכיוון ההיסטוריה ולדעת מאיפה בעצם התחיל הכול , ממי שאבו את ההשראה להקות ענק כמו מטליקה או מגדת', מוזמן להאזין לאלבום ההופעה היחיד שיצא ל-Holocaust.

7½ בועז בר לוי

MOTÖRHEAD
"WE ARE MÖTORHEAD"
(STEAMHAMMER)

Lemmy ושות' משחררים את האלבום המי יודע כמה שלהם שנקרא בפשטות "We Are Motorhead" ואם יש משהו בטוח

בחיים, כמעט כמו שהשמש זורחת במזרח זה ש-Motörhead ישמעו תמיד אותו הדבר ולא יעזור לאף אחד, לא השנים שחולפות, לא האפנות שמתחלפות ובטח לא הנגנים שמשתנים מסביבו של Lemmy ואם אתם לא מכירים את ה-Motor metal שלהם ואת קול החלודה של האדון Kilmister הענק, אז אל תעיזו לקרוא לעצמכם Metalheads, אלא במקרה שנולדתם שלשום. Motörhead כבר מזמן הפכו להיות משהו שהוא מעבר למוסיקה, זה סמל ואם יום אחד משהו ינחת על כדור הארץ וירצה שנספר לו על heavy metal, ל-Motörhead יהיה חלק מכובד (ומסריח מוויסקי) בסיפור. ולא רק בזכות הווליום שהם מנגנים בהופעות או בגלל האישיות של heavy שהוא הוכחה שהאלכוהול חיוני לאינטליגנציה של האדם, אלא בעיקר בזכות כמות מכובדת של קטעים קלאסיים שהם נתנו לנו בעשרים וחמש השנים האחרונות, כמו "Eat The Rich", "Killed By Death", "Overkill", "Born To Raise Hell" וכמובן "Ace OF Spades" וזה רק על קצה המזלג. גם עם "We Are Motörhead", הם ממשיכים לעשות את עבודתם כראוי וכל מעריץ שלהם ילקק את האצבעות מהשמיעה הראשונה לדיסק הזה שכולל שירים טיפוסיים של סנדקי ה-metal האלו. בין אם זה "See Me Burning" שהוא קטע פתיחה אופייני שכל מטרתו הוא שתדפקו את הראש. "Slow Dance" הקצבי והיותר מלודי או "Stay Out Of Jail" שהוא עוד קטע שנע על הגבול הדק בין פאנק ל-metal. Lemmy גם מפתיע ולא בפעם הראשונה עם הבלדה (עד כמה שאפשר לקרוא לה כך) בעלת השם הרומנטי למהדרין "One More Fucking Time" והדיסק הזה מסתיים במה שכול הנראה יהפוך להמנון שלהם "We Are Motörhead" (כנראה נמאס להם מ-"Ace-Of Spades") שבו Lemmy "מזמר" את המשפט שפותח כל קונצרט שלהם:

We Are Motörhead - We're Gonna Kick Your Ass ותאמינו לי -

THEY FUCKIN' DO!!!

8 Amit Lwow

"EIDOLON
"NIGHTMARE WORLD"
(METAL BLADE)

כשהשוק מוצף בחותמי הפנקס האדום (ה-metal של מועדון ההסתדרות) קמות להקות שמכניסות קצת אגרסיה לתחום ומונעות מהמלודיה להישמע כמו מסטיק שנלעס למעלה משלוש שעות ואיבד את טעמו. אז פה ושם מכניסים קצת progressive ומטבלים קצת ב-aggressive. התוצאה מגניבה במיוחד כי זה משאיר טעם של עוד. הלהקה באה מקנדה והיא קיימת כבר משנת 1995, היא מונהגת על-ידי Glen Drover שהוא הגיטריסט של King Diamond באלבום האחרון "House Of God" יחד עם אחיו Shawn Drover שהיה המתופף של להקת ה-thrash האגדית Infernal Majesty. הסולן Brian Soulard והבסיסט Chris Bailey הם החבר'ה שעושים עבודה נפלאה מכל הבחינות. המוסיקה מתאימה גם לזמן של היום וגם לשנים עברו, מה שנותן לה זמן מדף ארוך. אחד השירים שאהבתי במיוחד הוא שיר מספר שלוש "Lunar Mission", זה מעין חיבור בין speed metal ל-progressive עם קצת thrash 80's. ההפקה היא מבית היוצר של Glen Drover – הבחור עובד טוב מאד, הוא אפילו מנגן קלידים באלבום. האלבום הזה הוא השלישי שלהם ומבחינתם הכי טוב. היום הלהקה היא רביעייה ללא גיטריסט. Slave Siminic עזב אותם ב-1997 והוציא בשנת 1999אלבום סולו אינסטרומנטלי. הלהקה חתומה בחברת Metal Blade. העטיפה מעוצבת מאד יפה. מי שאוהב להקות כמו Nevermore, Sanctuary, Anthrax (הישנים והטובים) ו-Megadeth (בתקופה הטובה), יתלהב מהאלבום הזה, אני מניח. אחלה מוסיקה, אחלה טקסטים, אחלה הפקה, אחלה חומוס... אז יאללה ללכת לשמוע אותו.

8 מאור אפלבוים

IN FLAMES
"CLAYMAN"
(NUCLEAR BLAST)

בדיוק עכשיו חשבתי לעצמי שבעידן האינטרנט וה-Mp3 למכביר - מי באמת יושב לקרוא ביקורת בימינו, הרי אפשר להוריד כל שיר מסריח כבר חודשים לפני שהוא יצא רשמית, ומן הסתם אני לא מחדש לכם כלום, אבל סביר להניח שהעתיד צופן בחובו הרבה פחות דיסקים קנויים... אני משתף אתכם בזה מכיוון שכשסיפרתי לכמה חברים על ה-In Flames החדש והמוצלח הם כבר אמרו לי שהם שמעו אותו, אי שם באינטרנט, וזה די מוזר מכיוון שאת השורות האלו אני כותב בתחילת יוני ו-"Clayman" לא אמור להשתחרר עד ה-03.07, טוב שיהיה.. כש-Jesper Stromblad עזב ב- 1990 את Ceremonial Oath על-מנת להקים עוד להקה שוודית שלימים תקרא In Flames, אני לא חושב שהוא הבין את האימפקט שהמהלך הזה ייצור ולאילו ממדים הלהקה הזאת תגיע, במיוחד לאור העובדה שה- . Mcd הראשון "Lunar Strain" יצא בחברה קטנה ולא זכה בזמנו להתעניינות מטורפת. נכון, In Flames לא המציאו את האטום וגם לא הפכו נחושת לזהב אבל הם בהחלט חידשו דבר או שניים בכל מה שנוגע למלודיות מבוססות twin guitar, ריפים מורכבים ומהירים יחסית וכתיבת שירים מקורית ומעניינת. "Clayman" לא יוצא דופן, גם הוא ניחן בכל התכונות הנ"ל ואף יותר מזה ובדומה ל-Dark Tranquillity גם In Flames התבגרו והשתנו ולצערי גם קצת התמסחרו.. כן כן, יש כאן כמה וכמה קטעים עם קטעי קולות 'קלין', וגם חלק גדול מהריפים לא עוצמתי כמו בעבר ובכמה שמיעות הראשונות אפשר בקלות לטעות ולחשוב שמדובר בזבל. אבל זה לא כך. "Clayman" מציג להקה שהכשרון שלה מגיע לידי ביטוי בפול גז, אין עצירות ואפילו אין פשרות, וזאת הסיבה שאני אולי לוקח את המושג התמסחרות קצת בחזרה.. סיכום קצר, כל אלבום שנפתח בשיר כמו "Bullet Ride", ממשיך ישר ל-"Pinball Map" ומגיע בקטע החמישי לאחד השירים הטובים ביותר שלהם, "Square Nothing" שווה התייחסות וכבוד, וכזאת היא In Flames!

8 ניר שילוני

BORKNAGAR
"QUINTESSENCE"
(CENTURY MEDIA REC.)

...ספה, מזנון, שולחנות, כסאות, ארונות... בורק הנגר חוזר לעיר... רהיטים ב-sale מבית היוצר של Century Media ... טוב, די עם ההסתלבטות הדי מתבקשת על שם הלהקה הזו. Borknagar באלבומם הרביעי, ההרכב שצמח כגרסת black כבדה ל-Arcturus עם Garm, סולנה של האחרונה בחזית הבמה, הפך עם השנים למשהו קצת אחר. Garm (Christopher בשמו המלא) המשיך עם Arcturus (שעליהם אני לא מוכן להביע דעה...) ואת עמדת הסולן תפס Vortex האלמוני, את עמדת התופים לקח מתופף Iron Monkey (בחורה מוזרה כשלעצמה...), כשלסיבוב ההופעות מצטרף Nick Baker (בכמה להקות יכול השמנמן הזה לנגן...!). כשנדמה היה שרק James Murphy חסר כאן כדי להשלים את החלטורה, הגיע האלבום החדש, שהוא נחמד מאד ומהווה המשך טבעי לאלבום הקודם של הנגרים "The Archaic Course", שיצא בשנה שעברה. אמנם הכיוון כשלעצמו יותר רוקי וגותי ופחות כבד (באמת ... מי מופתע?... והמבין יבין...), אבל Borknagar הם בהחלט מוסיקאים מוכשרים היודעים את המלאכה. השיר השלישי "The Ruins Of Future" הוא הטוב ביותר באלבום וגם הכי black metal, מזכיר קצת את Enslaved; בסיכום, אלבום חביב מאד, הרבה שירה משותפת בפזמונים (למדו משהו מההסתדרות?) זה לבטח לא האלבום הטוב ביותר שלהם (תואר זה שמור ל-"The Olden Domain"), אבל זה בהחלט אלבום טוב.

6 גידי פרסקי

LACUNA COIL
"HALFLIFE"
(CENTURY MEDIA)

הרבה חבר'ה שחזרו מ-Dynamo בשנה שעברה טענו שהם מאד נהנו מהפסטיבל, מ-Manowar ומעוד אלף להקות אחרות. הם גם הוסיפו שההפתעה בצורה חד-משמעית הגיעה מכיוון מאד לא צפוי, לא

מאיזו להקה ענקית שכולם מתו לראות, וגם לא מאיזה אקט black שדפק שואו מטורף. לא ולא, השוק הגיע דווקא מכיוונם של Lacuna Coil האיטלקים שכנראה (לצערי לא הייתי) באמת הפתיעו. האלבום הקודם שלהם, "In A Reverie" מאד תפס אותי והעברתי אתו לא מעט שעות מרתקות, ולכן ציפיתי מהם להמון במיוחד אם מתייחסים לקפיצת הדרך האדירה שהם ביצעו בין ה-EP הראשון שנקרא סתם כך Lacuna Coil והיה חמוד, לא יותר. גם "HALFlife" הוא EP (דיסק קצר לחדשים שבינינו) אבל אישית התחלתי להתאכזב מהם. אם נניח לרגע את הבדלי הסגנונות בצד אני חושב שאפשר בקלות להשוות אותם ל-Paradise Lost מבחינת בחירת הכיוון המוסיקלי, במיוחד כשזה נוגע להתרככות. אני חוזר ומדגיש שזה באמת לא שינוי עד כדי כך דרסטי, פשוט התרגלתי לשמוע דברים הרבה יותר מעניינים בלהקה עם איכויות כמו Lacuna Coil. Cristina Scabbia מקבלת המון פרגון משאר הלהקה כשהיא משתלטת כמעט לחלוטין על רוב קטעי השירה באלבום, ול-Andrea Ferro, הסולן הזכרי לא נשאר אלא לקטר ברקע (ככה זה נשמע בכל אופן..), הגיטרות עוצמתיות מספיק ברוב הדיסק, למרות שמשהו בסאונד שלהם נהיה 'over-מופק' אם אתם יורדים לסוף דעתי. הקטע שהכי אהבתי הוא דווקא הדבר הכי פחות מייצג מהדיסק, שיר 2 - "Trance Awake", שמשלב אלמנטים אלקטרוניים עם קלידים אווירתיים. נחיה ונראה מה הם ישחררו בעתיד ולאיזה כיוון הלהקה תפתח (או תיסוג) ואיך ישמע האלבום הבא והמלא. נכון לעכשיו קצת היה לי קשה להתחבר ל-EP הזה..

6½ ניר שילוני

THALARION
"FOUR ELEMENTS MYSTERIUM"
(MIGHTY MUSIC)

כשהישראלי הממוצע חושב על סלובקיה זה בערך כמו שהנורבגי הממוצע חושב על ישראל... מלחמות - בלגן - CNN וכיו"ב... metal זה לא בדיוק מה שקופץ בתור האסוציאציה הראשונה. Thalarion באים מסלובקיה וזהו אלבומם השני, האלבום הראשון "Tales Of The Woods", שיצא בשנה שעברה, היה תקליט doom טיפוסי, לפי המסורת המזרח-אירופאית, אך מכאן חל שיפור עצום, מוסיקלית, הפקתית ובכל אספקט שניתן לחשוב עליו. כבר על השיר הראשון פושטת תחושת הקור והמלנכוליה, קולה הקטיפתי של Nela Horvathova משתלב עם קולו הגהינומי והעמוק של Juraj Grezdo כמו כפפה ליד, אין כאן שום ניסיון "להיות כמו" או "להישמע כמו", Thalarion אימצה לעצמה נישה אישית וייחודית שמחממת את הלב מן השיר הראשון ועד לאחרון, מוסיקת אווירה במיטבה, ללילה קר. הרבה זמן לא יצא תקליט doom טוב ממש, כזה שעושה חשק להוציא את כל העצב והכאב החוצה כמו נהר שלא נגמר אף פעם. המפתיע הוא שדווקא Thalarion באו מכיוון בלתי צפוי ולקחו את כל הקופה בזמן ש-My Dying Bride משחקים בלהחליף את הלוגו ואת התדמית כל חצי שנה ו-Thalarion ממחזרים את עצמם כמו נייר דו צדדי. הרכבים כמו Thalarion הכניסו אל מערכת הסטריאו שלכם ומוטב בלילה. חבל שהאלבום יוצא בקיץ כי באופיו הינו חורפי לחלוטין, גשם קור - קדרות, Thalarion החדש - לכו על זה!!!

7 גידי פרסקי

VENOM
"RESURRECTION"
(STEAMHAMMER)

כש-Venom הוציאו את "Welcome To Hell" אלבומם הראשון, בשנת 1980 העולם חטף הלם טוטאלי. גם את המשכו "Black Metal", שיצא שנה וחצי אחריו, עדיין אף אחד לא הצליח ממש לעכל - סגנון חדש הומצא! סגנון אפל, קודר, מפחיד ומאיים הרבה יותר ממה שהיה מקובל עד אז. השטן נחת, ה-black metal נוצר! באותה תקופה בדיוק נגמלתי מהטיטולים המעיקים, והתחלתי לפזז לצלילי "עוגה עוגה", אז מי אני, מה אני, איך בדיוק יהיה לי את האומץ לכתוב ביקורת על המפלצת, על Venom? באיזו זכות דיאבולית אגש ואשפוט לטובה או לרעה את אחת הלהקות החשובות ביותר ברוק הכבד מאז ומעולם?! נשבע לכם שאני חושב שאינני ראוי, והאמת היא שאני לא באמת יודע מי ראוי לכתוב על "Resurrection", אבל אני אנסה בכל זאת להעביר לכם את הצמרמורת שעוברת לי בעמוד השדרה למשמע קולו של Cronos האימתני.את שיר הנושא תוכלו לשמוע בדיסק החודש, את שאר הדיסק תצטרכו להתאמץ ולהשיג בעצמכם - ואם אתם מעריכים את Venom על-סמך העבר, אז בהחלט צפויה לכם הפתעה (לטובה ולרעה). גם Rob Halford התהדר בשם "Resurrection", כשהוא החליט על שם אלבומו החדש, אבל בואו נתמקד ברוע טהור לרגע ולא ב-heavy metal gods מנופחים.. הפוזה, הטקסטים, הסמלים והכיוון המוסיקלי נשארו זהים מלבד שינוי מינורי; Venomהפכו מלודיים והרבה פחות כאסחיסטיים מבעבר. קשה לראות ולשמוע את השינוי מהשיר שקיבלתם, אבל הרבה יותר קל להבחין בשינוי בהמשך - ככל שהשירים בקומפקט מחליפים מספרים. מ-Venom המלחיצים, שהתאפיינו בסאונד אנדרגראונדי מאיים ולא קליט, אנחנו מקבלים את Venomמודל 2000, אותם הצילינדרים רק ראש מנוע שונה. קצת קשה לעכל, כמו שצריך, את הדיסק בשמיעה ראשונה, למרות שהוא קליט ונחמד (מילה שא-ס-ו-ר לומר על Venom ואם אמרתי אז יש סיבה..), ובצורה אובייקטיבית אפשר להגיד ש-"Resurrection" הוא הדבר הכי מסחרי ו-mainstream שהם הוציאו עד היום. גשו לחנות, תשמעו - אין טעם שאני אחליט בשבילכם אם האלבום הזה טוב או לא, ואין צל של ספק שיש בו הרבה ומצד שני חסר בו הרבה. שיהיה לכם בהצלחה - אתם תצטרכו את זה כשאתם בדרך להתמודד עם בנו של השטן בכבודו ובעצמו!

7 ניר שילוני

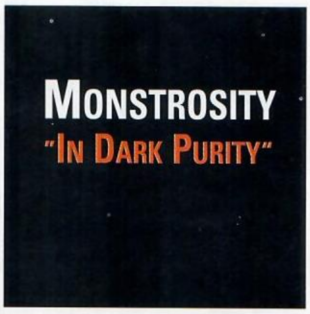

TIDFALL
"CIRCULAR SUPREMACY"
(NOCTURNAL ART PRODUCTIONS)

בימינו אנו, כאשר כל להקת ילדים מוציאה

אלבום בכורה לאחר יומיים של עבודה והופעה וחצי, נדיר למצוא הרכב שחיכה חמש שנים לקבלת חוזה ועוד שנתיים עד שיצא האלבום, אבל כשמוצאים הרכב כזה הסיכויים לאכזבה קטנים מאד ואכן Tidfall, בשורת ה-black metal החדשה מנורבגיה, עבדה משנת '93 על אלבום הבכורה "Circular Supremacy" וחיכתה עוד שנתיים עד שיצא, אך ההמתנה השתלמה - ובגדול! חכו עד שתשמעו את מפץ ה-black metal האדיר שהחבורה הזו ממטירה, שיר אחר שיר, קטע אחר קטע, חשבתם שהסצינה הנורבגית עייפה? גמורה? תחשבו שוב! מפץ האלבומים שהחל עם Limbonic Art החדש ושהמשיך ב-Satyricon ונגמר ב-Gehenna, מוכיח לכ-ו-ו-ו-ל-ם שהכוח של שורפי הכנסיות עדיין במותניהם. האמת, יותר נכון להגיד בראשם, מפני שכל האלבומים שהוזכרו בביקורת זו כולל כמובן Tidfall, מתאפיינים במחשבה וביצירה מקורית ובפריצת גבולות בתוככי סגנון ה-black metal אשר נדמה כי עם כל אלבום שיוצא ועם כל חודש שעובר מתפתח הז'אנר לכיוונים חדשים ומעניינים. Tidfall היא בהחלט המילה האחרונה במטח הפגזים הזה. התופים הרועמים ללא הפסקה כתותחים, שירתו הגהינומית של סולן ההרכב, מרבדי הקלידים הנותנים למוסיקה נופך נוסף ועמוק, לא באים על חשבון הגיטרות, כל זה יוצר אלבום black metal קלאסי משובח, שהקולקציה של כל אוהב Limbonic art ו-Emperor אינה שלמה בלעדיו. האלבום הוקלט באולפני Lydstudio (Myrkskog, Emperor ועוד) מה שמוסיף לסאונד המעולה ולהפקה הקריסטלית. זה בהחלט לא עוד מוצר black מן השורה, ל- Tidfall יש פוטנציאל ענק להפוך לאייקונים בתחום, שלא תגידו שלא גילינו אותם ראשונים!!!

6 גידי פרסקי

MONSTROSITY
"IN DARK PURITY"
(THE PLAGUE)

זה רק אני או שכל להקה שניה התחילה לשלב מוטיבים של death במנגינות משובבות הנפש שהן מלחינות? שלא לדבר על ענקיות המוות של פעם שמשום מה חוזרות בענק השנה בזו אחר זו, ותסמכו עלי שיש מיליון דוגמאות. גם Monstrosity קמו לתחייה, למרות שדווקא הם לא ישנו יותר מדי אלא פשוט היו עסוקים בהופעות בכל רחבי ארה"ב לרבות מקומות מאד לא סטנדרטיים כמו לימה, פרו ואפילו בארצם של סוחרי-הקוקאין - קולומביה. בקיצור, הרבה עבודה הייתה לפניהם אבל לפי הביקורות הם הסתדרו מעל ומעבר ואפילו מצאו את הזמן בין ההופעות לכתוב את "In Dark Purity", שאגב נשמע מצוין. Monstrosity נשמעים בדיוק, אבל בדיוק כמו השילוב בין Cannibal Corpse ל-Deicide, ואפילו מצליחים להפתיע ולהכניס עוד קצת מקוריות ומוטיבים משלהם לסגנון הברוטלי והצפוי כל-כך ששמו death ומקורו בפלורידה. אם מתחשק לכם באמת לזעזע את השכנים שלכם פעם אחת ולתמיד, זה האלבום שיגרום להם לקפוץ ראש דרך הסורגים, ובמיוחד ה-cover הפנטסטי והעוצמתי כל-כך שהם דפקו ל-"Angel Of Death". בטירוף, ועכשיו!!

7 ניר שילוני

OPPROBRIUM
"DISCERNING FORCES"
(NUCLEAR BLAST)

מהו לדעתכם אלבום ה-death הכי אמיתי שנעשה מעולם? Morbid Angel עם "Blessed Are The Sick", או אולי Deicide, באלבומם הנצחי שנקרא גם על שם יוצריו? או שאולי אדון Schuldiner סיפק את הסחורה ב-"Leprosy", שהפזמון של "Pull The Plug" הגאוני מתנגן לי עד היום בראש ומתקשר ללא מעט אסוציאציות. התשובה כנראה תישאר לנצח בגדר חידה, אבל אני חושב שבעוד כמה שנים, כשדור ההמשך של המטאליסטים של היום ישאל את אותה שאלה, Opprobrium יוזכרו באותה נשימה יחד עם האגדות הנ"ל. Opprobrium, או שלמעשה צריך לומר Incubus (של פעם-לא הג'יפה של היום), מגישים לנו על מגש של עצמות את אלבום הבכורה שלהם תחת שמם החדש, ותאמינו לי שמדובר ברצח-עם. מהשקפת העולם שלי יש death ויש death. יש את Crematory ו-Amorphis מהצד המלודי של המתרס, ויש את Vader ו-Kataklysm מצדו השני, בקיצור "Discerning Forces" נותן לנו דבר שלא קיבלנו כבר די הרבה זמן: death לא ברוטלי במיוחד אבל אמיתי להחריד. פה לא תמצאו אינטרואים, קשקושים או התייפיפויות למיניהן על מנת למכור עוד כמה עותקים ולרצות את חברת-התקליטים, אפילו הסאונד ברברי ולא מלוטש בגרוש, שלא לדבר על ההפקה האמיתית, שלדעתי יצאה ישר מספר-המתכונים המקורי של ה-death, רק בגרסה משופרת. Francis ו-Moyses שני האחים לבית Howard שנחו משנת 1990, בה יצא אלבומם האחרון תחת שמם הקודם, "Beyond The Unknown" שעומד עד היום באותה הליגה יחד עם Massacre ו-Obituary - חוזרים בענק, ואם ניקח את קטע הפתיחה "Digitrap", נקבל שיר המכיל כמעט כל מוטיב death אפשרי: קול מגורגר וחסר אפקטים, גיטרות שמנסרות בסאונד כבד מהרגיל, תופים רצחניים וכמובן טקסטים מאיימים עם הרבה מאד נגיעות של פעם. התוצאה כמעט מושלמת - אם כי ממש לא תתפוס כל אוזן, על אחת כמה וכמה אוזן צעירה. צריך להיזהר מאד לפני שמשקיעים ב-Opprobrium למרות שאני חוזר ומדגיש שהאלבום כמעט מושלם.

כל הכבוד על ההשקעה ועל הכנות שמסתתרת (או מתגלה, תלוי במתבונן) מאחורי הדיסק האמיץ הזה.

7 ניר שילוני

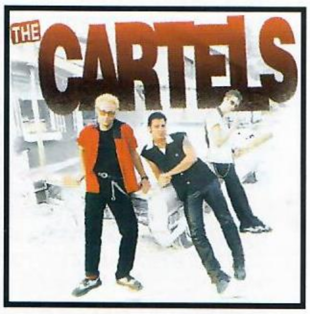

ALBUM OF THE MONTH

DISPATCHED
"MOTHERWAR"
(MUSIC FOR NATIONS)

Music For Nations יצרה לעצמה מעמד מאד מוזר ולא מוסבר בכמה שנים האחרונות. מצד אחד היא מקדמת ומחתימה להקות ענק כמו Cradle ו-Entombed ומצד שני מוציאה לאור להקות שמאד לא הייתי מאפיין אותם עם חברה רצינית, כדוגמת Goatsanke ודומיהם חסרי הכישרון. מסתבר שגלגל המזל מסתובב כנראה שוב לכיוונם של M.F.N מכיוון ש-Dispatched בכלל לא שווים ביקורת, וחבל שאין לי את האומץ פשוט לכתוב שורה אחת בתור ביקורת-דיסק: "אתם עדיין פה?! תטוסו מכאן לכל חנות דיסקים נורמלית ותקנו היום ועכשיו את "Motherwar"!" אבל בגלל שלא את האומץ שלי באנו לבחון כאן אלא לספר על Dispatched, זה בדיוק מה שיקרה. נתחיל בזה שהפרומו הגיע אלי במעטפה שחורה וחתומה במדבקה עם לוגו הלהקה. למעטפה היתה מחוברת פיתקית כמו ששמים על האצבע של כל בר-מינן שמתפגר ומתאדה לעולמו עם תאריך המוות, דהיינו יום השחרור המצופה של האלבום בעולם וגם סיבת המוות: Metal Overdoze... רף הציפיות עלה ועלה במיוחד אחרי שראיתי שלשיר מס' 7 קוראים "The Final Countdown". יקומו החכמולוגים ויצעקו ש-Vision Divine כבר כיסו את השיר הזה, לאלה אומר שנכון בהחלט הדבר אבל לעשות גרסת כיסוי שזהה במאה אחוז למקור זו חכמה קטנה מאד, שם המשחק הוא חידוש! ומעבר לגרסה המקורית "The Final.." מעולם לא נשמע טוב יותר! black/death רצחני עם ריפים שוודיים להעמקת האווירה וצרחות מטורפות מכיוונו של Fredrik 'Mussla' Karlsson מלוות את השיר מתחילתו ועד סופו. עם נתעסק בעיקר ולא בתפל (cover'ים למיניהם) נקבל אלבום מעולה, שמתבסס בעיקר על מלודיית גיטרות סטייל Sacrilege וכל הזרם השוודי המאוס בכלליותו פשוט עם הרבה יותר אור, חיים, עניין ומקוריות שמראה שלמרות שרוב האלבום ממוחזר משאריות מוצלחות מהעבר התוצאה הסופית מעניינת ושווה הרבה יותר מסתם האזנה. Dispatched נראים כמו Coal Chamber ביום רע, רק עטופים במכנסים וז'קטים לקקנים ועשויי vinyl אבל תאמינו לי שעצם העובדה שהם לא נראים כמו Tarja מ-Nightwish ולא שרים כמוה, לא משנה שום עובדה מהותית בהתייחסות שלי אליהם. את "Mothewar" הפיק Tommy Tagtgren, אחיו של.. מן הסתם, שהפיק בזמן האחרון גם את ו-Dark Funeral ויצר הפקה חלקה, נקיה ומלוטשת וכמו שזה נראה הוא השאיר להם 15 דקות שלמות בשיר האחרון להתפרע ולכסח, קטע ענק שמבטא כמעט את כל היכולות שלהם. אחלה אלבום debut ללהקה חדשה ונקווה שהם לא יתחילו לנגן כמו שהם נראים!

8 ניר שילוני

THE CARTELS
"KINGPINS"
(DIE HARD)

ימי הקיץ החמים מעלים בפני אנרגיות רבות (ולפעמים בבוקר גם אלרגיות). אנרגיות של נעורים, שמחה וששון והחום באזורנו - אסון. אין כמו לשמוע אלבום של Misfits כדי להעלות את האווירה בחדר, אבל לא רק הקלאסיקות עובדות טוב, גם הדברים החדשים יש בהם מספיק פלפל אדום כדי להעלות חיוך על פנינו גם ביום עצוב וחם. להקת ה-The Cartels מצאו את השילוב הנכון בין רוק, punk, rockabily ותבלין סודי משלהם. החברה הם שלישיה וכנראה שיגידו שזה משהו שקשור בגורל, אבל אני לא יודע מה לומר בקשר לזה. הלהקה נשמעת כמו שילוב של Bad Religion, Offspring (בתקופה של האלבום הראשון), Foo Fighters, Green Day (בתקופה היותר כבדה). האלבום שלהם עשוי טוב לז'אנר. הוא יצא בחברת Lucky Seven Rec., שזוהי תת-חברה של Die Hard Music. האלבום מכיל שנים-עשר קטעים ובנוסף ישנו גם קטע וידאו למחשב PC או MAC לשיר הראשון שהוא אחלה להיט, לשיר קוראים "I Miss You" והוא מגניב, מעולה למועדונים. עוד שיר שמאד אהבתי הוא שיר מס' שמונה "Nothing To do" ושיר מס' שש "Schizophrenic", אחלה עבודת בס, קצת מזכירה את הנגינה של הבסיסט של Green Day. לכל אוהבי ה-punk/rock, ה-hardcore הרך ומי שאוהב רוק אלטרנטיבי מחוספס וצעקני, זה אחלה אלבום לשים דיסק במערכת, לשתות ארבע בירות, לגמור חבילת סיגריות וללכת לישון כי עבדנו קשה ומגיעה לנו מנוחה.

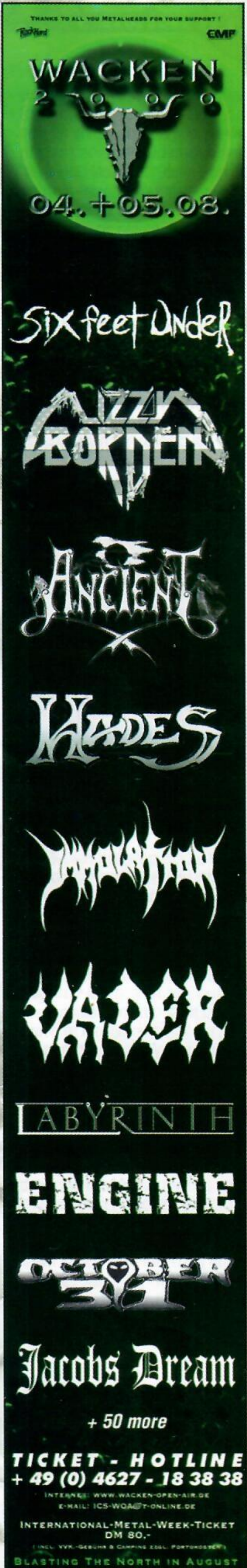
7 מאור אפלבוים

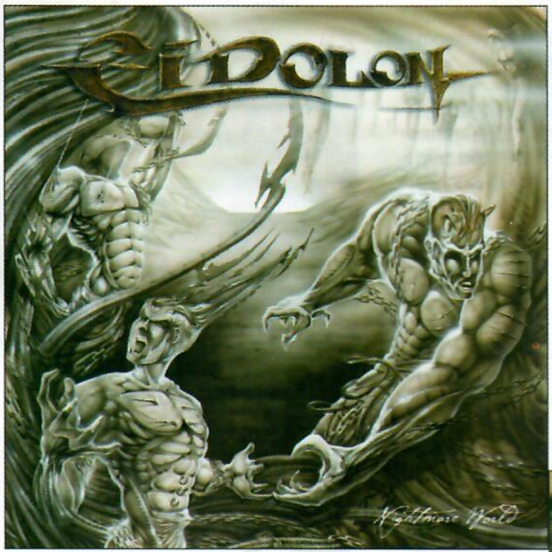

INCANTATION
"THE INFERNAL STORM"
(RELAPSE REC.)

את Incantation מכירים ותיקי הסצנה עוד מהאלבום הראשון "Onward To Golgotha" שיצא בתחילת שנות ה- '90 בעיתוי הכי טוב ל-death metal אי פעם, מאז עבר ההרכב עליות ומורדות לרוב אך תמיד שמר על בסיס

METALLIC RHYTHMS FOR HOT DAYS

CD 3984-14327-2

EIDOLON
NIGHTMARE WORLD
POWER METAL IN PERFECTION

The third album of the Canadians is the masterpiece everyone expected! EIDOLON have great harmonies and dozens of killer riffs. With "Nightmare World" they will satisfy all fans of Iced Earth and Jag Panzer! The results in the press are so far overwhelming! Get this killer album!

CD 3984-14337-2 www.memorygarden.net

MEMORY GARDEN
MIRAGE
MAJESTIC POWER DOOM METAL

With "Mirage" MEMORY GARDEN return to the sound of their debut "Tides" and celebrate pure, majestic Power Doom Metal. The Swedes are the glory successors of mighty Candlemass and on the same level as for example Solitude Aeternus!

CD 3984-14307-2 http://sanctus.cjb.net

SANCTUS
AEON SKY
EPIC BLACK METAL

Driving Black Metal with atmospheric keyboards from the USA. SANCTUS sound raw and pure, but also majestic and full of glory. If you can imagine a straight version of EMPEROR, "Aeon Sky" is the perfect choice for you!

CD 3984-14299-2 www.galacticcowboys.com

GALACTIC COWBOYS
LET IT GO
KINGS OF HARMONIES

The GALACTIC COWBOYS are not only a cult band, they are originators and innovators. With their sixth longplayer the Houston boys deliver again the perfect songs for the summer, lots of great harmonies and melodies you won´t soon forget!

Visit our brandnew Website:
www.metalblade.de
and win a DVD-Player!

METAL BLADE Records GmbH · P.O. Box 1332, 73054 Eislingen - Germany.
Fax: (+49) 7162-400 626 · E-mail: metalblade@t-online.de, Internet: www.metalblade.de

MUSIC MEDIA ISRAEL
distributed exclusively by
Music Media Israel Ltd. P.O. Box 52043, Tel Aviv 67212. Phone +972-3-6881410, Fax: +972-3-6885187

מעריצים נוקשה וחזק בסצנת ה-death metal האמריקאית שתמכה בו חזרה ולא הפסיקה להופיע ברחבי ארה"ב, השינוי התרחש לפני שנתיים עם האלבום המוצלח "Diabolical Conpuest" שהיה נקודת מפנה ללוחמי ה-death הללו יחד עם Nile הובילה Incantation את סצינת ה-death בארה"ב ויצאה גם לסיבוב הופעות באירופה, המתקפה מתחילה כבר מהשיר הראשון "Anoint The Chosen" death metal מהיר ודופק בראש כמו עדר פטישים ללא הפסקה, אין הרבה הרכבים שהמוסיקה שלהם נשמעת כבדה באמת ומשדרת תחושת אופל, Incantation הם אחד ההרכבים שכן יש להם את זה, שבירת מקצבים מטורפת, שירה בסית עמוקה מתוככי הגרון הצרוד עד מוות של סולן הלהקה Mike Saez שמזכירה קצת את Chris Burns בימים הטובים שלו, והמון המון רצח בעיניים, תיפוף מטמטם ומהירות. Who Said death metal Is Dead?!!!

7 גידי פרסקי

Cephalic Carnage
"Exploiting Dysfunction"
(Relapse Rec.)

פני האנושות המעוותים מביטים אלינו מן העטיפה המיוחדת הזו ויוצרים תחושת מועקה מסוימת, האם כך אנו נראים? (האמת גרוע מכך!!). ואכן האלבום משקף את המציאות בתחילת המילניום החדש בצורה הטובה ביותר - מעוותת, לא סימטרית ומלאת השפעות ויש לציין שמדובר באלבום אינטליגנטי בצורה יוצאת דופן. המוסיקה היא death metal מיוחד מאד מנוגן בסאונד מעולה מלא בהשפרצות מכל עבר, טירוף, נוירוטיות תעשייתית, עירוניות עייפה וכיו"ב. מדובר בנגנים מדהימים בקנה מידה מיוחד, המקצבים משלבים פיוז'ן - death metal תעשייתי ומכל הבא ליד, מעין ערבוב של Strapping Young Lads ,Cannibal Corpse, Dillinger Escape Plan-ו Jhon Zorn (אחיהם לחברת התקליטים). זהו אלבום סופר מעניין, אולטרה מקצועי ומן המקוריים ביותר ששמעתי, אני מוריד את הכובע בפני .Relapse Rec - חברת התקליטים שמפציצה אותנו השנה בדיסק אחר דיסק של death metal משובח יותר ויותר. להקה כמו Cephalic Carnage - זו מוסיקה למוחות המתקדמים והאינטליגנטים שבינינו - מי שבאמת כזה או מי שכזה בדאווין - שיקנה.

7 גידי פרסקי

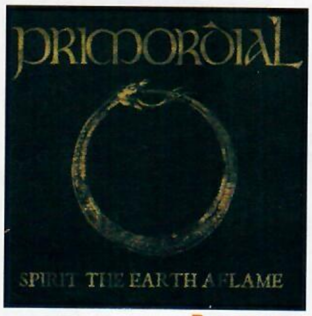
Charon
"Tearstained"
(Diehard)

בעוד אנו בתחילת המילניום, הרגשות שלנו מושפעים מעולם ההיי-טק, הטבע, החופש והקור, כן העתיד נשמע די קר - מתכון טוב למי שרוצה להקים להקת black metal שוודי או epic war metal וחושב שהוא ויקינג, מצד שני אי אפשר להתעלם מהטרנד התעשייתי המשפיע לחיוב על הרבה להקות כגון Dodhems Guard ו-Samael, על

ה-progressive דיברנו כבר עשרים אלף פעם ועל ה-gothic metal דיברנו מעט ואני חושב שקצת מתעלמים מסגנון זה ששולט מאד כיום, נכון שאין לו כמות המעריצים כמו ל-heavy metal בסגנון מועדון ההסתדרות, אבל אני מסתדר עם המצב כרגע ואין לי תלונות כל עוד קיימות להקות כמו Lacuna Coil, Evereve ו-To/Die/For. אז אין מה לדאוג, אלא אם כן מישהו מתכוון להפתיע אותנו ולשלוף איזה שפן מהכובע, כרגע אין פה שפנים, לא דובים ולא יער, מה שיש מולי זה אלבום של Charon שנקרא "Tearstained", זהו האלבום השני של הרכב מוצלח זה. המוסיקה פה נשמעת דומה מאד למה ש-Paradise Lost עשו בימי "Draconian Times" וקצת Cemetery (טוב, אין מה לעשות, רוב הדברים האלה מושפעים משני הגדולים שהוזכרו בשורות האחרונות). השירה מלודית, אבל מחוספסת, לא בכיינית יתר-על-המידה ולא קשוחה מדי. המלודיות רוקיסטיות לחלוטין, יש גם עבודה של צ'לו וקלידים בהפקה. הסאונד - מעולה. הכל מאוזן ומספיק מחוספס. כל השירים נשמעים טוב-מאד במיוחד השיר הראשון "Worthless", שהוא ממש לא כשמו, אלא להיט. עוד שיר טוב הוא השיר השלישי "4 Season Rush", קצת מזכיר את הלחנים שיש בבלדות של Testament בתקופה של האלבום "The Ritual". והשיר השישי, השיר האהוב עלי במיוחד "The Drift" - אלבום פיצוץ!!

8 מאור אפלבוים

Primordial
"Spirit Of The Earth Aflame"
(Hammerheart Rec.)

ל-Primordial - הרכב metal מאירלנד (!!), תמיד היה משהו שמבדיל אותם משאר הלהקות. מאז האלבום הראשון "Imrama" (Cacophonous Rec. 95), בלטה Primordial ביכולתה המיוחדת לשלב black metal במבול גיטרות אקוסטיות, שירת המנוני פולק לצד צווחות שטניות וקטעי אווירה מדהימים ליד רגעי אופל ושחור, ה-MCD מהשנה שעברה "The Burning Season" נתן טעימה חזקה מן העתיד לבוא, זה היה מיני אלבום מצוין עם חמישה קטעים שלא ניתנים להשוואה לשום הרכב אחר ועכשיו כשקיבלתי את "Spirit Of The Earth Aflame" ידעתי למה לצפות ואכן אכזבה לא היתה מנת חלקי! זהו המשך ישיר ל-"The Burning Season" המצוין, רק הפעם עם תשעה קטעים ולא חמישה. אלבום מאד עמוק, קודר ונוגה, בהחלט לא משהו לימי הקיץ הבאים, אך בשביל מי מאתנו שיושב בלילה עם אוזניות ומתחבר אל הצד האפל והמלנכולי של החיים, האלבום הזה הוא אוויר לנשימה וחמצן למות, אין הרבה אלבומים בעלי עומק קונספטואלי ועושר מוסיקלי כזה. Primordial הם קודם כל מוסיקאים ובזה טמון היתרון שלהם. מה זה מזכיר, אתם שואלים? למתעקשים שביניכם ניתן לומר - Katatonia ,Pink Floyd ,Opeth, אך ממש לא קרוב לאף אחד מהלהקות האלה ואם מ-Opeth אתם משתעממים, Katatonia הפכו מסחריים, ואתם רוצים משהו מטאלי טוב בכיוון הזה, זה הזמן לגלות את Primordial החדש, זה הזמן להיכנס אל תוך הלילה.

8 גידי פרסקי

Opera IX
"The Black Opera"
(Avantgarde Music)

Cadavira וארבעת הגברברים שסביבה חוזרים לזירת ה-black להתמודדות שלישית, ולפי מה שנראה ונשמע אני באמת לא יודע אם יש להם טעם להמשיך.. את האופוס הראשון שלהם מעולם לא שמעתי, ואם להתחשב בדעתם של כמה מאלו שכן זכו-לא ממש החמצתי כלום. את "Sacro Culto" אלבומם השני דווקא כן שמעתי וממש לא התלהבתי למרות שהיה לו קטע חזק. מסתבר ש-Opera IX משולים ליין ומשתבחים ככל שהזמן עובר, אחרת אי-אפשר להסביר את העניין הפתאומי שגיליתי ב- "The Black Opera" למרות שעם יד על הלב קשה לי להצביע בדיוק למה התחברתי. למי שלא מכיר זו הלהקה היחידה (המפורסמת) עם אישה שממונה רשמית על קולות ה-black, על הצרחות וגם על הגרגורים והפעם Cadavira הפתיעה אפילו אותי כשהיא התחילה לשלב קולות נקיים בין לבין ואפילו לעשות את זה הרבה מעבר לרמת הגימיק. אתם צריכים להבין שהאלבום באמת ממוצע, אולי קצת יותר מזה אבל דווקא בשמיעה ראשונה די אהבתי.. אם כי כבר אפשר לראות את האכזבה שתהיה לי ממנו ככל שיעבור הזמן. לכל מי שלא מחפש להתעמק יותר מדי במה שמסביבו ומוכן להסתפק במועט - זה האלבום בשבילכם, ואם פירשתם את הביקורת הזאת בתור קטילה טעיתם, פשוט Opera IX לא מתיימרים להוציא מעצמם מוסיקה מדהימה או טקסטים גרנדיוזיים למרות שלדעתי אם הם היו משקיעים עוד קצת היה יותר טעם לפרגון הזה מצדי...

$6\frac{1}{2}$ ניר שילוני

Mayhem
"Grand Declaration Of War"
(Season Of Mist)

...כתבי ותווי להקת Mayhem היו, מאז הקמתה ב-1985 (!!) מהולים בטרגדיות הרודפות זו את זו Mayhem לא היתה אף פעם להקה של דיבורים - הדברים ב- Mayhem קרו ונחרטו לנצח בלבו של כל לב שחור, חקוקים לעד. התאבדותו של Dead סולן הלהקה בחורף 1991 גרמה זעזוע בעולם ה-metal, Mayhem שברו שיאים של טירוף ואותנטיות בזה אחר זה עד שב-11.8.93 נרצח מנהיג הלהקה וממציא סצינת ה-black metal הלא הוא Euronymous (Ostein Aaresth בשמו הפרטי - סקופ!). את השערוריות כולנו מכירים ומי שלא - אולי עדיף שלא ייחשף לכך... Mayhem תמיד היו גדולים על הסצינה שבה ניגנו, אם זה בהופעות חיות (ששתיים מהן ראו אור על תקליטים) או באלבומי האולפן המדהימים "De Mystierius Dom Sathanas" ו-"Wolf Liar Abyss" בו חזר לשיר סולנם הראשון Maniac ובכן מניאק על המיקרופון, "פטיש הגהינום" (בתרגום חופשי) על התופים, "מחלל הקודש" על הגיטרה ו-"שוחט הגופות" על הבס יצרו מלחמה טוטאלית נגד הדבר שהוא פועל יוצא של יוצרם הם. כל אלבומי העבר היו מיצג של מחשבה קיצונית טוטאלית ללא פזילה לצדדים וללא פתיחת ראש להשפעות זרות, כאן "Grand Declaration Of War" נגד גישה זו ומספר ההשפעות ענק, אך היכולת והתבונה לשלב בניהם בחוכמה יוצרים דבר ענק יותר, זעקות קרב, תופי מלחמה, קריאת כרוז וכמובן תיפופו המהיר כמכונת ירייה של Hell Hammer אך האומנותי במידה זהה, כשזה רצח כמו ב-"Time To Die" זה הכי רצח שאי פעם היה ל-Mayhem וכשזה אווירתי ומנוכר כמו "Crystalized Pain"... זה הכי לא Mayhem, אבל זה פשוט מדהים, אין סיכוי שאף להקת כדבלג היתה מוציאה אלבום כה חשוב, מקורי, מנוכר אליתיסטי וטרף פרט ל- Mayhem, זו מוסיקה שבראשה עומד Maniac, סולן מוטרף על גבול הגאונות, אדם שמצד אחד לומד כבר 10 שנים פילוסופיה והיסטוריה ואב לילדה ומצד שני חותך את עצמו עד זוב דם בהופעות, רק אנשים כמוהו מסוגלים להעיז ולהיות חוצפנים עד כדי כך ולבסוף לטרוף את כל הקלפים Mayhem ירו ברגל כדור נגד כל קלישאות הז'אנר אך במקום פצע מדמם נפתח נהר היצירה הגועש ביותר שנשמע מאז ומעולם ב-black metal ובמקום פצע צמח שם שריר, שריר שיראה לכולם מי מכריז מלחמה בשיא האומץ ומנצח - Victory Is Mine!!

8 אבי שחר

Sanctus

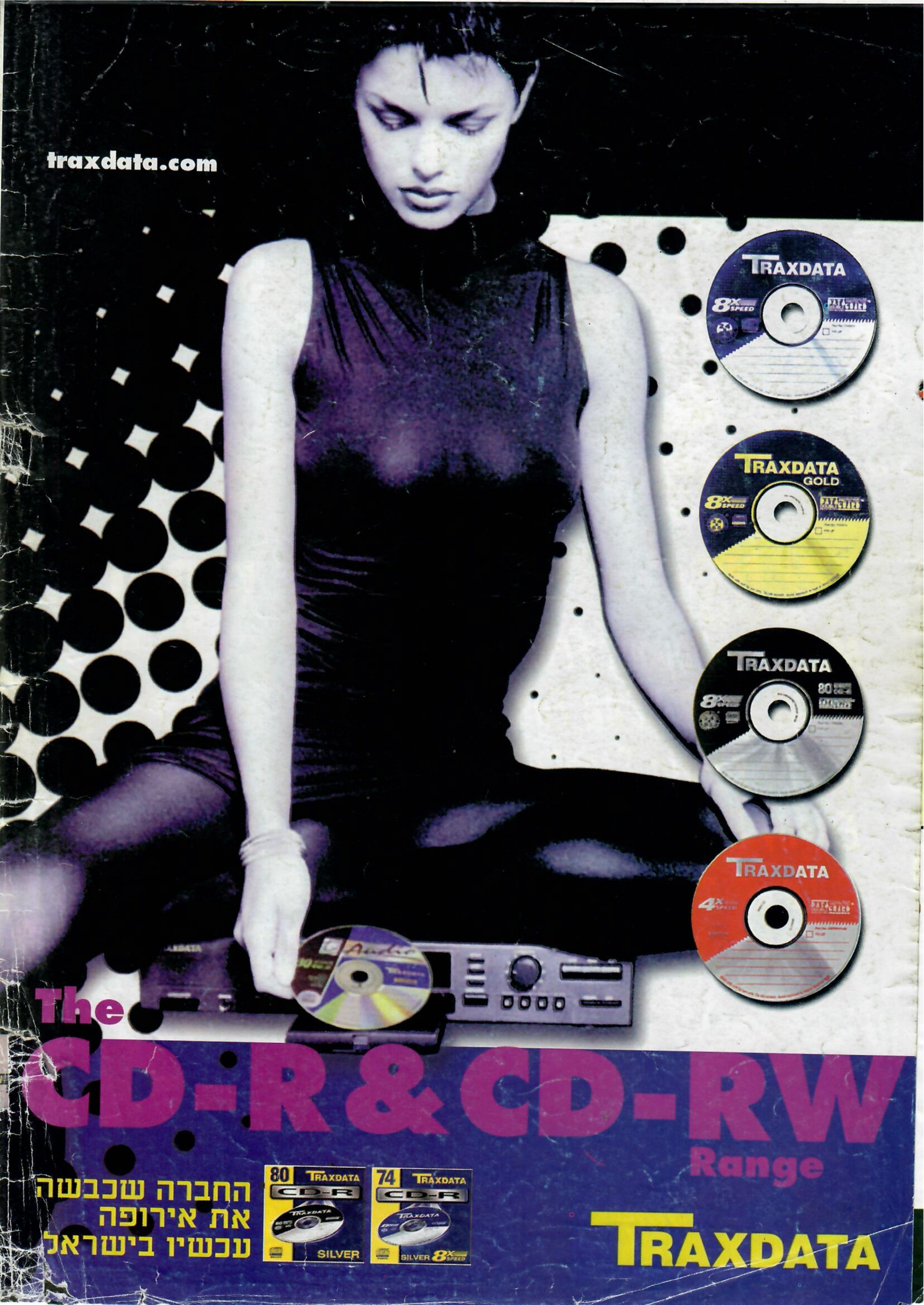

"Aeon Sky"
(Metal Blade)

וואו, לזה באמת לא ציפיתי...תחשבו על death אמריקאי במיטב המסורת והברוטליות ולזה תוסיפו את המוטיבים הסימפוניים והמשוגעים של Arcturus ותקבלו מה ש-Sanctus מעבירים לנו באלבום הזה... וצריך לקחת בחשבון שמדובר באלבום הבכורה של הלהקה שמגיעה מהארץ שטופת השמש של קלפורניה... ללא ספק זה הדבר האחרון שציפיתי מהאלבום הזה, גם מבט חטוף בחברי הלהקה לא הוסיף הרבה לציפיות שלי. לעזאזל כולם שם בלי שיער ארוך ונראים (חלקם לפחות) כמו משתתפים ב-extreme ספורט... שוב קיללתי את עורך העיתון ששלח לי שוב עוד להקת progressive משעממת ולא מעניינת, אבל מה, הוא שלח לי את הדיסק הזה ותאמינו לי אני בהחלט לא מצטער על זה... פשוט כל מה שאנשים אוהבים ב-death/black (ולפרקים גם שמעתי השפעות מ-Slayer) יש כאן ובאיכות שלא היתה מביישת שום להקה ארופאית או סקנדינבית, (אני לא מגזים כשאני אומר ש-Sanctus עולה על הרבה להקות ארופאיות...) וזה בהחלט לא מה שמצפים מלהקה אמריקאית, אבל מה, החיים מלאים בהפתעות, חלקן טובות וחלקן רעות... הסאונד התומך באלבום זה הוא טוב, אך, למרות שהבאלנס של התופים עם שאר הכלים לא יצא הכי טוב, באמת שלא הפריע לי באוזן כל כך (ואני באמת מחפש דברים כאלה). אתם יכולים להבין באיזו רמה של אלבום אני מתעסק כאן... טוב, אני אפסיק לזבל לכם את השכל כאן...יכולתי לתמצת את הביקורת הזאת לשש מילים: לחפש, למצוא ולקנות את האלבום הזה... קדימה לדרך.

9 איתי קרש

METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE
SINERGY
MAYHEM
EIDOLON
PLUS:
Massive Report From:
BANG YOUR HEAD Festival
U.D.O. Virgin Steele
Edguy Running Wild
Doro Primal Fear
Scorpions Thin Lizzy
BORKNAGAR
METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE
דיסק חינם כל חודש!
SANCTUS

traxdata.com
The
CD-R & CD-RW
Range
החברה שכבשה
את אירופה
עכשיו בישראל
TRAXDATA